interesting_possessor

ID	Lemma	Tag	Sentence
2	bróðir	nkfe	bjó að Hofi bræðra Höfðaströnd
3	bróðir	nkfe	ń Eigi mun eg ágirnast föðurarf þinn en við hann mun eg vera héðan af sem við þig
			sjálfan og skal hann nú sitja hjá mér en eigi bræðra þér
4	bróðir	nkfe	ń Ei varði mig bræðra að þú mundir vilja vera ræningi bræðra minna
5	bróðir	nkee	sonur bróður frá Kambi
6	bróðir	nkee	ż Hann sagði að hann hefði drepið bróður og hefnt bróður síns ń en eg gat það eigi
			með vottum sýnt
7	bróðir	nkfe	að tækjust góðar sættir með yður frændum því að mér er kunnigt skaplyndi þeirra
			manna er málum eiga að skipta við yður að þeir munu það allt vel halda er þeir verða
			á bræðra
8	bróðir	nkfe	Varð þar mikil orusta bræðra
9	bróðir	nkee	Þorfinni annan bróður
10	bróðir	nkfe	Munum vér eigi allir verr kunna um ráða þetta mál því að eg mun hvergi í móti standa
			að það gangi fram er ykkar sómi vaxi bræðra
11	bróðir	nkee	Máttu til þess ætla að eg mun mér engu af skipta um það er til bróður heyrir meðan
			eg spyr ekki til Ásbjarnar bróður þíns
12	bróðir	nkee	En er liðsmenn urðu varir við að þeir voru þar þá gripu þeir til vopna bróður og
			gengu að þeim Jóni en þeir bjuggust við og var við sjálft að þar mundi alþýða berjast
13	bróðir	nkfe	Stökk sinn veg hvor þeirra bræðra bræðra
14	bróðir	nkee	En eg sendi þig vestur bróður Barðaströnd til Gests bróður míns
15	bróðir	nkfe	Brotnað hafði lærleggur bræðra í glímu þeirra bræðra
16	bróðir	nkee	ń Nú skiptir miklu hverju þú vilt til bróður snúa og ger nú minn sóma meira en eg
			er verð
17	bróðir	nkfe	bræðra átti dóttur þá er Ástríður hét
18	bróðir	nkee	Kærir Ormur þá um vígsmálið Klængs bróður síns og vill bróður ekki eiga undir
	1	,	biskupi
19	bróðir	nkee	ż ń Pað kemur til bróður að mér þykir aldrei fyrir von komið að hefnt muni verða
	1 ( )	1.0	Helga bróður míns meðan eg lifi eftir
20	bróðir	nkfe	ż En Puríður mælti að þeim sonum hennar skyldi ekki deila dögurð og kvaðst hún
-0.1	1 (X)	1.0	deila bræðra
21	bróðir	nkfe	Ljótur sér nú hvar komið var og fleygir bræðra sér sverðinu til þeirra bræðra en ætlar
- 22	1 (*)	1.6	að steypa sér útbyrðis og sér þá ei undanbragð annað
22	bróðir	nkfe	Rakki lá bræðra eldhúsinu
23	bróðir	nkee	n´ Eigi vil eg að þú virðir svo að eg óttist bróður að Helga

24	bróðir	nkfe	ż Hann tekur þá það til bræðra sem þeir vildu og skildust að því
25	bróðir	nkfe	Spyrst þetta nú til bræðra og brá Víglundi mjög við þetta
26	bróðir	nkfe	En eigi langan tíma upp frá þessu tók Þorsteinn sótt og andaðist og þó að fyrr segi líflát bræðra þá lést Jökull fyrstur þeirra bræðra en Þórir lifði lengst
27	bróðir	nkee	Hann fékk sér skíð og kom um nóttina til Hofsár til Bjarnar og vakti hann af bróður
28	bróðir	nkfe	Þá gekk til Snorri goði og þreifaði um fótinn og fann að spjót stóð í gegnum fótinn milli hásinarinnar og fótleggsins og hafði níst allt bræðra
29	bróðir	nkfe	Varð hann feginn bræðra fundi
30	bróðir	nkfe	og samþykki alls almúga og fékk sér skip og fór til bræðra að sækja lík þeirra bræðra
31	bróðir	nkfeg	Björn hafði krókaspjót í hendi og hjálm á höfði og var gyrður sverði og skjöldur bræðranna hlið en Arnór þvari hafði sverð í hendi og hendi um öxl til og hélt um miðjan meðalkaflann
32	bróðir	nkee	ń Pér fel eg bróður hendi Skarphéðinn að hefna bróður þíns og vænti eg að þér muni
			vel fara þó að hann sé eigi skilgetinn og þú munir mest eftir ganga
33	bróðir	nkee	ż Moldi sagði bróður
34	bróðir	nkfe	ń Það er öllum bræðra kunnigt að hér í vetur hafa verið miklar tökur
35	bróðir	nkee	ń Búið arki að auðnu til bróður sem draga vill
36	bróðir	nkee	Hafði Hákon konungur þar mest varaðan Sturlu við að hann skyldi eigi auka manndráp bróður landinu og reka menn heldur utan
37	bróðir	nkee	Er þér það skjótt af að segja að eg hefi svo mikinn ástarhug til bróður fellt að eg fæ það eigi úr hug mér gert
38	bróðir	nkee	Nú er bróður því að segja að þeir bræður komu heim og sögðu fall Sigurðar konungs og Klypps bróður síns
39	bróðir	nkfe	Ófeigur mælti bræðra
40	bróðir	nkee	Nú er þar til bróður að taka að Þórarinn Ragabróðir spyr lát Glúms bróður síns
41	bróðir	nkfe	Nú skal segja hvað Þorgeir hefst að bræðra
42	bróðir	nkee	Ólafur varð skjótt í brottu af fundi bróður og reið aftur til Hrafns bróður síns
43	bróðir	nkee	Kvað þess þykja meiri von að Þorgils mundi grið hafa og bíð eg þunga daga ef eg skal bróður bíða að Þorgils væri drepinn
44	bróðir	nkee	því að við eigum málum að skipta við Hrafnkel goða um víg Einars Þorbjarnarsonar en við megum vel hlíta okkrum flutningi með þínu bróður
45	bróðir	nkee	dóttur bróður
46	bróðir	nkee	Þorvaldur hafði mart manna um sig og hafði það við orð að sitja fyrir þeim á bróður
47	bróðir	nkfe	Um vorið eftir víg Jóns var það tíðinda á Íslandi að Sighvatur Sturluson lét af höndum Hrafnssonu og tók þeim fari að bræðra
48	bær	nkee	En er hann kom út til bæjar fór hann brátt á konungsfund og tóku þeir tal bæjar
49	bær	nkee	Konungur lét sér það vel þokkast og bundu það við hann einkamálum sín í milli meðan sú stefna bæjar
50	bær	nkee	En þegar er þeir komu til bæjar Atla að bæjar þá tók sveinninn að biðja að hann væri skírður
51	bær	nkee-s	Klængs Bæjar var geymt eftir í Reykjaholti
52	bær	nkee	Margir hans menn löttu hann þess en eigi að síður fór hann með mikla sveit bæjar og kom til þess bæjar er drottning réð fyrir
53	bær	nkeeg	Kann hann vel að vera með góðum mönnum bæjarins
00	50.1	·····	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

54	bær	nkee	ż Kormákur kvað lítils mundu við þurfa og litast hann um og sér hvergi hrossin en
			þau höfðu vafist í einu lækjarfari skammt bæjar því er þau sátu
55	bær	nkeeg	Menn Ólafs konungs voru út á Gaularási og héldu bæjarins
56	bær	nkee	Fóru þeir svo allan dag fyrir bæ Rauðs þá flaut þar fyrir landi dreki hans sá hinn bæjar
57	bær	nkeeg	En þá báru þeir hann til skips og fóru til bæjar þess er heitir bæjarins Sæheimruð og lentu þar
58	bær	nkee	Reið hann alla þá nótt og eftir um daginn bæjar
59	bær	nkee-s	Þótti hann því ráðið hafa Bæjar Ketill gekk treglega af staðnum í Hítardal
60	bær	nkeeg	Og er þeir voru á burtu fór Gísli heim og býr þegar ferð sína og fær sér skip og flytur þangað á mikinn fjárhlut og fer Auður kona hans með honum og Guðríður fóstra hans og út til bæjarins og koma þar við land
61	bær	nkee	Fengu þeir sér róðrarskip það er við bæjar hæfi var
62	bær	nkee	ń Því em eg vanur að geyma þar undir skipreiða minn eða hví fer eigi nokkur yðar inn undir skipið og rannsakið enn bæjar
63	bær	nkee	Pað bréf skaltu láta koma á morgun fyrir brjóst þér og vefja dúkinum að utan og um búk þér svo sem hann bæjar
64	bær	nkfe	Og er þau koma þar og drepa á dyr þá mælti Björn við húskarl þann er bæja stakkgarðinum hafði verið að hann gengi út og byði Þorsteini þar að vera ef hann væri kominn $\dot{z}$ en eg get
65	bær	nkee	Reyndu Ránar dætur drengina og buðu þeim bæjar faðmlög
66	bær	nkeeg	ż Glúmur reis upp þá og mælti að hún skyldi gleipa bæjarins örmust
67	bær	nkee	ż Gengu þeir þá þrír bræður á eitt skip bæjar
68	bær	nkee	En er konungur þóttist sannfróður um bæjar sendir konungur menn og orðsending inn í Þrándheim og stefndi bóndum út til bæjar
69	bær	nkee	Ætla eg sjaldan að kveðja þig til ferðar með mér og óþökk skaltu af mér hafa fyrir þessa bæjar
70	bær	nkee	Dvaldist hann þar margar nætur og lá þar í skógum og svaf og bæjar ekki að sér
71	bær	nkeeg	En er á leið vorið og þeir sóttu út í Víkina þá hvarf Finnur í brott bæjarins liðinu nokkura daga
72	bær	nkee	En þá báru þeir hann til bæjar og fóru til bæjar þess er heitir á Sæheimruð og lentu þar
73	bær	nkeeg	Og er spor bæjarins lágu til bæjarins þá mælti Bjarni að þeir þrír skyldu ganga jafnframt og þar eftir aðrir þrír og síðan hinir þriðju þrír á og munu þá sýnast þriggja manna spor
74	bær	nkee-s	Þá riðu þeir til Kambs og þá Magnús grið af orðum Bæjar af Möðruvöllum
75	bær	nkee	Þeir finna eigi Gísla þar og fara nú um alla skóga að leita Gísla og finna hann bæjar
76	bær	nkee	Síðan sendi biskup eftir Einari þambarskelfi og kom bæjar til bæjar
77	bær	nkee	Auðun settist niður við árbakkann og kvaðst þyrsta bæjar
78	bær	nkee	lét þá búa skip sín og fór um vorið út til bæjar og sat þar um vorið þá er þar var fjölmennast og þungi var fluttur til bæjar af öðrum löndum
79	bær	nkee	En er hann kom til bæjar gekk hann bæjar með lið það
80	bær	nkee	Svo bar til ferð þeirra að þeir komu aftan dags til Atlaeyjar og lögðu þar að landi en þar var í eyjunni skammt upp bú mikið er átti Eiríkur bæjar

82 83 84	bær bær	nkee	Steinn fór einn til bæjar og kom sér brátt í tal við þá Sóta og drakk með bæjar um
	bær		kveldið
84		nkfeg	ż Síðan sóttu þeir fast eftir þeim og fundust á hrísum upp bæjanna Dalsbæ milli bæjanna og Hellu er Narfi bjó
	bóndi	nkee	Annarri ör skaut Gunnar að Úlfhéðni ráðamanni bónda og kom sú á hann miðjan og féll hann fyrir fætur bónda einum en bóndinn féll um hann þveran
85	bóndi	nkee	Svo bar hér til að það var einn dag bónda jólunum að komu til Einars bónda illvirkjar margir saman
86	bóndi	nkee	En þá síðan er menn þóttust verða ósjálfráðir fyrir ríki hans þá leituðu sumir í brott úr bónda
87	bóndi	nkee	Þú skalt nefna votta bónda rekkjustokki bónda þíns og segja skilið við hann lagaskilnaði sem þú mátt framast að alþingismáli réttu og allsherjarlögum
88	bóndi	nkee	ż Helgi kvaðst ætla að eigi mundi skjótt hrinda mega ást þeirra Helgu í og er þér engi óvirðing í bóndi ef eg bið konunnar með réttum landslögum þeim sem hér ganga og með slíku fé sem þér bónda
89	bóndi	nkee	Þaðan sigldi hann vestur um Bretland og svo norður með Bretlandi og norður um Skotlandsfjörðu og létti eigi fyrr en hann kom norður í Þrasvík bónda Katanesi til Skeggja bónda
90	bóndi	nkfe	Steinvör kom og til með biskupi bænda
91	bóndi	nkfe	Suður bænda Auðsholti kom biskup í móti Þórði og bauð allt hið sama af bænda hendi sem fyrr
92	bóndi	nkee	Páll og Magnús Magnússynir bónda
93	bóndi	nkee	Pá tók Porsteinn bóndi Guðríði af stólinum í fang sér og settist í bekkinn annan með hana gegnt líki Þorsteins og taldi um fyrir henni marga vega og huggaði hana og hét henni því að hann mundi fara með henni til bónda með líki Þorsteins bónda hennar og förunauta hans
94	bóndi	nkee	Svartur hét bónda Þorgríms bónda
95	bóndi	nkfe	ń Skil eg þetta gjörla hvað þú segir mér bænda því hversu hverjum var farið bænda þinna en hitt verður enn ekki sagt hverjum þú unnir mest
96	bóndi	nkee	Var hvort bónda öðru vel hugþokkað
97	bóndi	nkee	Annar Nikulás var sonur Skratta-Bjarnar bónda á Griðli
98	bóndi	nkee	Bar þá brátt bónda eyjunni
99	bóndi	nkee	Verður oft þeirra í millum að standa um bónda
100	bóndi	nkee	Í þenna tíma þóttust menn þess verða varir að úthlaupsmenn eða illvirkjar mundu vera á leið þeirri er liggur á milli Jamtalands og Raumsdals því að engir komu aftur þeir er fóru og þótt saman væru fimmtán eða tuttugu þá höfðu þó engir aftur komið og þóttust menn því vita að frágerðarmaður mundi úti bónda
101	bóndi	nkee	Egill bað þá suma úti vera og gæta að bónda kæmist út
102	bóndi	nkee	Svo er sagt að Helga Granadóttir hljóp nú bónda búi Háls bónda síns og heim til föður síns og hitti ekki Áskel
103	bóndi	nkee	En hann reið eigi lengra en bónda Auðkúlustaði til Bjarna bónda og reið skjótt aftur til héraðs
104	bóndi	nkee	hann var bónda Stiklastöðum í orustu þá er hinn helgi Ólafur konungur féll

105	bóndi	nkee	Selfljót gengur fyrir austan úr heiðinni milli bónda og svo fellur það ofan í Lagarfljót
106	bóndi	nkee	ż Ingjaldur leiddi þá til bónda og komust þeir þar í brott svo að víkingar urðu ekki
			varir við fyrir gný og eldsgangi og það er þeir voru eigi feigir
107	bóndi	nkee	Voru þá bundin sár bónda Egils
108	bóndi	nkee	Hann átti að ráða fyrir einu þorpi í Danmörk þar er bónda Vendilskaga heitir
109	bóndi	nkee	Báðu þeir Þorgils vægja til fyrir Brynjólfi bónda og ráði þeirra manna er þar voru
			mest bónda
110	bóndi	nkee	lík Ólafs konungs og voru um það mjög hugsjúkir hvernug þeir fengju til gætt að eigi
			næðu óvinir bónda að misfara með líkinu því að þeir heyrðu þær ræður bónda að það
			ráð mundi til liggja ef lík konungs fyndist að brenna það eða flytja út á sæ og sökkva
	1. 4 1:	1	niður
111	bóndi	nkee	Sæmundar og Guð mundar bónda og Guð mundar
112	bóndi	nkee	Pað var tveim vetrum eftir víg Bolla bónda
113	bóndi	nkee	Peir riðu að durum og gekk Sturla inn en hinir sátu bónda baki úti
114	bóndi	nkfe	Má eg vel sæma við þann bænda en best að engi sé
115	bóndi	nkee	Konungur bauð til sín stórmenni bónda
116	bú	nhee	Grettir reið heim til bús en Barði til bús síns
117	bú	nheeg	Sturla Sveinsson búsins
118	bú	nhee	fóru þá aftur er bús leið veturinn upp á mörkina
119	bú	nhee	Njáll reið heim af þingi og synir hans og voru þeir heima allir um bús
120	bú	nhee	settu eftir hann bautasteina bús
121	bú	nhee	Reið hann til þings um sumarið og fann þar þá menn er fram fluttu kristilegan boðskap
100	1.4	1	sem brátt mun sagt bús
122	bú	nhee	Skyldi brullaup það vera bús Höskuldsstöðum
123	bú	nhee	kunni stórilla því er Kálfur hafði verið í bardaga í bús konungi
124	bú	nhee	Taka þeir nú upp frændsemi sína góða héðan í bús
125	bú	nhee	Og þar er eg drap Helga bróður ykkarn þá vil eg það bæta og gefa vil eg þér Einar sverðið Jarðhússnaut því að þú ert verður að b ús
126	bú	nhee	sagðist þó eigi vilja langvistir bús þar um Ísafjörð
-127	bú	nhee	Höskuldur færði fé allt til skips það sem Hrútur bús
128	bú	nhee	ż Hallgerður hældist jafnan um víg Svarts en Bergþóru líkaði það bús
129	bú	nhee	bús getur Bjarni skáld
130	bú	nhee	Er það hér skjótast af að segja að þeir Snorri og Þorvaldur bundu vináttu sína með
			því móti að Gissur son Þorvalds skyldi fá Ingibjargar dóttur bús en Þorvaldur skyldi
			eiga hlut að við Hallveigu Ormsdóttur að hún gerði félag við Snorra og fara til bús
			með honum
131	bú	nhee	En Sámur sendi Þorbjörn ofan til Leikskála og skyldi hann þar búa en kona bús fór
			til bús með honum á Aðalból og sitja þar um nokkra hríð
	bú	nheeg	En Oddur oremus mágur Þorgríms fór þá norður til Sighvats með börn sín Einar og
132	~ a		
132	Ja		búsins
$\frac{132}{133}$	bú	nheeg	búsins sagði að þeir ætluðu að hann búsins Þórði bústað
133	bú	nheeg	sagði að þeir ætluðu að hann búsins Þórði bústað

135	bú	nhee	En er Snorri spurði austur í Skál að fátt var með þeim sendi Snorri menn ofan til
			Þorleifs en sumir fóru allt til bús og á Eyri
136	bú	nhee	Þorfinnur fór heim til bús og sat heima mjög til jóla sem fyrr er sagt
137	bú	nhee	Nú hljóp Skúta þegar til sinna manna og fara þeir á bak og riðu brott af bús
138	bú	nhee	Alls drápu þeir nær hundrað manna og tóku þar ógrynni fjár og komu aftur um vorið
			við svo bús
139	bú	nhee	ż Práinn var skamma stund í hafi og kom til bús og fór heim til bús síns
140	bú	nhee	Eftir það reið Þórður vestur í sveitir og sættist á víg Sörla við Ásbjörn mág sinn og bús
141	dagur	nkee	ż En er beir heyrðu þetta þeystu þeir út á mýrarnar dags
142	dagur	nkee	Grettir kom nú það í hug að hann þóttist hafa orðið varhluta fyrir Auðuni að knat-
			tleiknum sem áður er sagt og vildi hann prófa hvor dags meira hefði við gengist
			síðan
143	dagur	nkee	Skulum vér fyrir því heldur hafa hinna höfðingja dæmi er oss eru kunnari og betra
			er eftir að líkja að berjast um ljósa daga og með fylking en stelast eigi um nætur á
			sofandi dags
144	dagur	nkee	Pá er þeir voru búnir fluttu þeir Ásbjörn og Þorgeir til dags það er Finnbogi átti
145	dagur	nkee	Eg vil og ráða fyrir hversu miklu slátrað er í haust á hverju búi allra minna landseta
			og mun þá vel dags
146	dagur	nkee	Kom spjótið á hann miðjan og í gegnum hann og svo í brjóst á þeim manni er stóð
			dags baki honum og féllu þeir báðir dauðir
147	dagur	nkee	dags sterka
148	dagur	nkee	Og er nón var dags þá sneru þeir dags og gerði á veður hart
149	dagur	nkeeg	Grís settist á tal við Ingvildi og Þórhildi móður dagsins en þeir Karl tala við Ásgeir
			bónda og báðu þau öll samt koma suður síðar dagsins og fóru þeir heim fyrir og mættu
			þeim manni fyrir heima er Þórður gapa hét
150	dagur	nkee	Sváfu þeir þá enn um dags eftir
151	dagur	nkee	Pví næst hvetur hann það svo það stóð dags kampi
152	dagur	nkee	ż Þorkell lét sem hann heyrði eigi og bjóst vel heiman að klæðum og vopnum því að
			hann var skartsmaður hinn mesti og kom í síðasta lagi dags
153	dagur	nkee	Hörður ríður nú til dags við Hróar
154	dagur	nkfe	ż ń Pykir bér svo frændi daga
155	dagur	nkee	Pá snýr hann til móts við Víglund og taka þeir til og berjast og var dags atgangur
			lengi dags bæði harður og langur svo að þar mátti eigi í millum sjá hvor að sigrast
			mundi
156	dagur	nkee	ń Nú skal eg ganga til dags en þér bíðið mín hér til hins þriðja dags ef þess þarf við
			en þér farið brottu leið yðra ef eg kem eigi aftur um það
157	dagur	nkee	Petta er þó mitt ráð dags
158	dóttir	nvee	Pá bað Hallur Gissurarson Ingibjargar dóttur Sturlu og réðst það á þingi dóttur
159	dóttir	nvee	Ávaldi fór að dóttur og sagði honum hvern ójafnað Hallfreður gerði honum
	_	nvee	Hólmkell spurði foringja þeirra að nafni en hann kveðst Þórður heita og eiga heima í
160	dottir	111100	
160	dóttir	livee	
160	dóttir	nvee	Austfjörðum en kvað það erindi sitt að biðja dóttur er átti Þorlaugu Hrólfsdóttur dóttur Ballará og Þuríðar dóttur Valþjófs Örlygssonar

162	dóttir	nvee	Synir þeirra voru þeir Þorgils og Narfi faðir Snorra prests er þar bjó dóttur
163	dóttir	nvee	Nær þessu var það tíðinda eitt sumar á þingi að búðir dóttur stóðu hið næsta og
			Allsherjarbúð er Magnús goði átti son Guðmundar gríss og Solveigar dóttur Jóns
			Loftssonar
164	dóttir	nvee	Búi bjó dóttur Esjubergi tólf vetur og átti mikið rausnarbú
165	dóttir	nvee	ż Ekki varð af boðum dóttur við þá
166	dóttir	nvee	systir dóttur frá Keldum
167	dóttir	nvee	Þorkell hét maður er bjó í dóttur
168	dóttir	nvee	Og þá er Einar faðir Ingimundar andaðist þá gaf Ingimundur Þorgilsi frænda sínum
			Reyknesingagoðorð sem fyrr var ritað og var þeirra frændsemi allar stundir góð meðan
			þeir lifðu dóttur
169	dóttir	nvee	Fór Þórarinn á fund Guðmundar og fékk hann þar góðar dóttur
170	dóttir	nvee	Og réð þá til fulltings við Inga konung dóttur sonur Dags Eilífssonar og Ragnhildar
			dóttur Skopta Ögmundarsonar
171	dóttir	nvee	ż Dofri tók vel orðum dóttur og mælti til dóttur sinnar
172	dóttir	nvee	Hún spyr hann hvers son hann dóttur
173	dóttir	nvee	Óleifur hinn hvíti herjaði í vesturvíking og vann Dyflinni dóttur Írlandi og
			Dyflinnarskíði og gerðist þar konungur yfir
174	dóttir	nvee	faðir dóttur er átti Helgu dóttur Þorgeirs á Víðimýri
175	dóttir	nvee	Bauð Sæmundur á gerð dóttur er þá átti Þóru
176	dóttir	nvee	ń Eg er kominn hingað með Glúmi bróður mínum dóttur að biðja Hallgerðar dóttur
			þinnar
177	dóttir	nvee	Þá mælti Hallfreður dóttur
178	faðir	nkee	ń að þú þóttir ei hafa föður vit
179	faðir	nkee	Hann var faðir föður
180	faðir	nkee	faðir föður í Reykjaholti
181	faðir	nkee	Og Skúta fer til föður og vó hann þann fyrstan mann í hefnd föður síns
182	faðir	nkee	móðir föður
183	faðir	nkee	Hann var faðir föður
184	faðir	nkee	móðir föður
185	faðir	nkee	ń Ekki em eg því vanur að veita það er eg veit eigi föður beðið er
186	faðir	nkee	leyst og sent heim frjálsa til föður síns föður
187	faðir	nkee	faðir föður
188	faðir	nkee	ż Hann kvaðst hvergi fara mundu ń og skal eg hér drepinn þér til föður og man eg
			það enn að faðir minn féll í liði föður þíns og Ingimundar og hefir það af þér hlotist
			og þínum mönnum
189	faðir	nkee	bróðir Sigurðar föður
190	faðir	nkee	Krafði þá Gull-Haraldur Harald konung að hann skipti ríki við hann í helminga svo
			sem burðir hans voru til og ætt þar í föður
191	faðir	nkee	Hann var faðir föður
192	faðir	nkee	móðir föður
193	faðir	nkee	ż En þótt það fyndist föður Háreki að honum þótti þetta móti skapi þá lét hann
			Ásmund við sýslu taka sem konungur hafði orð til send

194	faðir	nkee	Hann var á fóstri með Miðfjarðar-Skeggja móðurbróður sínum að Reykjum í Miðfirði þar til er hann var átján föður gamall
195	faðir	nkee	faðir föður
$\frac{196}{196}$	faðir	nkee	Björn varð mikill maður og kom aftur til föður og drap marga menn í hefnd föður
150	laon	likee	síns og varð hinn röskvasti maður
197	faðir	nkee	Hann tók í hafi skipsögn þeirra manna er þá voru ófærir og lágu á skipsflaki og þá fann hann Vínland hið góða og kom um sumarið til Grænlands og hafði þannug með sér prest og kennimenn og fór til föður í Brattahlíð til Eiríks föður síns
198	faðir	nkee	móðir föður
199	faðir	nkee	Valþjófur var faðir föður
200	faðir	nkee	ń Eg stökkti í brott Steinari syni Önundar sjóna og þótti það heldur föður
201	faðir	nkee	faðir föður
202	faðir	nkee	Hann kom á Víðimýri til Kolbeins unga og var þar um föður
203	faðir	nkee	Nú er að segja föður Hrafni að hann bjó skip sitt í Leiruvogum
204	faðir	nkee	Ásta fór þegar til Upplanda til föður síns föður
205	faðir	nkee	faðir föður
206	faðir	nkee	faðir föður
207	faðir	nkee	faðir föður
208	faðir	nkee	ń Dirfð mun föður þykja herra er bandinginn biður yður ásjá
209	faðir	nkee	ń Svo með því að þú hést mér eigi því þá er eg fór með þér frá Íslandi föður búi föður
			míns
210	faðir	nkee	ń Eigi mundir þú á katlinum hafa haldið ef eg hefði ráðið og mun þetta illa gefast við
			ofsa föður og ríðið eftir honum og biðjið hann hafa ketilinn
211	faðir	nkee	faðir föður
212	faðir	nkee	föður Geira
213	faðir	nkee	föður son var Þorsteinn
214	faðir	nkee	faðir föður
215	faðir	nkee	ż Par til ræða þeir um þetta er föður reiddust og veðjuðu
216	faðir	nkee	móðir föður
217	faðir	nkee	Það þiggja þeir og er Þorfinnur fenginn konum til geymslu og er honum mjólk föður
218	faðir	nkee	móður Þorgils föður Þorgils
219	faðir	nkee	var faðir föður
220	faðir	nkee	Björn sonur Ketils flatnefs var faðir föður
221	faðir	nkee	faðir Óttars föður
222	faðir	nkee	til föður og bjó að Rauðalæk
223	faðir	nkee	Eyvindur fýstist til föður eftir andlát föður síns
224	faðir	nkee	Arnkell var úti staddur föður
225	faðir	nkee	Úlfur aurgoði var faðir föður
226	faðir	nkee	faðir föður
227	faðir	nkee	dóttur Gunnlaugs úr Þverárhlíð og Vélaugar föður frá Esjubergi
228	faðir	nkee	Jörundur var faðir föður
229	faðir	nkee	Þau fóru á fund hans til Skagafjarðar og sögðu honum deili á sér og sögðu hann frænda föður
230	faðir	nkee	faðir föður
	12011	1	1

231	faðir	nkee	Svo sýndist Þorsteini sem það væri hin mesta gersemi og alllíklegt til föður og gerði sér það í hug að duga mundi ef hann næði saxinu
232	faðir	nkee	Petta haust drap Grímur hersir Öndótt kráku fyrir það er hann náði eigi fénu til
232	laoir	пкее	handa konungi en Signý kona Öndótts bar á skip allt lausafé þeirra þegar hina sömu
			nótt og fór með sonu föður
233	faðir	nkee	móðir föður
234	faðir	nkee	Hálfdan og Steinvör tóku við honum vel föður
235	faðir	nkee	móður Þorgils föður Þorgils
$\frac{236}{236}$	faðir	nkee	Pað var eitt sinn í tali þeirra bræðra að Eyvindur kvaðst heyra gott af Íslandi sagt og
230	laon	likee	fýsti bróður sinn Ketil til föður með sér eftir andlát föður síns
237	faðir	nkee	Eftir það fór hann heim fagnandi til bús síns og dýrkaði alla daga lífs síns með hreinni
201	laon	likee	þjónustu föður guð í þeirri kirkju er hann hafði honum helgað og fyrst var ger í
			Fljótum í nafni föður og sonar og heilags anda þeim er vegur og dýrð eilíflega einum
			guði í þrenningu
238	faðir	nkee	faðir föður
$\frac{230}{239}$	faðir	nkee	Porkell sonur Geitis fór utan og jafnan landa í millum þegar er hann hafði aldur til
209	laon	likee	föður og varð hann lítt við riðinn mál þeirra Brodd-Helga og Geitis föður síns
240	faðir	nkee	móðir Snæris föður
$\frac{240}{241}$	faðir	nkee	Um haustið fóru þeir norðan af Ströndum til Ísafjarðar og settu upp skip sitt þar er
241	laon	likee	þeim þótti vel komið og búa föður
242	faðir	nkee	Hún var dóttir föður úr Vatnsfirði
$\frac{242}{243}$	faðir	nkee	faðir föður
$\frac{243}{244}$	faðir	nkee	Móðir hennar hét föður
$\frac{244}{245}$	faðir	nkee	segir að þá skip föður en Orm hinn langa
$\frac{245}{246}$	faðir	nkee	En er það lið er flúið hafði af Írlandi kom til föður og Sigurður spurði fall Magnúss
240	laon	пкее	konungs föður síns þá réðst hann þegar til ferðar með þeim og fóru þeir um haustið
			austur til Noregs
247	faðir	nkee	móðir Þorsteins föður
248	faðir	nkee	Puríður dóttir Þorgeirs Galtasonar var móðir Styrmis en Styrmir Þorgeirsson var faðir
240	laon	likee	föður
249	faðir	nkee	Fóru þar utan Sigurður seli og Kolfinna Þorvaldsdóttir utan föður ráð
$\frac{249}{250}$	faðir	nkee	Hún var gift föður
251	faðir	nkee	nun var gut 19001 n Var eg föður nokkurum orustum með Haraldi konungi föður yðrum
$\frac{251}{252}$	faðir	nkee	þá kaupir hann engið föður því sem Ljótur kvað á og gaf fyrir tuttugu hundruð þegar
202	laon	likee	í stað og skilja að því
253	faðir	nkee	ń Pað er líkast að því komir þú á leið að eg verði héraðflótta en synir mínir óbættir
∠99	laon	likee	en því skal eg þér launa að þú skalt Steingerðar aldrei föður
254	faðir	nkee	faðir föður
$\frac{254}{255}$	faðir	nkee	faðir föður
$\frac{255}{256}$	faðir		móðir föður
$\frac{256}{257}$	faðir	nkee	faðir föður
		nkee	faðir Hrafnkels föður
258	faðir	nkee	
259	ferð	nvee	Hann tók þá það ráð að leita ferðar

260	ferð	nveeg	Bændur kærðu þetta fyrir konungi og báðu hann frelsa sig af þessum ófriði ferðarin -
			nar
261	ferð	nvfe	skilvísa og skjóta í viðbragði og kunni vel fyrir mönnum að sjá og ferða ferða að skipa
262	ferð	nvee	ż Helgi bauðst til ferðar þessarar og gera að ferðar áður var ætlað
263	ferð	nvee	En flestir menn lögðu þungt til ferðar ef hann hefði verið vitandi ferðar þessar
264	ferð	nvee	ż Sauðamaður ríður ofan til ferðar og ofan í Gönguskarð
265	ferð	nvee	ż Þorsteinn svarar og kvað hann lítt hafa fyrir séð hvort hann kæmi nokkurn tíma
			aftur eða aldrei en kvað hamingjuna hafa styrkt nú svo sitt mál að hann hafði heill
			aftur ferðar
266	ferð	nvee	Hann var einhleypingur og ferðar
267	ferð	nvee	ż Snorri var að skipi ferðar nætur
268	ferð	nvee	en ósýn líst mér ferð yður ferðar Grettir er ósjúkur og heill
269	ferð	nvee	Eyjólfur var ferðar Hólum þar til er leið páskavika mjög
270	ferð	nvee	Þann vetur seldu þeir Skúfur og Bjarni bæinn ferðar Stokkanesi og aðrar jarðir þær
			sem þeir áttu og svo kvikfé og ætluðu að ráðast í brott af Grænlandi
271	ferð	nvfe	Óttar vandaði um við Ingólf og bað hann létta af komum ferða
272	ferð	nvee	Þó að við nokkurn liðsmun sé að eiga þá er betra að láta líf sitt við sæmd ef þess
			verður auðið heldur en þola aðgerðalaust þvílíka ferðar
273	ferð	nvee	svo og ef þér viljið nokkura menn hafa héðan til þessar ferðar þá mun yður það
			heimult og allan farargreiða þann er þér viljið Þorsteini til segja
274	ferð	nvee	ż ń Svo skal vera ferðar
275	ferð	nveeg	Porgils kvaðst eigi til ferðarinnar að leggja sig í hættu við illmenni
276	ferð	nvee	Ólafs konungs Gilli lögsögumaður ferðar Gilli lögsögumaður
277	ferð	nvee	og fékk honum umboð sitt að skipa jarðir þær er Egill átti í Sogni og ferðar Hörðalandi
			og bað hann selja ef kaupendur væru til
278	ferð	nvfe	þá er Gellir Þorkelsson fékk leyfi að fara til ferða svo sem fyrr var ritið og var hann þá
			með Ólafi konungi og undi illa ófrelsi því er hann skyldi eigi fara ferða sinna þannug
			er hann vildi
279	ferð	nveeg	Nú fór hann ferðarinnar uns hann kemur suður í Rómaborg
280	ferð	nveeg	ż Bolli svarar ferðarinnar
281	ferð	nvee	Bjóst ferðar ferðar
282	ferð	nvee	hvort hann ætlar að bændur muni vilja taka við honum að konungi ferðar
283	ferð	nvee	Og þann sama dag er til boðsins skyldi koma búast þeir ferðar
284	ferð	nvee	Álfur tók þakksamlega við gjöfinni á og má hér gera mér af loðkápu z og bað Egil þar
			koma til ferðar er hann færi aftur
285	ferð	nvee	Kvað hún Kotkel og konu hans og sonu gera sér óvært í fjárránum og fjölkynngi en
			hafa mikið traust af Hallsteini ferðar
286	ferð	nvee	Er það helst við orði manna að gylfrum gangi ferðar
287	ferð	nvee	þeirra tveggja skipsagna er engi maður hafði af ferðar
288	ferð	nvee	og fyrir það annað að eg sé reyndar er reiði gengur af að eigi byrjar mér að gera Tófa
			líftjón þá er nú svo komið að eg mun fara með yður ef þér viljið og með öngum fjölda
206	- C ×		liðs ef þér kallist þá lausir vera og sýknir ef konungur sér mig og eg kem á ferðar fund
289	ferð	nvee	ń Ekki bykir mér bað ferðar en mín að vera foringinn þessarar ferðar
290	ferð	nvee	Honum þótti mikið er þeir skildu og öllum þótti mikil ferðar fráför

291	ferð	nvee	En þó mun eg því orði ferðar lúka að mér þykir þú Bolli hafa komið merkilegastur maður af Íslandi um mína daga
292	ferð	nvee	Það er að segja frá för Finns að hann hafði skútu og á nær þremur tigum ferðar en er hann var búinn fór hann ferðar sinnar til þess er hann kom á Hálogaland
293	ferð	nvee	ń Lítið ætla eg þeim um það bræðrum að gera þetta til ferðar sér
294	ferð	nvee	Gísli kvaðst eldur vera mjög ferðar ófriði og væri sér mál af að láta en kvað þó ærna nauðsyn á vera að allir drýgðu dáð og veittu honum
295	ferð	nvee	hinn háva ferðar og réðst Þorkell til ferðar með honum því að hann var þá búinn áður að fara í hernað
296	ferð	nvee	ż Gunnar býr sig og konu sína og höfðu með sér lausafé slíkt er þau máttu með komast ferðar
297	ferð	nvee	En þó gerist nú það miklu meira vandmæli en fyrr hefir verið því að vér höfum hér til náð í friði að sitja af útlendum höfðingjum en nú spyrjum vér hitt að Noregskonungur ætli að herja á hendur oss og er mönnum þó grunur ferðar að Svíakonungur muni og til þeirrar ferðar ráðast
298	ferð	nvee	ż ń Hér munum við ferðar leita
299	ferð	nvee	Bjóst ferðar þá til ferðar með honum
300	ferð	nvee	Á öndverðan vetur átti Guðmundur för ferðar Hvítárvöllu
301	ferð	nvee	Þorbjörn selur lendur sínar og kaupir skip er stóð uppi í Hraunhafnarósi ferðar
302	ferð	nvee	bauð fyrst Þóri og Arinbirni og húskörlum ferðar og ríkum búendum og var til þeirrar ferðar fjölmennt og góðmennt
303	ferð	nvee	níundi Án hrísmagi ferðar
304	ferð	nvee	Pætti mér eigi fjarri að vér færum til ferðar við hann
305	ferð	nvee	Hví sætir það að þú kveður enga menn aðra til ferðar ferðar en bændur
306	ferð	nvee	ż Slíkum orðum mælti hver þeirra og svo Sigfússynir og tóku það ráð allir að ríða í ferðar
307	ferð	nvee	Hrafn reið þaðan til ferðar og spurði að Þorgils var að Stað en Sturla að Staðarhóli
308	ferð	nvee	En um morguninn var Oddur snemma ferðar fótum og bjuggust þeir til ferðar
309	ferð	nvee	En þó að hún svari á annan veg þeirra erindum en þeir mundu vilja þá sjá þeir engan sinn kost til þess að sinni að þeir mundu hana í brott hafa nema hennar vilji væri til ferðar og búast þeir þá ferðar sinnar
310	ferð	nvee	Og er höfðingjar ræddu þetta sín í milli þá þótti þeim bændur mart satt sagt hafa í sinni ferðar
311	ferð	nvee	Þórólfur son ferðar réðst til ferðar með Birni og fékk Skalla-Grímur honum fararefni
312	ferð	nveeg	Skyldi hann hafa hálft eða þriðjung en stundum minna ferðarinnar
313	frændi	nkee	Peirra frænda getur Þormóður í erfidrápu þeirri er hann orti um Þorgeir
314	frændi	nkee	Hann kom út hingað til Íslands þetta sumar í Blönduósi í frænda
315	frændi	nkee	Það var um haustið þá er skip höfðu komið til Íslands af Noregi að sá kvittur kom yfir að Björn mundi hafa hlaupist á brott með frænda og ekki að ráði frænda hennar
316	frændi	nkee	ń Nú vil eg frænda
317	frændi	nkee	ż Þá mælti jarl frænda
318	frændi	nkee	sagði það illa reifa mundu frænda
319	frændi	nkee	ż Uni fór á fund Höfða-Þórðar og sagði honum sín vandræði um víg Odds sonar síns á og vildi eg hafa þitt liðsinni að rétta mitt frænda
			•

320 frændi nkee Það var einn dag er Órækja hafði róið yfir fjörð til Haukada Ófeigsson hafði farið í Arnarfjörð frænda Kúlu til Ísleifs fr 321 frændi nkee en frænda er helmingsmunur að meiri er sá er hann vildi h	
	enda cinc
521 Haridi ince ch ilanda ci neminiganididi ao meni ci sa ci nami vidi i	
322 frændi nkee Það þekktist Þórður frænda	пата
323 frændi nkee nema sjálft gengi frænda braut	
324 frændi nkfe Með því að Hrútur átti að vitja til frænda fjárhlutar mik	kils og göfugra frænda há
fýsist hann að vitja þess	knis og gordgra frænda pa
325 frændi nkee í Bræður Kala munu þar sjá til sæmdar er eg em um ef	tirmál og vígsbætur fyrir
frænda	
326 frændi nkee Þá var liðið frá hingaðburð frænda herra Jesú Kristi tólf h	undruð þrír tigir og sjö ár
327 frændi nkee Hann reið í Höfða til Teits frænda frænda síns við þriðja r	
328 frændi nkee Litlu síðar fer Hrútur á fund Ólafs frænda síns og segir ho	num að hann vill eigi hafa
svo búið við Þorleik og bað hann fá sér menn til að sækja h	heim Þorleik
329 frændi nkee í Þar er þú spurðir eftir um lögmenn þá mun eg þér því sl	kjótt svara að sá er engi í
vorum flokki og frænda veit eg von nema Þorkels Geitisson	
330 frændi nkfe En er frænda leið sumarið sendi Þórður Andrésson mann n	neð bréfi sunnan til þeirra
Brandssona frænda sinna þann er Kraki hét	
331 frændi nkfe Fór hann með þeim frænda Staðarhól	
332 frændi nkee Þar bjó Már prestur Þormóðsson frændi hans og Hafliða M	Mássonar og sagði Grímur
honum hvað títt frænda	
333 frændi nkee mikill frænda og sterkur	
334 frændi nkfe Eftir það fann hún grafsilfur frænda undir viðarrótum	
335 frændi nkee í nað mér mundi stoða orð mín um einn mann og þann er e	
bera en þessi maður því að hvorki hefir hann drepið frændur	
hann neina svívirðing gert yður svo að þér þurfið neinn heif	tarhug frænda honum að
hafa fyrir það	
336 frændi nkfe sem þeir Sveinbjörn og Krákur frænda	
337 frændi nkee í Fékk Skarphéðinn mér í hendur höfuð Sigmundar og bað	mig færa þér en eg þorði
eigi að gera frænda	
338 fundur nkeeg ż Fara þeir nú og lögðu margir fram hjá honum hesta sína	
fráleik hans svo gropasamlega sem hann sjálfur tók fundar	
339 fundur nkee En er Ólafur fór af Staðarhóli og suður til Eyra þá tók hann	
Múla því að hann nennti illa að ganga og ríður uns hann k	kemur til fundar við Arna
og tekur hann við honum og lætur hann vera þar á laun	
340 fundur nkee fundar Þórdísarstaði	
341 fundur nkee Mun þér það hæfa að hafa eigi alla oss í fangi fundar	
342 fundur nkeeg þar vildu hvorirtveggju sá fundarins	
343 fundur nkeeg Hafði Þorsteinn þar grið er hann skyldi selja Þorgilsi til fu r	
344 fundur nkee hvort þeir fundar Starkaðarson eða Þorgeir Otkelsson hefð	ðu farið með þann hug til
fundar að vinna á Gunnari ef þeir mættu	
345 fundur nkee Þá skuld mun eg gjalda að sál Þorgils mætti fyrir fundar s	
346 fundur nkee Hélt hann þegar til fundar við Arinbjörn sem fyrst mátti h	
347 fundur nkee Þeirra fundar getur Þormóður í erfidrápu þeirri fundar har	
348 fundur nkee En þaðan í frá kölluðu menn að dvínaði liðveisla fundar vi	ið Þorgrím

349	fundur	nkee	Vildi Kálfur og synir Erlings að þeir færu öllu liðinu inn til bæjarins og létu þá skeika að sköpuðu en Þorbergur vildi að fyrst væri með vægð farið og láta boð fundar
350	fundur	nkeeg	Héraðshöfðingjum voru orð send að þeir kæmu til þessarar stefnu og öllum bændum og fundarins
351	fundur	nkee	Betri þótti föður fundar sá kostur að falla í bardaga í konungdómi sínum en ganga sjálfkrafa í þjónustu við Harald konung eða þola eigi vopn sem Naumdælakonungar gerðu
352	fundur	nkee	Var þá Gissur í Noregi og settust þeir þar undir fundar dóm
353	fundur	nkee	Svo gerir hann fundar
354	fundur	nkee	En þeir sýstu það eitt að þeir sættust á víg Snorra og var hann fé bættur og fóru við það í fundar
355	fundur	nkee	stefnið þá til fundar fólkinu
356	fundur	nkee	ń Engi er eg íþróttamaður en mikið traust fundar eg undir fótum mínum og brjóstheill er eg og því fær engi tekið mig á rás
357	fundur	nkee	Eftir þetta ríða þeir heim til fundar við biskup
358	fundur	nkee	Aðra skóggangssök sel eg þér á hendur Starkaði er hann hefir höggvið í skógi mínum fundar Þríhyrningshálsum og skalt þú sækja þær sakar báðar
359	fundur	nkee	Mærin var ókát og grét einart um fundar
360	fundur	nkeeg	ż Þá sögðu menn að Hrafn gætti eigi miður skógarins en fundarins og fundarins
361	fundur	nkee	Talaði Bjarni þá við Lýting og Blæng og Hróa fundar fékk hann skjótt af þeim slíkt er hann beiddi
362	fundur	nkee	En Áslákur og Árni og nokkurir menn með þeim komust á fundar upp og fóru til fundar við Eystein konung og sögðu honum hvernug Ingi konungur hefði fagnað þeim
363	fundur	nkee	Tjáði síðan hver nauðsyn það mig til þessar fundar dregur ef hann skyldi eigi þykja athlægi eða ómannan
364	fundur	nkee	Það er sagt einn dag er þeir feðgar Höskuldur og Ólafur gengu fundar búð og til fundar við Egil
365	fundur	nkee	Þótti þá sýnt að annar hvor fundar mundi hníga verða fyrir öðrum
366	fundur	nkee	Pau urðu endalok þessa fundar að Þorbrandur féll fyrir Þorgeiri en fundar fyrir Þormóði
367	fundur	nkeeg	En því er Skútu Áskelssonar ekki hér við getið að hann var þá ekki fundarins Íslandi og hafði hann verið utan um hríð
368	fundur	nkee	Böðvar sendi menn til fundar við Pál um veturinn og beiddist lands þess er tæki fjóra tigu hundraða fyrir hennar hönd fundar betur sóma að hún væri nokkurn veginn frá leyst
369	fundur	nkee	Með mér var skógarmaður hans um vetur og reið eg í tún hans um vorið með hann og gekk hann út og reið eg með þann sýknan í burt svo sem verða fundar
370	fundur	nkee	ń Þormóður skógarmaður vor er á firðinum einn fundar skipi og skulum vér fara til fundar við hann
371	fundur	nkee	Pað var presturinn fundar
372	fundur	nkee	En er sveitarmenn verða fundar varir fara þeir til fundar við Brand biskup og biðja að hann banni Guðmundi presti í brott að ráðast
373	fundur	nkee	Komu þar hvorirtveggju og voru sínumegin fundar hvorir og trúðu hvorigir öðrum vel

374	fundur	nkeeg	Böðvar af Stað kom til fundarins við Sturlu og bauð að fara með honum til fundarins
375	fundur	nkeeg	Vinir Kolbeins fýstu hann mjög að sættast við Sighvat og fóru þá enn menn í milli
			þeirra og kom svo að fundur var lagiður með þeim í fundarins
376	fundur	nkee	Allmjög eru þér þá mislagðar hendur ef þú varðar mér Ljósavatnsskarð svo að eg megi
			þar eigi fara með förunautum mínum en þú varðar það eigi hið litla skarðið sem er í
			milli þjóa þér svo að ámælislaust fundar
377	fundur	nkee	Nú fara þeir til Stokka tuttugu saman og er þeir komu á bæinn mælir Skeggi til mægða
			við Þorbjörn á en til samfara við Þórdísi dóttur fundar
378	fundur	nkee	Sagði hann að hún fundar ráða ferðum sínum en hvergi lést hann fara mundu
379	fundur	nkee	ń Vel er mér við Blund-Ketil því að einn tíma er við Tungu-Oddur deildum á alþingi
			um þrælsgjöld er dæmdust á hendur honum og fór eg að heimta í foraðsillu veðri og
			vér þrír saman og komum um nótt til Blund-Ketils og var oss þar allvel fagnað og þar
			vorum vér fundar
380	fundur	nkee	Bað Þórarinn Orm sjá fyrir hlut þeirra þannig sem hann fundar
381	fundur	nkee	Sel heldur gullhring minn til skulda en eigi fundar
382	fundur	nkee	En hann fór sjálfur til fundar og sat þar um jólin
383	fundur	nkee	Hittu þeir Ásgrím Gilsson er kallaður var baulufótur fundar
384	fundur	nkee	gerðu þá ferð sína til fundar við konung
385	fundur	nkee	ż Leifur hljóp þegar upp og fundar og gekk á brott til fundar við Gilla
386	fundur	nkee	Helga dóttir Fróða jarls átti sér fóstru framsýna og fór hún með fundar
387	fé	nhee	Þrjú ár eða fjögur voru þeir í siglingum til fjár og áttu þá auð fjár
388	fé	nhee	ń Vildi eg fjár
389	fé	nhee	Hún var systir fjár að Hlíðarenda
390	fé	nhee	Hún var gift þeim manni er Þorvarður fjár og bjuggu þau í Görðum þar sem nú er
			biskupsstóll
391	fé	nhee	Því máli var eigi fjarri tekið en þó sagði Ósvífur að það mundi fjár kostum finna að
			þau Guðrún voru eigi jafnmenni
392	fé	nhee	En Barði sagði að hann var engi auðmaður né þeir bræður eða frændur fjár ń og eigi
			munum vér biðja oss fjár til bóta
393	fé	nhee	Muntu heyrt hafa þar fyrr um rætt að eg kallaði mér arf Bjarnar hölds er Berg-
			Önundur bróðir þinn hélt fyrir fjár
394	fé	nhee	Og er hún frá það að Þorsteinn var látinn en faðir hennar andaður þá þóttist hún þar
			enga uppreist fá fjár
395	fé	nhee	Að vísu ætla eg að þessir sveinar séu minnar ættar en þó hefi eg eigi séð slík heljarskinn
			sem sveinar þessir fjár
396	fé	nhee	kvað það maklegast að það fé færi þeim til sáluhjálpar er aflað höfðu og til þeirrar
			kirkju er bein þeirra voru að fjár
397	fé	nhee	fjár er honum þótti nokkuð mannsmót að og vildi hann þýðast
398	fé	nhee	Vil eg biðja fjár ef þú vilt gifta mér hana
399	fé	nhee	Eg vildi að þú keyptir okkur fjár tvö en þú héldir knerri okkrum í kaupstaði sem þú
			ert vanur
400	fé	nhee	Stóð Þráinn í miðjum dyrum en þeir stóðu til fjár hvor Víga-Hrappur og Grani Gun-
			narsson

401	fé	nhee	Hún sýndist honum ríða grám hesti og býður honum með sér að fara til síns innis og það þekkist fjár
402	fé	nhee	Spyr Þórir ef mönnum sé nokkur hugur fjár að ganga upp á land og fá sér fjár
403	fé	nhee	Hann spurði hvort þeir þættust ekki þurfa fjár er starfaði fyrir þeim ú vildi eg gjarna fara með ykkur
404	fé	nhee	Og fyrr en Þorgils kæmi heim af þingi hafði hann eigi minna fé þegið en átta tigi hundraða af vinum sínum og frændum en margir buðu honum heim úr öllum sveitum bæði norðan og fjár
405	fé	nhee	Gustur hét sauðamaður fjár í Tungu
406	fé	nhee	lést honum mundu kaup fá svo honum hugnaði fjár
407	fé	nhee	Þessir víkingar drápu menn fjár voru nálega berserkir
408	fé	nhee	fjár helming fjár þess og Ásgerði konu sinni
409	fé	nhee	Flosi tók þá fésjóð af fjár sér og kvaðst vildu gefa Hallbirni
410	fé	nhee	Hann var systrungur fjár að frændsemi og var hraustur maður og skáld gott og átti góða kosti fjár og gildur maður fyrir sér
411	fé	nhee	Græðist nú svo skjótt féið að hann á einn ferjuna og heldur nú milli Miðfjarðar og Stranda hvert fjár
412	fé	nhee	Vigdís var meir gefin til fjár fjár brautargengis
413	fé	nhee	Nú sigla þeir í haf og komu til Eiríksfjarðar skipi sínu heilu og voru þar um fjár
414	fé	nhee	Hann var þá hrymdur mjög og var hún til fjár fjár
415	fé	nhee	Þótti Gunnar unnið hafa mörgum manni hið mesta frelsi í drápi blámannsins en jarl þóttist hafa fengið hina mestu sneypu er hann missti blámann sinn en fékk ekki fjár
416	fé	nhee	Og er þeir voru búnir til ferðar þá þakka þeir henni þarvist sína og allan velgerning þann er hún hafði þeim fjár
417	fé	nhee	Þórður átti systur fjár er Auður hét
418	fé	nhee	Petta sumar var og heitið Þorgrími Helgasyni Arndísi dóttur Þórðar Skeggjasonar af Skeggjastöðum og voru brullaupin bæði saman að Hofi og var veitt með hinu mesta fjár
419	fé	nhee	Alls drápu þeir nær hundrað fjár og tóku þar ógrynni fjár og komu aftur um vorið við svo búið
420	fé	nhee	þá var þeim nú hálfu meira kapp fjár því að vera sem firrst Væringjum því að óvígður
421	fé	nhee	Þeir bræður í fjár eigi öll mál með sér um fjárfar
422	fé	nhee	Liðu veturnætur og fannst ekki fjár
423	fé	nhee	Þú ert kallaður maður fégjarn en mér er lítið fjár að missa og verður margur maður meira að vinna til minna fjár
424	fé	nhee	og sagði að þeir mundu fá virðing mikla af konungi ef þeir vildu hann þýðast fjár
425	fé	nhee	Hann lét fara með sér Ingvildi fagurkinn og gerði hann það til skapraunar við hana en eigi fyrir ræktar fjár
426	fé	nhee	Lauk þar svo er skotið var til fjár úrskurðar en Þorsteinn tók við varðveislu fjár þess er faðir hans hafði átt
427	fé	nhee	Kom þá þar til Böðvar Þórðarson og Sturla mágur hans og sátu menn úti á velli fyrir sunnan hús og var rætt um fjár
428	fé	nhee	Síðan var gert brúðlaup fjár og fer hún heim á Mel og á hún þar hjá

429	fé	nhee	Fór hann síðan þangað er skip þau voru er til Noregs ætluðu og voru öll burtu nema
			eitt og var þar ráðinn fjöldi manna með miklum fjár
430	fótur	nkfe	Pá sáu heimamenn fóta að í óefni var komið með þeim en þeir þorðu eigi til að fara vopnlausir
431	fótur	nkfe	Hallfreður var enn með hirðinni og var konungur þó færri til hans en áður en þó bætti hann þetta víg fyrir fóta
432	fótur	nkfe	Skyldi þar setja niður hæla þá er höfuð var fóta öðrum enda
433	fótur	nkfe	Og er þeir komu norður fyrir Dumbshaf kom maður af landi ofan og fóta í ferð með þeim
434	hestur	nkeeg	gengu einn dag til hrossa sinna og er þeir komu í afréttina til hestsins þá sakna þeir hestsins og leituðu víða og fundu hann um síðir undir einum klett stórum
435	hestur	nkeeg	Guðmundur bað leita hestsins hestsins
436	hestur	nkfe	ń Ekki bar eg það fram er ei mættir þú vel neyta og ætla eg ei því verr að þau undur beri fyrir þig að þú sért brátt í helju og víst mun þetta hesta furða vera
437	hestur	nkee	Hleypur hann heim í Flatatungu hests sagði bónda fundinn og biður hann skunda að veita lið Þórði
438	hestur	nkee	Þenna dag er Sighvatur reið úr Reykjaholti reið Valgarður út á Mýrar að biðja hesta norður til hests eftir viðum
439	hestur	nkfe	Reið Sturla hesta lötum hesti er Álftarleggur var kallaður
440	hestur	nkee	Síðan gekk Auður brott og til hests og hljóp á hests og reið heim eftir það
441	hestur	nkfe	ż Fór hann þá upp í Þórólfsfell og synir hans og bundu þar hey hesta fimmtán hesta en á fimm hestum höfðu þeir mat
442	hestur	nkee	Rindill svaraði hests
443	hestur	nkfeg	Hann hafði hestanna höfði sem biskupsmítur væri
444	hestur	nkee	Rindill svaraði hests
445	hestur	nkfeg	Hún reið suður yfir Sælingsdalsheiði og nam eigi hestanna fyrr en undir túngarði að Laugum
446	hestur	nkee	Vildi hann þá leita til hests síns hests
447	hestur	nkeeg	Í því hljóp að Oddur skeiðkollur og höggur til hestsins og stefnir á fótinn en Höskuldur brá undan fætinum og fram á hestshálsinn og kom á síðu hestsins
448	hlutur	nkfe	hluta kann eg fýsa
449	hlutur	nkfe	En er hann þóttist fullkominn til ríkis af styrk landsmanna þá gerðist hann svo harður og frekur við landsfólkið að menn þoldu honum eigi og drápu Þrændir sjálfir hann og hófu þá til hluta Tryggvason er óðalborinn var til konungdóms og fyrir allra hluta sakir vel til höfðingja fallinn
450	hlutur	nkfe	En þaðan frá var honum svo mikil hræðsla í brjósti að hann mátti hvorki með hald- kvæmd njóta hluta fyrir ugg og ótta slíkra hluta
451	hlutur	nkfe	Ábóti hét að leggja til hluta með þeim en bað Ögmund eigi halda vini sína til rangra hluta með ofkappi því að þess er von að Sæmundur vilji það eigi hafa
452	hlutur	nkeeg	og munu þeir báðir verða gildir bændur hlutarins munu þeir báðir verða gildir bændur
453	hlutur	nkfe	Hjarðarinnar hafði gætt ánauðigt fólk hluta hafði gætt ánauðigt fólk
454	hlutur	nkfe	Hann var faðir Döllu er átti Ísleifur er síðan var biskup í hluta
455	höfuð	nhee	Þorgerður svarar máli hans og sagði eigi spara þurfa að vinna ógrunsamlega að við höfuðs

456	höfuð	nheeg	Barði var í skóginum og snertu eina höfuðsins þeim
$\frac{457}{457}$	höfuð	nhee	Hljóp hann þá í hamraskarð eitt og vildi eigi renna því að hann höfuðs liðið allt
$\frac{457}{458}$	höfuð	nhee	Porgeir var fyrir búi þeirra bræðra í Reykjarfirði og reri jafnan til fiska því að þá voru
400	nordo	IIIICC	firðirnir fullir af höfuðs
459	höfuð	nhee	að hann hefði því komið á höfuðs
460	höfuð	nhee	og varð það aldrei að þeir fengju færi höfuðs honum
461	höfuð	nhee	Höfuð Grettis lögðu þeir í salt í útihúsi því er Grettisbúr var kallað þar í höfuðs
$\frac{161}{462}$	höfuð	nheeg	Menn höfuðsins fóru til og vildu hjálpa honum en er þeir tóku uppi til höfuðsins þá
102	nordo	Inices	trað hún fótleggina svo að nær brotnuðu
463	höfuð	nhee	Þessi tíðindi spurði Hákon jarl og lét dæma Kol útlagan um allt ríki sitt og lagði fé
			höfuðs höfuðs honum
464	höfuð	nhee	Nú er það sagt að Þórður hjó til höfuðs og beit af honum þjóhnappana og fellur Björn
			þá
465	hönd	nvee	Tók hann við Haraldi feginsamlega og handar föruneyti
466	hönd	nvfe	Liðsmunur var allmikill og þó féll meir lið handa Aðils
467	hönd	nveeg	ż Gunnsteinn svarar handarinnar öngvu
468	hönd	nvfe	Sá hét Ásmundur er fyrir þeim var og keypti til handa og kvaðst allt mundu út gjalda
469	hönd	nvfe	var tilkomin handa og óðalborin í allar ættir en tiginborin fram í kyn
470	hönd	nvfe	Skúfur gerði Þorkatli í kunnleika að hirðmaður Ólafs konungs var þar á skipi sá er
			Þormóður handa
471	hönd	nvfe	Pá hljóp konungurinn fram með brugðnu sverði og þegar hann kemur í höggfæri við
			Hlégunni þá höggur hann til hennar með sverðinu og kemur höggið á hálsinn og hjó
			hann af henni höfuðið og féll það handa
472	hönd	nvfe	Og mun hans reiði á liggja og muntu hana hafa ef þú vilt svo margs manns blóði út
			hella um þessa sök en líkast ef þú lætur fyrirfarast þetta handa þessari hátíðinni um
			friðinn að guð og hinn heilagi Jóhannes sjái þér hlut til handa um þetta mál
473	hönd	nvfe	Par kom til handa Óttar svarti og beiddist að ganga til handa Ólafi konungi
474	hönd	nvfe	En það var sem víða finnast dæmi til að þá er landsfólkið verður fyrir hernaði og fær
			eigi styrk til handa þá játa flestir öllum þeim álögum er sér kaupa frið í
475	hönd	nvfe	nefni eg fyrst til þess Jón Loftsson er dýrstur maður er á landi þessu og allir skjóta
			sínum málaferlum handa
476	hönd	nvfe	Skyldu þeir biðja handa til handa konungi en Haraldur synjaði
477	hönd	nvee	Þeir Ljótur og Skafti fundust vinir og töluðust við og segir Ljótur honum allan at-
			burðinn um viðskipti þeirra Guðmundar á og ef við megum semja mál okkar mun eg
			ekki til þess taka og förum við að ræða við handar
478	hönd	nvfe	ż Gekk Eyvindur þá fram og Álfur bróðir handa með honum og hjuggu til beggja
			handa og létu sem óðir eða galnir væru
479	hönd	nvfe	Árni Auðunarson gekk fram með Sighvati og hjó til beggja handa handa
480	hönd	nvfe	og handa
481	hönd	nvfe	ń Efna vil eg Steinar liðsemd við þig þá er eg hét að veita þér til handa er þú vilt
			taka þér til handa
482	hönd	nvee	Kom hann til móts við þá og festi trúnað sinn með eiðum við Kolbein og var til þess
			trauður í handar

483	hönd	nveeg	En Eyjólfur bauðst nú til að sjá skírsluna og kvað auðvelt að þeir vildu enn tefja málið
100	110114	11.008	n og skal því meira hug handarinnar leggja eftir að sjá
484	hönd	nvfe	segir hann hafa numið sig í burt af Grænlandi undan Sólarfjöllum á handa Bárði
			föður mínum með fjölkynngi og ætlar mig sér til handa og frillu
485	hönd	nvee	Sér hann þá til annarrar handar Þorkel standa í höggfæri við handar
486	hönd	nvfe	Á þetta skal hætta ef þú vilt eigi biðja handa mér til handa
487	hönd	nvfe	Hefi eg nú látið skip búa og flutt þangað til mikið fé en jarðir þessar er eg handa hér
			skaltu varðveita til handa Þorleifi syni mínum
488	hönd	nvfe	handa vildi eg að þú bæðir mér til handa
489	hönd	nvee	Þá drápu þeir hross eitt er laust hljóp með þeim og flógu af skinn og þöndu um Klaufa
			og bundu hann um þvert bak handar hrossi og snúa við það ofan eftir dalnum og
			fundu Ásgeir fyrir neðan Vatnsdalsá
490	hönd	nvfe	ż Konungur brosti að og kvað handa
491	hönd	nvfe	Hann undi þar eigi og beiddi að Þorgils léti fylgja honum til Guðmundar og segir að
			hann þóttist það spurt hafa að með Guðmundi var rausn mest handa Íslandi og væri
400	1 7 1	C	hann honum til handa sendur
492	hönd	nvfe	Síðan reið hann til Bergþórshvols og sagði Bergþóru vígið og öðrum handa
493	hús	nhfe	Peir fóru ofan eftir Sælingsdal og út fyrir Hvamm og allt húsa Skarfsstaði og fóru
404	húa	nhoo	sumir til húsa heim og leystu út naut úr fjósi þrettán En er skammt var af hádegi húss hún við og hleypur heim til húss
$\frac{494}{495}$	hús	nhee	Og er þetta er húss heyra þau mannamál og er Eyjólfur þar kominn við hinn
490	hús	nhee	fimmtánda mann og hafa áður komið til húss og sjá döggslóðina sem vísað væri til
496	hús	nheeg	Síðan bjuggust þeir til hússins og lögðust niður í seti þar við eldinn
497	hús	nhfe	Pá voru fallnir úr liði Bjarna fjórir menn en þeir margir sárir er eftir húsa
498	hús	nhfe	Peir höfðu með sér alls konar fénað því að þeir ætluðu að byggja landið ef þeir mættu
			húsa
499	hús	nhee	Hún settist þá niður utan undir túngarði en sendir Grímkel húss húss að biðja Þorb-
			jörgu þeim griða
500	hús	nheeg	ń Nú munum vér eiga þrenn verk fyrir höndum og skaltu Önundur viða heim til
			hússins oss
501	hús	nhfe	Þar lét hann húsa konungsgarð og gera Maríukirkju húsa
_502	hús	nhee	Pá sté hún af baki en bað smalasveininn gæta húss meðan hún gengi til húss
_503	hús	nhee	Síðan mælti Sveinn við menn sína húss
_504	hús	nheeg	reið um bý þann er ríkur maður átti er Símon hússins
505	hús	nhfe	Þar kom þá að honum entist ekki gæfa þar til og elskaði þá aðra konu er Ásgerður
			hét og var hún að vistum húsa Kálfskinni og fór Ingimundur þangað oft og varð
			þeim Þorgerði það að sundurþykki og stökk Þorgerður í burt stundum af því og ofan
	1		í Árskóg
506	kona	nvee	er konu fékk vansa í sárafari
507	kona	nvfe	Guðrún gerðist trúkona mikil kvenna
508	kona	nvee	Aron stökk þá til Barðastrandar og var í helli í Arnarbælisdal konu kosti konu þeirrar
	1	r	er bjó í Tungumúla
_509	kona	nvfe	Hún er nú kvenna

510	kona	nvee	Guðmundur átti fjölda þingmanna út um Svarfaðardal og náfrændur og fór hann
010	Kona	livee	þannig að heimboði haust og konu
511	kona	nvfe	Dóttir hans hét kvenna
512	kona	nvee	Pykir mér Þorkell ekki lítt hafa dregist til konu við mig
513	kona	nvfe	Dóttir Þóris jarls þegjanda heitir kvenna
514	kona	nvfe	Pau áttu dóttur eina kvenna er Helga hét og var allra kvenna fríðust og þótti sá
914	Kona	livic	kostur bestur í Fljótsdalshéraði
515	kona	nvfe	Systir kvenna óx upp með honum er Oddný hét
516	kona	nvee	kölluðu þeir hann trételgju og þótti hæðilegt konu ráð
517	kona	nvee	ń Gunnhildur kona mín er dóttir Bjarnar og konu
518	kona	nvfe	Þykir mér og þann veg að kvenna verk þetta er þú hefir unnið að eg kalla þig ekki að verra dreng
519	kona	nvee	Brátt er Vermundur kom heim vakti Halli berserkur til konu við Vermund að hann mundi fá honum kvonfang mjög sæmilegt
520	kona	nvfe	Hann var kvongaður og hét Dalla kona hans og var kvenna vænst og kynstór og kvenna högust á alla hluti
521	kona	nvfe	Gunnar spurði hvað kvenna sjá hefði verið
522	kona	nvfe	Og eigi miklu síðar komu þeir sömu menn á Hítarnes til kvenna og segja þetta
523	kona	nvee	En er hann var mettur konu móðir konu hans hann verða í brottu
524	kona	nvee	Hún kenndi hann því að hún var þá með konu Tryggvasyni bróður sínum er Hjalti var þar
525	kona	nveeg	Son minn hefir þú drepa látið og látið koma ógervilegan mér til handa og fyrir þá sök skaltu eiga að sjá þinn son alblóðgan af mínu konunnar
526	kona	nvee	ń að hann sé þér engi skapbætir en þú þarft konu heldur að bætt sé um með þér
527	kona	nvfe	ż Bjarni mælti kvenna
528	kona	nvee	föður konu að Vatnsleysu
529	kona	nvee	Ólafur lét vel yfir því konu
530	kona	nvee	Pá berjast þeir konu lýkur svo að Ari fellur og lætur líf sitt
531	kona	nvfe	Grímur hét og sonur Ásgríms en Þórhalla kvenna
532	kona	nvfe	og í þeirri ferð fékk hann Gunnhildar dóttur Össurar tota og hafði hana heim með kvenna
533	kona	nvfe	Hann kvenna mesti klerkur
534	kona	nvee	ż Þórir kvaðst minnst háttar af þeim í fyrir það að á mig kemur berserksgangur jafnan þá er eg vildi síst og vildi eg bróðir að þú gerðir konu
535	kona	nyoo	En er voraði lýsti Egill yfir því fyrir konungi að hann ætlaði í brott um sumarið og til
999	Kona	nvee	konu og vita hvað títt er um hag Ásgerðar á konu þeirrar er átt hefir Þórólfur bróðir
F0 2	1	r	minn
536	kona	nvfe	En vér þykjumst hitt skilja að konungur vill fyrir engan mun þig lausan láta en höfum
			það fyrir satt að þú munir fátt það er á Íslandi er til skemmtanar þá er þú situr á tali við Ingibjörgu kvenna
537	kona	nveeg	Dregur Þóroddur fram með Þorgilsi en Skafti með Ásgrími konunnar
538	kona	nvee	Porleifur sagði konungi að hann fýstist út til Íslands og beiddi konung konu að fara þegar að vori

539	kona	nvfe	Og þá er mjög var ráðin sættarstefna með þeim Karli og Ljótólfi þá sagði Ingvildur að seint mundi verða fyllt skarð í vör kvenna ef sjá sætt skyldi takast
540	kona	nvfe	Guðrún var kurteis kona svo að í þann tíma þóttu allt barnavípur það er aðrar konur höfðu í skarti kvenna henni
541	kona	nvfe	Hún var þegar á unga aldri kvenna kurteis
542	kona	nvfe	Mun hann hafa farið um kvenna að leita sér kvenna
543	kona	nvfe	Sú hét Hlégunnur kvenna
544	kona	nvfe	ń Veit eg ákafa kvenna en gott mun að hefta vandræði þetta
545	kona	nvfe	Önnur dóttir Ásgeirs hét kvenna
546	kona	nvfe	Hrappur spratt á fætur sem skjótast og þreif öxi sína kvenna
547	kona	nvee	er þú telur til konu fyrir hönd konu þinnar
548	kona	nveeg	ń að á skal gera kostinn fyrir bænastaðinn þinn og flutning Skeggja en engan mundi eg konunnar gera ef Ormur hefði sjálfur beðið konunnar
549	kona	nvfe	ń Pá viljum vér þverlega þessar kvenna synja ef þér viljið aflaga eftir leita og upp hefja
550	kona	nveeg	ń Vita mun eg fyrst hversu mikið silfur er í sjóð þeim er eg hefi konunnar belti mér
551	kona	nvfe	Hún var kvenna fríðust og nær allra kvenna stærst þeirra sem mennskar voru
552	kona	nvfe	Og áður en þeir bræður skildust mælti Ívar að Þorfinnur skyldi þau orð bera Oddnýju
			Jóansdóttur að hún biði hans og giftist kvenna
553	kona	nvee	Síðan ríður hann á fund Ólafs Höskuldssonar og segir honum þau tíðindi er þar höfðu konu
554	konung	urnkee	ń þá vænti eg þess að um þetta ráð spyrjum vér ekki Svíakonung konungs
555	konung		Pá sá af landi í bug allra seglanna og bar hvergi í milli svo sem einn garður konungs
556	konungurnkee		Svo mun eg gera hvort sem þér viljið nokkurn hug á leggja orðsending konungs eða engan
557	konung	urnkfe	Pegar eftir jólin byrjaði Ólafur konungur ferð sína til Upplanda því að hann hafði fjölmenni mikið en tekjur norðan úr landi höfðu engar til hans komið þá um haustið því að leiðangur hafði úti verið um sumarið og hafði þar konungur allan kostnað til konunga
558	konungurnkee		Hann lét þá og þar sem annars staðar lög þau upp lesa sem hann bauð mönnum þar í landi kristni að halda og lagði við líf og limar eða aleigusök hverjum manni er eigi vildi undirganga kristin konungs
559	konungurnkee		Hann var í býnum í Björgyn með presti nokkurum og gildraði til ef hann mætti verða skaðamaður Haralds konungs og voru mjög margir menn að þessum ráðum með honum og þeir sumir er þá voru hirðmenn og herbergismenn konungs og þeir höfðu fyrr verið hirðmenn Magnúss konungs
560	konung		konungs saga rauða Óleifur hét herkonungur er kallaður var Óleifur hvíti
561	konung	urnkee	Hann gerði verkmenn í byggðina og tók sér þrjá tigu konungs vel búna er riðu heim
560	lea nove	unnless	með honum
562	konung		Var hann þar til konungs tekinn sem í öðrum stöðum
563	konung	urnkee	Kærðu þeir það fyrir Þórði og setti hann þær greinir þá niður er voru á milli konungs og þeim bar á
564	konung	urnkee	Fóru þessi einkamál þá aftur til Magnúss konungs konungs

565	konungurnkee	ń er bú níðist konungs drykkju við gamalmenni og hleypur að vændiskonum um
		síðkveldum en fylgir eigi konungi þínum
566	konungurnkee	Var hann þá í förum um hríð og varð aldrei glaður konungs
567	konungurnkee	ráði konungs konungs hárfagra og ætlaði að leggja undir sig landið
568	konungurnkee	Voru það einkamál þeirra höfðingjanna konungs
569	konungurnkee	Hálfdan var bróðir Ólafs konungs og Haralds konungs
570	konungurnkee	ż Og af fortölum konungs var það ráð konungs að rjúfa leiðangurinn og gaf þá hverjum
		leyfi heim að fara og lýsti því að annað sumar skyldi hann leiðangur úti hafa af öllu
		landi og halda þá til móts við Svíakonung og hefna þessa lausmælis
571	konungurnkee	upplenskur maður að konungs
572	konungurnkee	Þú slóst á þig skrópasótt til þess að hellt var í þig mjólk á imbrudögum út konungs
		Íslandi
573	konungurnkee	Og eitt sinn er þeir voru á galeiðum við her og vörðu enn konungs ríki þá kom að
		þeim konungs
574	konungurnkee	Það er nú kallað Ólafshlið er heilagur dómur konungs var borinn upp af skipi og er
		það nú í miðjum konungs
575	konungurnkee	Nú er það vilji vor og samþykki bóndanna að halda þau lög sem þú settir oss hér á
		Frostaþingi og vér játuðum konungs
576	konungurnkee	Þar varð hann sóttdauður og er hann heygður konungs Borró
577	konungurnkee	Var þá enn kistan komin upp mjög úr jörðu og var þá kistan Ólafs konungs spánósa
		svo sem nýskafin konungs
578	konungurnkee	En svo mikið hafði Haraldur konungur aukið álög og landsskyldir að jarlar hans höfðu
		meira ríki en konungar höfðu konungs
579	konungurnkee	Varð þá ekki fleira til tíðinda það konungs
580	konungurnkee	Þá er Loftur biskupsson kom utan fór hann til Hákonar konungs og Haraldur Sæ-
		mundarson konungs
581	konungurnkee	er Haraldur konungur hafði haft réðu það að hleypiskip var gert og sent norður til
		Prándheims að segja fall konungs og það með að Prændir skyldu taka til konungs
		son Haralds konungs
582	konungurnkee	Pér mæltuð illa og ómaklega í gærkveld til Halldórs vinar yðvars er þér kennduð
		honum að hann drykki sleitilega því að það var horn Þóris og hafði hann unnið og
		ætlaði að bera til konungs ef eigi drykki Halldór fyrir hann
583	konungurnkee	Ívar hét sonur hans er síðan varð göfugur konungs
584	konungurnkee	ń að hásetar Þórðar hafi svarið til konungs í mínu umdæmi en Þórði til friðar
585	konungurnkee	Hann fylgdi sjálfur því boði og veitti þar styrk og refsing að þar er eigi gengi við
		konungs
586	konungurnkee	Pótti honum sér óvænt til undankomu þótt hann freistaði konungs að leynast og fara
		huldu höfði leið svo langa sem vera mundi áður hann kæmi úr ríki Eiríks konungs
587	konungurnkee	Þórir bróðir Magnúss konungs kom til konungs um haustið með orðsendingum Mag-
		núss konungs svo sem fyrr var ritað
588	konungurnkee	er þetta gerðist konungs
_589	konungurnkee	Drottning var til konungs vel og svo gerðu aðrir eftir
590	konungurnkee	Sendi Vigfús þá menn til Þorvarðs að segja honum svo konungs
591	konungurnkee	að hann hafði konungs veturgestur verið

592	konungurnkee	Haraldur konungur flýði þá austur í Vík til skipa sinna og fór síðan til konungs á fund Eiríks konungs eimuna og sótti hann að trausti
593	konungurnkee	Lýkur svo þinginu að Hákon var til konungs tekinn
594	konungurnkee	Fær Ólafur sér hesta og sækir nú á fund Haralds konungs með sínu konungs
595	konungurnkee	er Einar kom til jarls þá segir jarl honum allt um skipti konungs og svo það að hann
บอบ	Konungumkee	vill liði safna og fara á fund Ólafs konungs og berjast við hann
596	konungurnkee	Geirmundur konungs við kenndir Hjörleifssonar konungs
597	konungurnkee	Tjáðu menn þá fyrir jarli hver ófæra honum var í að gera svo mikið hervirki á konungs
997	konungunkee	pegnum og í konungs landi
598	konungurnkee	Hann hafði átt tuttugu fólkorustur konungs
599	konungurnkee	Var festur konungs konungs dómur
600	konungurnkee	ń Illa gerir konungs er þú kastar mjög svo kristni þinni
601	konungurnkee	konungs Gissur byskup
602	konungurnkee	þá hóf Ólafur konungur upp sama ákall til ríkis í Orkneyjum sem hann hafði haft við
		Brúsa jarl og beiddi Þorfinn þess hins sama að hann skyldi játa konungi þeim hluta
		landa er hann átti konungs
603	konungurnkee	Þeim byrjaði vel og tóku Noreg og er konungs för allfræg
604	konungurnkee	Héldu þeir liði því út eftir Þrándheimi konungs
605	konungurnkee	Engi var för skörulegri en sú að máli manna er Gregoríus fór fyrir því að Hákon hafði
		meir en fjóra tigu hundraða manna en Gregoríus eigi öll fjögur konungs
606	konungurnkee	Pá hjó Gestur höfuð af Raknari og lagði það við þjó honum konungs
607	konungurnkee	höggur nú bæði stórt og tíðum og drepur þrjá menn konungs lítilli stundu en hinn
		er fyrir stóð áður drap einn
608	konungurnkee	Vænti eg að vér höfum svo um búið í sumar að þorparinn viti hvað hann skal vinna
		bæði á Skáni og konungs Sjólandi
609	konungurnkee	Steinn bað hann fá sér hest og sleða með konungs
610	konungurnkee	Arinbjörn segir að honum var ekki konungs af von um skipti þeirra Eiríks konungs
		ń en ekki mun þig fé skorta Egill
611	konungurnkee	Ingi konungur gaf grið Nikulási Skjaldvararsyni þá er skip hans var hroðið og gekk
		hann þá til Inga konungs og var með honum síðan meðan hann konungs
612	konungurnkee	Og er Egill var á brottu þá kallaði jarl til sín bræður tvo er hvortveggi hét konungs
613	konungurnkee	Móðir konungs var Ingiríður dóttir Sigurðar konungs sýr og Ástu
614	konungurnkee	Svo er sagt að eitt sinni er Þorsteinn Hallsson kom úr kaupferð af Dyflinni og var það
		ekki að konungs vilja né leyfi er hann hafði konungs
615	konungurnkee	Hrútur er hirðmaður Haralds konungs Gunnhildarsonar og hafði af honum mikla
		virðing konungs
616	konungurnkee	Kvistir og limar trésins boðaði afkvæmi hans er um allt land dreifðist og af hans ætt
		hafa verið jafnan síðan konungar í konungs
617	konungurnkee	Hann fer nú síðan suður með landi og í Vík austur og þá til Danmerkur og er þá uppi
		hver peningur fjárins og verður hann þá biðja matar bæði fyrir sig og fyrir konungs
618	konungurnkee	Veittu Þorsteini margir lið að þessu konungs
619	konungurnkee	ń Það er öllum auðsýnt mönnum að konungur má gera af ráði Óttars það sem hann
		vill þó eð hann skýrði um kvæði konungs
620	konungurnkee	Því næst dróst að her konungs öllum megin

621	konungurnkee	Þá var liðið konungs falli Ólafs konungs Tryggvasonar þrettán vetur
622	konungurnkee	Fór hann austan um Víkina og konungs frið öllum mönnum nema mönnum Magnúss konungs
623	konungurnkfe	Þetta var þó raundar Grikkjakonungs eiga og auður sem allir menn segja að þar sé rautt gull húsum konunga
624	konungurnkee	Þá flaug ör ein er fleinn er kallaður og kom í hönd Hákoni Og er það margra manna sögn að skósveinn Gunnhildar sá er Kispingur er nefndur hljóp fram í þysinum og konungs
625	konungurnkee	Þessi tíðindi fréttir Haraldur konungur skjótlega konungs
626	konungurnkee	En konungs skip komust undan og reru inn í fjörðu og hjálpu svo lífi sínu
627	konungurnkee	Hún var þá enn ekki meir en fertug kona að aldri og þótti kosturinn vera hinn merkilegasti fyrir allra konungs sakir
628	konungurnkee	Tófi var á vist með Agli Hallssyni um veturinn konungs Íslandi áður Egill fór utan með honum
629	konungurnkee	þeirra er í jörðu hafa legið lengur en þessi konungs
630	konungurnkee	Grjótgarður gerði þá njósn til Haralds konungs að eigi mundi í annað sinn vænna að fara að jarli konungs
631	konungurnkee	Var þá sú veisla aukin og var þá drukkið brullaup Ólafs konungs og Ástríðar konungs með mikilli vegsemd
632	konungurnkee	Mikið má konungs gæfa konungs
633	konungurnkee	En ef til konungs kæmu tveir eða þrír þá gaf eg mér ekki um því að eg þóttist eigi uppnæmur fyrir þeim
634	konungurnkee	Finnurinn hét þannug mjög til hjálpar er Haraldur var sonur hans og Haraldur bað honum eirðar og fékk konungs
635	konungurnkee	Eru konungs véttinu lamar á bak en hespur fyrir og þar læst með lukli
636	konungurnkee	síns þá fór hann með það lið er honum vildi fylgja því að allur múgur konungs hljóp upp með einu samþykki að rækja ætt Ingjalds konungs og alla hans vini
637	konungurnkeeg	Voru margir menn sárir mjög en margir svo mjög mæddir að til einskis voru ko- nungsins
638	konungurnkee	ż Svo kom að Þórir hét ferðinni til konungs og bað þá freista ef Eiríkur konungsson vildi fara með konungs
639	konungurnkee	Setjum hér síðan frið í millum konungs vorra og herji hvorigir á aðra
640	konungurnkee	ż Síðan fór Ölvir á fund Kveld-Úlfs og sagði honum að konungur var reiður og eigi mundi duga nema annar hvor konungs færi til konungs
641	konungurnkfe	svo að hver hefir eftir annan tekið konunga frænda og verið einvaldskonungur yfir Svíaveldi og yfir mörgum öðrum stórum löndum og verið allir yfirkonungar annarra konunga á Norðurlöndum
642	konungurnkee	konungs honum slíkt er hann spurði af viðræðum þeirra Ólafs konungs og svo frá erindislokum
643	konungurnkee	Bjarnar saga Hítdælakappa Nú konungs mönnum sem uppi voru um daga Ólafs konungs Haraldssonar og hans urðu heimulegir vinir
644	konungurnkee	spurðust þá fyrir um ferðir Ólafs konungs konungs
645	konungurnkee	En er Ólafur konungur kemur nær býnum þá hljópu þar fyrir þjónustusveinar til konungs og inn í stofuna

646	konungurnkee	Par féll Skopti en Eiríkur gaf grið þeim mönnum er þá stóðu upp konungs
647	konungurnkee	Fór hann sem skyndilegast norður til konungs því að honum þótti þar vera allt megin En er Ólafur konungur kom í Þrándheim þá varð þar engi uppreist í móti honum og var hann þar til konungs tekinn og settist þar um haustið í Niðarósi og bjó þar til veturvistar og lét þar húsa konungsgarð og reisa þar Klemenskirkju í þeim stað sem
		nú stendur hún
648	konungurnkee	Og lýkur hér frásögn þeirri er vér kunnum að segja konungs Þormóði kappa hins helga Ólafs konungs
649	konungurnkee	Drifu þá til frændur Sveins og tóku Harald höndum og ætluðu að hengja konungs
650	konungurnkee	ń Eigi veit eg konungs auðið verður um það
651	konungurnkee	Bar það og mjög til er hann fór að biskup trúði að það mundi með sannindum er sagt var konungs jartegnagerð og helgi Ólafs konungs
652	konungurnkee	En vinir Sigurðar fóru síðan eftir líkinu úr Danmörk sunnan með skip og færðu til Álaborgar og grófu að Maríukirkju þar í konungs
653	konungurnkee	En konungur brást reiður við þeim sendiboðum og bar hinn sami maður reiði konungs út sem honum hafði borið inn boðin konungs
654	konungurnkee	Um morguninn gekk Jökull til tals við Búa og konungs
655	konungurnkee	En þá síðan er menn þóttust verða ósjálfráðir fyrir ríki hans þá leituðu sumir í brott úr konungs
656	konungurnkee	Peir fóru síðan inn eftir firði og komu einn dag síðarla inn til konungs og báru þessi erindi jarli og segja allt um ferð Ólafs konungs
657	konungurnkee	Var Gunnhildur systir konungs
658	konungurnkee	Erlingur var vitur maður og var konungs og með hans ráði fékk Erlingur Kristínar dóttur þeirra Sigurðar konungs og Málmfríðar drottningar
659	konungurnkee	Hann var fósturfaðir konungs ráðamaður fyrir liði hans því að konungur var þá á barns aldri fyrst er hann kom til ríkis
660	konungurnkee	ż Sendimenn sneru aftur leið sína þegar um kveldið og komu til Ólafs konungs nær miðri konungs
661	konungurnkee	sá er konungs sundi var
662	konungurnkee	En með því að vandamenn hans áttu hlut í þá sefaðist hann og lét vera konungs
663	konungurnkee	leitaði ef það væri ráð höfðingja eða konungs að tekinn væri til konungs sonur Símonar skálps
664	konungurnkee	konungs Gissur byskup
665	konungurnkee	frænda síns og það með að þá var til konungs tekinn konungs og það með að þá var til konungs tekinn í Englandi Haraldur Guðinason og hafði tekið konungsvígslu
666	konungurnkee	er sett var konungs alþingi
667	konungurnkee	Þá var Magnús konungur átta konungs
668	konungurnkee	Peir Skúfur og Bjarni sakna Þormóðar og þykir þeim eigi örvænt að hann muni vera valdur konungs því að Skúfur hafði heyrt í Noregi konungs átekjur um hefnd eftir Þorgeir Hávarsson
669	konungurnkee	ń feginn orðinn er slíkur drengur hefir komið hingað til konungs með erindi konungs vors er vér erum allir skyldir undir að standa
670	konungurnkee	sumir konungs markir

671	konungurnkee	vildu gera frið milli sín og sætt og báðu konunga til þess og fóru þær orðsendingar heldur líklega til konungs
672	konungurnkee	En er þessi orðsending kom til Jarisleifs konungs þá tók hann ráðagerð við drottningina
012	konding drinkee	og aðra höfðingja konungs
673	konungurnkee	Skildust þeir með kærleik hinum mesta konungs
674	konungurnkee	Skildust þeir vinir og fór Egill ferðar sinnar og kom aftan dags til hirðar jarlsins
0.1		Arnviðar og fékk þar allgóðar konungs
675	konungurnkee	sótti þangað að er merki konungs var konungs
676	konungurnkee	ż Nú fer Hreiðar í brott uns hann kemur konungs Upplönd og tekur Eyvindur við
		honum eftir orðsending konungs
677	konungurnkee	Voru það einkamál þeirra höfðingjanna konungs
678	konungurnkee	En er þessi orðsending kom til Ólafs konungs varð hann reiður mjög og hugsjúkur og
		var það nokkura daga er engi maður fékk orð af honum konungs
679	konungurnkee	Um vorið eftir páska byrjaði Brynjólfur ferð sína suður til Björgvinjar á móts við
		Hákon konungs
680	konungurnkee	Það var konungs einum misserum og fall Inga konungs og það er brenndur var bær
		Sturlu í Hvammi
681	konungurnkee	Þá kvað hann konungs
682	konungurnkee	Og er hún sér að klæði konungs eru brunnin þá gaf hún honum vel sex alnar af
		skarlati
683	konungurnkee	Fjöldi dreif liðs til konungs konungs
684	konungurnkee	Þá hafði hann verið konungur að Noregi sex vetur og tuttugu en hann var til konungs
		tekinn einum vetri eftir fall Haralds konungs
685	konungurnkee	Orminum langa og Orminum skamma og Trananum færðu akkeri og stafnljá í skip
		Sveins konungs en áttu vopnin að bera á þá niður undir fætur konungs
686	konungurnkee	létu skírast og veittu konungi svardaga til þess að halda rétta trú en leggja niður
		blótskap konungs
687	konungurnkee	En er þeir höfðu tjaldað og um búist þá gengu þeir til konungs við Karl mærska
688	konungurnkee	ætlandi að vitja með konungs konungs
689	konungurnkee	það sem margtítt er að þeir skyldu til hins helga Ólafs konungs til vöku konungs
690	konungurnkee	Álfur sonur konungs og Ingjaldur sonur Önundar konungs
691	konungurnkee	Hann orti þá Ólafsdrápu og er þetta stef í konungs
692	konungurnkee	Hann nam land frá Sandeyrará til konungs í Hrafnsfirði
693	konungurnkee	Var konungs því þingi Knútur til konungs tekinn um allan Noreg
694	konungurnkee	Og verður þar orusta mikil og að lyktum fær keisari sigur en Danakonungur flýði
		undan til konungs og fór út í Mársey
695	konungurnkee	Gauka-Þórir og Afra-Fasti og þeirra sveit öll og hafði hver þeirra mann fyrir sig eða
		tvo eða sumir konungs
696	konungurnkee	Þau voru systkin Úlfur jarl faðir Sveins konungs og Gyða móðir konungs
697	konungurnkee	ń Eigi viljum vér Uppsvíarnir að konungdómur gangi úr langfeðgaætt hinna fornu
		konunga á vorum dögum meðan svo góð föng eru til sem nú konungs
698	konungurnkee	Og víst máttu vita það að eg tel mér misboðið í vígi Þorgeirs hirðmanns míns og þökk
		kynni eg konungs yrði hefnt
699	konungurnkee	Bróðir hans var Úlfur konungs

700	les nun gunnless	÷ Friélfen broðst kokka konungi ferir gjafar sínar og rinnaski á an koð álag ar hann
700	konungurnkee	ż Eyjólfur kvaðst þakka konungi fyrir gjafar sínar og vinmæli ń en það álag er hann vill að eg geri þá mun eg til stýra með konungs hamingju konungs
701	konungurnkee	sagði að hann var þá gamall svo að hann var þá ekki til fær að vera úti konungs
	konung urnkee	herskipum ń mun eg nú heima sitja og láta af að þjóna konungum
702	konungurnkee	ń Lítil gersemi er sverð mitt en þó er það mart í konungs húsi að ei er í konungs
		garði
703	konungurnkee	bar kveðju konungs Birni og enn fleiri höfðingja ń og það með
704	konungurnkee	Ólafur konungur ræddi þetta mál við Ingigerði og segir að þetta var hans vilji að hún giftist Jarisleifi konungs
705	konungurnkee	Sigurður til konungs og fór á fund Haralds konungs bróður síns
706	konungurnkee	Hann kallaðist sonur Ólafs Tryggvasonar og konungs ensku
707	konungurnkee	Í Haugasundi stendur kirkja en við sjálfan kirkjugarðinn í útnorður er haugur ko -
101	nonung armee	nungs hárfagra
708	konungurnkee	Og er Þórður óx upp fýsti hann til hirðar Gamla konungs konungs er allra manna var vinsælastur í Noregi af öllum konungum þegar leið Hákon Aðalsteinsfóstra
709	konungurnkee	Peir sáu hvar sveit manna fór ofan úr Veradal og höfðu þeir konungs njósn verið og
100	Konding di likee	fóru nær því sem lið konungs var og fundu eigi fyrr en skammt var í milli þeirra svo
		að menn máttu kennast
710	konungurnkee	Síðan sendir hún menn á fund Geirviðar konungs og bað svo segja honum sín orð að
110	Konding di likee	hann konungs annaðhvort gera að unna henni hálfs ríkis og landráða við sjálfan sig
		eða ella skyldi hann búa sig og sína menn og koma til móts við hana með sinn her í
		sund þau er heita Síldasund og berjast við hana þar og hefði það þeirra sigur og gagn
		er meiri gæfu stýrði
711	konungurnkee	Hún var spök að viti konungs
712	konungurnkee	Og er það mál manna að yfir einskis manns líki hafi svo margur maður í Noregi
		jafnhryggur staðið sem Eysteins konungs síðan er andaður var Magnús konungs
713	konungurnkee	Sveinninn Taðkur brá upp við hendinni og tók hana af honum og höfuðið af konung-
		inum en blóðið konungsins kom á handarstúf sveininum og greri þegar fyrir konungs
714	konungurnkee	Magnúsi konungi líkar þetta þungt er hann fréttir þetta og mæla margir fyrir honum
		að eigi sé allsæmilegt þeirra konungs að gera slíkt
715	konungurnkee	hitti Þórð föður sinn og dvaldist þar um hríð konungs
716	konungurnkee	Fer Finnbogi hljóðlega og tekur sér herbergi skammt konungs konungs aðsetu
717	konungurnkee	fluttu þeir sína frændur til kirkna og veittu konungs
718	konungurnkee	lagður í steinvegginn utar konungs kórinum hinum syðra megin
719	konungurnkee	ż En er jarl hafði því upp lokið að hann mundi fylgja þeim að þessu máli og leggja til
		þess sinn styrk þá þakkaði Björn honum vel og kvaðst hans ráðum vilja fram konungs
720	konungurnkee	Voru það lög að þann mann skyldi drepa er konungs mann í konungs herbergi
721	konungurnkee	Þá fóru menn í milli Ólafs konungs og Eilífs og báðu bændur konungs lengi að þeir
		legðu þingstefnu milli sín og réðu frið með nokkuru móti
722	konungurnkee	þá fór hann til Íslands og nam fyrir sunnan konungs
723	konungurnkee	Hann tók því vænlega konungs
120	Konung winkee	
724 725	konungurnkee konungurnkee	En er þau komu í víkina var stefnt Borgarþing konungs að guð þakki honum góða kveðju og svo starf og torveldi er þú hefir og þínir vinir í

726	konungurnkee	En er hann bauð til ferðar tvo sonu sína þá segir konungur að þeir skulu eigi fara með
		honum en sveinar vildu þó konungs
727	konungurnkee	ż ń Ekki er eg konungs fús
728	konungurnkee	en Ásmundur stóð í loftsvölum konungs konungi
729	konungurnkee	Veit eg að vera munu hér með yður þeir menn er ekki munu þykja víglegri konungs velli að sjá en eg er
730	konungurnkee	svo mikið sem þar var í ábyrgð er konungurinn var sjálfur því að öllum þótti vís von að hann mundi látast fyrir þeim og fá minna hlut í konungs skiptum ef svo yrði sem líklegt mundi þykja fyrir sakir æsku konungs þeirra en harðfengi berserkjanna
731	konungurnkfe	Hún var allra kvenna fegurst og best að sér orðin um það allt er henni var ósjálfrátt en það er mál manna að henni hafi allt verið illa gefið það er henni var konunga
732	konungurnkee	fór á fund Sveins konungs og fékk þar góðar viðtökur og töluðu þeir löngum einmæli og kom það upp að lyktum að Finnur gekk til handa Sveini konungi og gerðist hans maður en Sveinn konungur gaf Finni jarldóm og Halland til yfirsóknar og var hann þar til konungs fyrir Norðmönnum
733	konungurnkee	En er menn komu til kaupa við þá þá vildi engi kaupa konungs
734	konungurnkee	Móðir Flosa var Ingunn dóttir konungs af Espihóli
735	konungurnkee	að koma til fundar við Ólaf konungs
736	konungurnkeeg	báðu fá sér lík konungsins konungsins
737	konungurnkee	Sigurður var þá til konungs tekinn er hann var þrettán vetra konungs fjórtán en Eysteinn var vetri eldri
738	konungurnkee	og svo hirðsveitinni og handgengnum mönnum konungs konungs
739	konungurnkee	ń að konungurinn eigi vald konungs að drepa Óttar þegar hann vill þó hann kveði kvæði þetta fyrst og hlýðum vér vel kvæðinu því að oss er gott að heyra lof konungs vors
740	konungurnkee	En er að þeim konungs setið þá var það af ráðið að þau ráð tókust og fékk Þórður Ísríðar
741	konungurnkee	ń Þú verður sjálfur konungs því að segja hvað þér þykir líklegast hvar eg hafi mest um lönd farið
742	konungurnkee	ż Síðan tók biskup söx og skar af hári konungs og svo að taka af kömpunum
743	konungurnkee	Em eg ekki víðförull en mér er mikil forvitni konungs að sjá tvo konunga senn í einum stað
744	konungurnkee	Þá réð fyrir Englandi Haraldur Guðinason konungs
745	konungurnkee	En í annan stað er þar til að taka konungs að þá er Geirviður son Hróðbjarts konungs var átta vetra gamall tók Hróðbjartur konungur sótt og verður það lítil frásaga því að sóttin leiðir svo til lands að konungurinn andast
746	konungurnkee	Eigi þorir hann að sigla með höfuðin konungs skipi sínu
747	konungurnkee	ń Meir frýr þú mér Gunnhildur grimmleiks en aðrir konungs
748	konungurnkee	sér náttból og kom þar þá saman allt lið hans og lágu um nóttina úti undir skjöldum konungs
749	konungurnkee	ń En þótt það sé þá geri eg eigi þann mun konungs Magnúss konungs að eg selji þann mann í hendur þér er hann vill skýla láta

750	konungurnkeeg	Þá var konungur settur á stól þann er stóð á hauginum og hófu menn hann svo einkum
.00	10110110	til tignar og gáfu honum þá enn af nýju dýrar presentur og dýrkuðu hann sem þeir
		höfðu framast föng konungsins
751	konungurnkee	ń Ráð þú þá og farið báðir bræður til hirðarinnar ef ykkur líkar það konungs
$\frac{-752}{752}$	konungurnkee	Sölvi var síðan víkingur mikill langa hríð og gerði oftlega mikinn skaða konungs ríki
		Haralds konungs
753	konungurnkee	ń að siglanda mundi þykja þetta veður fyrir Jaðar ef Erlingur Skjálgsson hefði veislu
		búið fyrir oss konungs Sóla
754	konungurnkee	En Norðmenn æptu allir senn og sögðu svo að fyrr skyldi hver falla um þveran annan
		en þeir gengju til griða við enska konungs
755	konungurnkee	Magnús konungur skyldi fá konungs dóttur Inga konungs
756	konungurnkee	Nú er konungs því að segja að þeir bræður komu heim og sögðu fall Sigurðar konungs
		og Klypps bróður síns
757	konungurnkee	Víkinni eftir andlát konungs yfir allan Noreg
758	konungurnkee	Þessi ofrausn gerðist þeim brátt að skaða miklum því að Erlings menn sáu bera hög-
	_	gstaði á konungs
759	konungurnkee	Magnús konungur hafði varðveitt helgan konungs er hann kom í land
760	konungurnkee	Þá segja þeir honum öll þau merki konungs þeir höfðu vísir orðið
761	konungurnkee	ż Þórður kveðst engum boðum konungs játta mundu
762	konungurnkee	Eg mun og halda hinu sama um stjórn og umboð af hans hendi sem áður hafði eg af
		fyrra konungs
763	konungurnkee	Hann átti þá Sigríði dóttur konungs systurdóttur Haralds konungs
764	konungurnkee	vænti þín þangað í kveld konungs
765	konungurnkee	Og er það mál konungs að eigi hafi verri ferð farin verið í annars konungs veldi með
		miklu liði og líkaði Eiríki konungi illa við Magnús og hans menn og þótti þeir hafa
		mjög spottað sig er hann hafði komið í þessa ferð
766	konungurnkee	Nú vil eg að þú heimtir af Ásgrími syni Úlfs hersis því að öngum gef eg upp mína
		konungs
767	konungurnkee	En það var eigi af því undarlegt konungs margir menn komu til konungs úr héruðum
		en því þótti það nýnæmi að þessi var maður svo hár að engi annarra tók betur en í
		öxl honum
768	konungurnkee	Bundu þeir Sölvi þá samlag sitt og sendu orð Auðbirni konungi er réð fyrir Firðafylki
		að hann skyldi koma til konungs við þá
769	konungurnkee	En konungs því þingi talaði Ástríður og sagði svo
770	konungurnkfeg	En er hvortveggi herinn sótti mjög til móts við annan þá gerðu lendir menn njósn úr
		hvorutveggja liði til frænda sinna og vina og fylgdi það orðsending konunganna að
		menn skyldu gera frið milli konunganna
771	konungurnkee	Þá hlóðu þeir og seglum og Jarl segir að hann vill bíða Ólafs konungs á og er meiri
		von að ófriður sé fyrir konungs
772	konungurnkee	Þaðan fór hann til Noregs og kom á Sognsæ um konungs skeið og spurði þá að um
		fall Ólafs konungs
773	konungurnkee	Pá var þetta kveðið konungs
_774	konungurnkee	nefnd konungs

775	konungurnkee	Um sumarið eftir gerði Grímur hersir konungs eftir gerði Grímur hersir veislu Auðuni jarli Haralds konungs
776	konungurnkee	Eyjólfur sagði svo að nú mundu menn una að sættast við Gissur er hann hafði nokkurt konungs beisku bitið og bauð öll mál óskoruð í dóm Hákonar konungs
777	konungurnkee	Konungur segir svo að hann konungs svo að hann vill eigi spilla gersemum sínum svo að leiða fá menn
778	konungurnkee	En Svíakonungur ætlaði að Ólafur konungur mundi þar bíða frera og þótti Svíakonungi konungs vert um her Ólafs konungs því að hann hafði lítið lið
779	konungurnkee	En þeir sögðu fall Ólafs konungs Tryggvasonar konungs
780	konungurnkee	Eg vil gera að dæmum göfugra manna og flýja land konungs
781	konungurnkee	en norður snerist Áslákur af Finneyju og Erlendur úr Gerði og þeir lendir menn er norður voru konungs þeim
782	konungurnkee	Eftir andlát Magnúss konungs undu margir lítt þeir sem höfðu verið vinir hans því að allir unnu konungs
783	konungurnkee	Það var einn dag að til eyjanna komu skip nokkur og lögðu allnær konungs
784	konungurnkee	En er bóndafólkið kom til konungs þá var þar Magnús til konungs tekinn yfir land allt
785	konungurnkee	Fann hann þar Rögnvald jarl Brúsason og mjög marga aðra konungs menn er komist höfðu úr orustu
786	konungurnkee	Gerðu þeir þá sendimenn upp til Hólmgarðs á fund Jarisleifs konungs með þeim orðsendingum að þeir buðu Magnúsi syni Ólafs konungs hins helga að taka við honum og fylgja honum til Noregs og veita honum styrk til konungs að hann næði föðurleifð sinni og halda hann til konungs yfir landi
787	konungurnkee	En er Ingiríður móðir Inga konungs gekk frá aftansöng þá kom hún að þar konungs var Sigurður skrúðhyrna
788	konungurnkee	Sá hét konungs
789	konungurnkee	friðbrotsmenn konungs hirðmanni konungs
790	konungurnkeeg	Varð Þórir hundur fyrstur til konungsins að halda upp helgi konungsins þeirra ríkismanna er þar höfðu verið í mótstöðuflokki hans
791	konungurnkee	En Guðröður ljómi fór á fund konungs og bað hann fara með sér til konungs því að Þjóðólfur var ástvinur konungs
792	konungurnkee	Ölvir hnúfa og Eyvindur lambi konungs
793	konungurnkee	Hann var hirðmaður Inga konungs og var gamall og hafði mörgum konungum á höndum konungs
794	konungurnkee	Skulum vér frændur þínir veita þér styrk til þess að þú komir aldrei síðan í slíkt konungs
795	konungurnkee	móðurföður Magnúss konungs konungs Magnúss konungs
796	konungurnkee	Flýðu þá margir af Ólafs mönnum en víkingar æptu þá konungs
797	konungurnkee	tók þar Eyvind og lét drepa en gaf grið flestum mönnum hans og fóru þeir austur til konungs um haustið og komu á fund Ólafs konungs og sögðu honum frá aftöku Eyvindar
798	konungurnkee	Konungur sefaðist þá og leitaði að við Bjarna og þeir biskup hvers hann mundi að hafa konungs

799	konung	urnkee	að þeir skyldu hafa þvílíkan hlut ríkis af Gunnhildarsonum sem þeir höfðu áður haft
			af Hákoni konungs
800	konung	urnkee	Svo mun eg gera hvort sem þér viljið nokkurn hug konungs leggja orðsending konungs
			eða engan
801	konung	urnkee	En ef þú vilt eigi segja mér og farir þó svo héðan til konungs þá mun mér það illa
			líka
802	konung	urnkee	En þótt sumt þyki heldur örðigt í orðum Inga konungs til Sigurðar konungs bróður
			síns þá hefir hann mikið til máls síns í marga konungs
803	konung	urnkee	En Þorsteinn fékk sendimenn til konungs konungs að færa honum skatt þann er Egill
			hafði sótt til Vermalands
804	kostur	nkfe	ń Vildi eg kosta
805	land	nhee	Og er Þorbjörn ætlaði að kasta steininum skruppu honum fæturnir og varð honum á
			hált lands grjótinu svo að hann féll á bak aftur en steinninn fellur ofan á bringspalir
			honum og verður honum ósvipt við
806	land	nhfe	ż Og þessu kaupa landa
807	land	nheeg	þá dreif til landsins allur múgur landsins og þótti þar traust sitt allt
808	land	nhee	Þá mælti bátmaðurinn lands
809	land	nhee	Peir dysjuðu þá bræður báða þar í eyjunni en tóku síðan höfuð Grettis og báru með
			sér og allt það sem þar var fémætt í vopnum og lands
810	land	nhee	Í útláti fengu lands veður hvasst og áföll stór og brotnaði ráin
811	land	nhfe	Hann var kallaður Atli grautur landa
812	land	nhee	Þeir minntu konung oft á það og svo það með að Þórólfur hafði rænt konung og lands
			og farið með hernaði þar innan lands
813	land	nhee	viðbætur úr lands Óttar mælti þá
814	land	nhfe	Flýðu flestir yfir á Katanes til Þorfinns jarls en sumir flýðu úr Orkneyjum til landa
			en sumir til ýmissa landa
815	land	nhee	Engi maður mátti fara upp í dalinn með hest lands hund því að það var þegar drepið
816	land	nhee	utan Sigurður Torfafóstri lands
817	land	nhee	Og þá fór hún móti Grímkatli syni sínum lands gömlum því að honum dapraðist
			sundið þá og flutti hann til lands
818	land	nhee	En þegar er hann lands til lands tók hann að herja og brjóta undir sig landsfólk en
			beiddi sér viðtöku
819	land	nhee	Hann ætlar að vísa oss á illmenni þessi og hyggur að vér munum eigi nenna lands að
			hverfa þótt hann komi eigi
820	land	nhfe	Hann var landa sumrum í kaupferðum til ýmissa landa
821	land	nhee	snúa við það aftur til lands og riðu heim síðan og þóttust þeir mikla sneypu fengið
			hafa
822	land	nhee	Þar hafði Ólafur konungur Tryggvason látið efna til kaupstaðar sem fyrr var lands
823	land	nhfe	í götu yfir hraunið út til landa og leggja hagagarð yfir hraunið milli landa vorra og
			gera byrgi hér fyrir innan hraunið
824	land	nhfe	Ari var landa gamall þá er Ísleifur biskup andaðist
825	land	nhee	reri innan í móti Erlendur sonur Hákons jarls með þremur lands
826	land	nhee	Erlendur tók og fór milli lands og Grímseyjar lands

827	land	nhee	Eigi em eg nú minni valdsmaður í Noregi en þeir voru þá og gaf konungur þeim yfirsókn lands Hallandi
828	land	nhfeg	Brott fór hann þaðan og suður um Reykjanes og vildi ganga upp landanna Víkarsskeiði
829	land	nhfe	Þar var hólmur lítil skammt landa þeim og færðu þangað föng sín sem þeir komust við um nóttina
830	land	nhee	Hann lagðist þá í eitt sker og skreið þar upp á grjótið og lá þar og vænti þá lands annars en hann mundi þar líf láta því að hann var mjög móður og sár en langt til lands
831	land	nhee	ż Bóndi kenndi þá og lands þá til lands
832	land	nhee	Ljótur sér nú hvar komið var og fleygir frá sér sverðinu til þeirra bræðra en ætlar að steypa sér útbyrðis og sér þá ei undanbragð lands
833	land	nhee	Gaf þeim vel byri lands
834	land	nhfe	ń Fara til þings og krefja höfðingja liðs og gefa þeim fé landa
835	land	nhee	Þá er Þrándur kom til lands með hann þá var sagt liðsmönnum að hann var lands
836	land	nhee	Hann spurði hvert nafn lands var
837	land	nhfe	Fóru þá sendimenn milli landa og báru sættarboð
838	land	nhee	Sæmundur hét félagi lands suðureyskur
839	land	nhfe	Einn dag er landa leið vorið gekk Sveinn konungur ofan á bryggjur og voru menn þá að að búa skip til ýmissa landa
840	land	nhfe	Þorgils kveðst þess eigi mundi lengi bíða að landa
841	land	nhfe	Hann sigldi fyrir vestan Írland og fékk austanveður landa landnyrðinga og rak þá langt vestur í haf og í útsuður svo að þeir vissu ekki til landa
842	land	nhee	Þeir sögðu víg lands og báðu sér skips inn til lands
843	leið	nvee	Már fer nú leiðar sinnar til þess leiðar hann kemur til Jörundar í Oddbjarnareyjar og lætur góðvættlega
844	leið	nvee	ń Þormóður skógarmaður vor er á firðinum einn á skipi og skulum vér fara til leiðar við hann
845	leið	nvee	Féll Ásbjörn dauður leiðar stýrinu
846	leið	nvee	Margrætt var um þetta mál hversu eiðar Glúms mundu vera eða fram leiðar
847	leið	nvee	ż Þau urðu andorða og segir Bersi að af hennar ráðum mun illt leiðar
848	leið	nvee	ż Petta sumar kom Porsteinn út sem sagt var og leið framan til leiðar og ríður Porsteinn og menn hans til leiðar
849	leið	nvee	ń Eigi veit eg hvort leiðar ráð mega um það til leiðar koma en ef eg má nekkverju um ráða þá muntu þangað fara í kveld sem eg fer
850	leið	nvee	Líður til leiðar og ríða menn til leiðar en af leið hvarf Glúmur svo að ekki spurðist til hans
851	leið	nvee	Hann kemur á fund ármanns Sveins konungs þess er Áki hét og bað hann vista nakkvarra bæði fyrir sig og fyrir leiðar
852	lið	nhee	Ísleifur Hallsson vildi ofan ganga og berjast við þá og náði eigi fyrir sínum mönnum og fóru þeir Þorvarður og Önundur til Helgastaða með feng liðs
853	lið	nhee	Pau voru þar liðs leiðinni
854	lið	nhee	Þær þrennar tylftir manna skyldu þar dæma um mál liðs
855	lið	nhee	Porgils snýr þá upp liðs Langamýri til liðs síns

856	lið	nhee	Hann sendir þegar eftir Konáli liðs Einarsstaði að hann komi til liðs við hann
857	lið	nhee	Sturla beiddi að fé væri tekið fyrir frænda hans en því var eigi játað og fóru sakir í
001	110	linee	liðs
858	lið	nhee	Broddi var þá liðs tvítugsaldri
859	lið	nhee	ń Akra-Pórir gaf mér hafra þessa liðs vori til liðs sér er þú hafðir stefnt honum en nú
000	110		var markað fyrir féránsdóma og á eg hafrana
860	lið	nhee	Pað var um dag einn að Ölkofri kom til liðs og gekk fyrir hann og bað sér liðs
861	lið	nhee	ż Kom Ástríður svo orðum sínum og liðveislu að fjöldi liðs varð til með Ástríði að
001	110	IIIIcc	fylgja honum til Noregs liðs
862	lið	nhee	en stundum of veturinn var hann liðs Sunnmæri með Arnviði konungi frænda sínum
863	lið	nhee	Hræðumst vér hann nú liðs ekki er hann er einn síns liðs
864	lið	nhee	Danavirki er svo háttað að firðir tveir ganga í landið sínum megin landsins hvor en
			milli fjarðarbotna höfðu Danir gert borgarvegg mikinn af grjóti og torfi og viðum og
			grafið díki breitt og djúpt fyrir utan en kastalar fyrir liðs
865	lið	nhee	Þá sneri mannfallinu á hendur Magnúss konungs mönnum og féllu þessir í öndurðri
			liðs
866	lið	nhee	Hann skipaði allt í héruðum mönnum í liðs og í sýslur
867	lið	nhee	Réð jarl þá til skipa og lét skera upp liðs
868	lið	nhee	Þá spurði Erlingur skakki að Björn systurson hans barðist við þá Halldór og Gregoríus
			liðs bryggjum inn og honum var liðs þörf
869	lið	nhee	Gekk hann þá milli liðs og fékk þá engi andsvör þótt hann bæði menn liðs
870	lið	nhee	ż Bjarni svaraði liðs
871	lið	nhee	Kantarabyrgis og börðust þar allt til liðs er þeir unnu staðinn
872	lið	nhee	Fá mér nú þrjú hundruð liðs og huggast svo að eg mun sjaldan krefja þig héðan frá
			liðs
873	lið	nhee	ń Hvað spyrðu austan liðs Flosa
874	lið	nhee	Þá kom reyður mikil á land staðarins á Möðruvöllum og átti Eyjólfur einn mjög svo
			allan liðs
875	lið	nhee	Hafði Þórir einn forráð liðs þess og svo aflan þá alla er fengist í liðs
876	lið	nhee	Þar réðu þeir til liðs og létu eftir þriðjung liðs að gæta skipa
877	lið	nhee	Réðust þeir til Egils er aftur vildu fara til liðs en hitt var meiri hluti liðs miklu er
	1		fylgdi Arinbirni
878	lið	nhee	Skeggi er skammhöndungur var kallaður og Óspakur liðs
879	lið	nhee	ż Og er þá ber þar fyrir dyrnar þá skýtur Höskuldur spjóti og keyrði fyrir brjóst
			Sölmundi þar sem þeir fóru með hann en þeir bræður hlupu út úr húsinu og til liðs
	11.		og ríða til liðs síns
880	lið	nhee	ż Helgi mælti og tók þá að styttast liðs
881	lið	nhee	Og er þessi mál komu til þings sat Glúmur liðs
882	lið	nhee	En er Sighvatur varð þess var að Knútur konungur býr herferð á hendur Ólafi konungi
000	1.×	1	og hann vissi hversu mikinn styrk Knútur konungur hafði þá kvað liðs
883	lið	nhee	ż Lauk Ólafur konungur svo máli sínu að allir menn gerðu góðan róm að og var það
004	1:×	1	ráðs tekið sem hann vildi vera liðs
884	lið	nhee	En Aðalsteinn konungur safnaði herliði að sér og gaf mála þeim mönnum öllum er það
			vildu hafa til féfangs sér bæði útlenskum og liðs

885	lið	nhee	En þótt hann hafi þrjú hundruð liðs eða fjögur þá er oss það ekki ofurefli liðs ef vér
009	110	IIIICC	verðum á einu ráði allir
886	lið	nhee	Vér höfum það skip er mest liðs og best skipað í öllum herinum
887	maður	nkfe	ż segir Porgrímur manna
888	maður	nkfe	Hann háttaði svo ferðinni að hann tók veislur uppi í nánd markbyggðinni og stefndi
000	Inaoui	IIIIC	til sín öllum byggðarmönnum og þeim öllum vendilegast er firrst byggðu manna
889	maður	nkfe	Komu nú tíðindi þessi fyrir Odd hvað Blund-Ketill hefir ráðs tekið og tala menn nú
005	maour	IIIIC	um að hann hafi sýnt sig í mótgangi við manna
890	maður	nkfe	En það sýndist honum óráðlegt og mælti til sinna manna manna
891	maður	nkfe	Gekk Halli nú til sætis síns og sýndi Sigurði manna
892	maður	nkfe	Freysteinn fékk frelsi brátt af orðum Þorsteins og gerði Þorkell það vel og liðuglega
052	maoar	IIII	því að honum var vel í geði til manna því að hann vissi að hann var góðrar ættar og
			göfgra manna fram í kyn
893	maður	nkfe	bjuggu tvo knörru mikla og höfðu manna hvorum þrjá tigu manna þeirra er liðfærir
000	1110001		voru og um fram konur og ungmenni
894	maður	nkfe	Nú mun eg enn ráð þar til leggja manna
895	maður	nkfe	þeir er til manna voru ráðnir með honum
896	maður	nkfe	En er Guðmundur prestur var í brott búinn frá Svínafelli og var kominn til manna
000	1110001		þá mælti hann
897	maður	nkfe	En Halldóra batt um sár hans og sat yfir honum til manna er lokið var bardaganum
898	maður	nkee	ń Blási herblástur öllu liðinu undir merkin en það lið sem hér er skjóti á skjaldborg
000	1110001		og förum síðan undan manns hæli út yfir mýrarnar
899	maður	nkee	Hann nam land á Hafranesi inn til Þernuness og allt hið manns
900	maður	nkfe	Koma þeir þar í stofu manna
901	maður	nkee	ż Par kom að Skeggi hét að biðja konunnar fyrir manns hönd
902	maður	nkfe	Og er erfið var drukkið fæddi húsfreyja manna sveinbarn
903	maður	nkee	ż ń Eigi ætla eg manns
904	maður	nkfe	ż Og áður Einar hafði lokið sögu sinni var Bergljót kona manna komin á þingið með
			mikla sveit manna
905	maður	nkfe	ż Grettir svaraði manna
906	maður	nkfe	Sturla bað hann ekki efast í því að hann ætlaði sér meira hlut en öðrum mönnum
			manna Íslandi en mér þykir sem þá séu allir yfirkomnir er þú ert því að eg uggi þig
			einn manna á Íslandi ef eigi fer vel með okkur
907	maður	nkfe	Fannst manna konungsskipinu fjöldi dauðra manna en eigi fannst lík konungs en þó
			þóttust þeir vita að hann var fallinn
908	maður	nkfe	Nú er að segja frá Þorkeli Eyjólfssyni að hann ríður til manna og kemur þar margt
			manna
909	maður	nkee	Máttu þá heldur muna að það mun hæfast og sár það er þú sást manns Ásbirni
			bróðursyni þínum
910	maður	nkfe	Var þar aukið hundrað manna á búi um nóttina manna
911	maður	nkfe	Og lýkur hér manna Þorleifi að segja
912	maður	nkfe	En er bændur urðu varir við ferð hans gerðu þeir orð Þórði á Hítarnesi og báðu hann
			fyrir bindast að ráða Gretti af en hann fór manna

913	maður	nkfe	ń Skip fer þar inn eftir firðinum og kenni eg ferju Guðmundar eða hverjir munu þar
			vera eða vitið þér nokkuð til hvort Hrólfur gípur er á manna
914	maður	nkfe	Hann sat einn saman og kom fyrr matur hans manna annarra manna
915	maður	nkee	Gaf Hárekur konungi góðar gjafar að skilnaði og gerðist manns maður og tók veislur
			af konungi og lends manns rétt
916	maður	nkfe	Margt manna manna í Miðfirði
917	maður	nkfe	Pað mega allir sjá hve stór lýti manna mér eru fyrir manna augum en miklu eru þó meiri lýti á mínum hag í guðs augliti
918	maður	nkfe	Paðan fór hún á fund Leifs bróður síns og bað að hann gæfi henni hús þau er hann
910	Illaoui	likie	hafði gera látið á manna
919	maður	nkfe	En ef þú bíður hans þá verður það þinn skaði og manna er þér fylgja
920	maður	nkfe	Björn fór þá hafna á milli og voru síð dags þar er fram gengu manna tvær af Bren-
920	lliaoui	likie	neyjum
921	maður	nkfe	Hann reið til manna við þrjá tigu manna
922	maður	nkfe	Nú mun eg lúka upp gerð okkarri manna
923	maður	nkfe	Oddur Þórarinsson fór af Valþjófsstöðum þann sama vetur þegar fyrir jólaföstu og fór
			allt hið syðra og kom að jólum í Haukadal til Þóris totts og var þar við honum allvel
			manna
924	maður	nkfe	ń Það er manna
925	maður	nkfe	Blund-Ketill var manna manna og best að sér í fornum sið
926	maður	nkee	Hann var ágætlega búinn og undruðu allir menn hans fegurð og manns
927	maður	nkfe	ń Hvað manna ertu
928	maður	nkfe	En er að var hugað þá var mark manna á sauðnum
929	maður	nkfe	En hinir finna Glúm og segja honum að þeir fundu þann mann er manna með spotti
			og kvaðst heita Margur í Mývatnshverfi en Fár í Fiskilækjarhverfi
930	maður	nkee	Þegar hann kom í veldi manns þá höfðu bændur fyrir safnað og múg manns
931	maður	nkfe	Dreif þá til manna margt manna og gekk upp allt sumarbúið
932	maður	nkfe	ż Síðan sagði hún honum hvað þær höfðu talað og fjandmæli manna við hann
933	maður	nkfe	Þeir kvöddu þá Styr og Vermund frændur sína til þessar manna og voru þá saman
			átta tigir manna
934	maður	nkfe	Játaðist allt fólk undir manna við Harald konung og fengu honum gíslar
935	maður	nkfe	Hann gekk upp um nótt á eyna með lið sitt og kom til bæjar Þorvalds á óvart svo að
			allir menn voru fyrir í manna
936	maður	nkfe	Þeir voru nær þrír tigir manna og riðu flestir en umrenningar gengu
937	maður	nkfe	ń Er eigi því mjög til manna haldið
938	maður	nkee	Fóru þeir síðan alla þá leið þar til er þeir komu undir fjallið manns helli Búa
939	maður	nkfe	Einar Halldórsson með sveit manna og var þeim þar vel manna
940	maður	nkfe	Voru þá kærleikar með þeim öllum manna
941	maður	nkfe	En riðu þó báðir samt norður til manna fyrir páska og höfðu þá mikla sveit
942	maður	nkfe	Sveinn Úlfsson var allra manna fríðastur Manna
943	maður	nkfe	En af tali þeirra kom það upp að Styr fastnaði manna goða Ásdísi dóttur sína og
			tókust þessi ráð um haustið eftir og var það mál manna að hvortveggja þótti vaxa af
			bessum tengdum

944	maður	nkfe	En þóttust þeir eigi mega hafa hann þar lengur fyrir skaps sakir og fór hann víða of
0.45		1.0	manna
945	maður	nkfe	Töluðu það sumir menn að vel mundi hafa fallið á með þeim Helgu og Sigurði manna þó kom það ekki mjög á loft fyrir alþýðu manna
946	maður	nkfe	Pað er nú að segja að þeir Ófeigur og Þorkell söfnuðu að sér mönnum og bjuggust nú til hólmsins og voru þeir saman fjórir tigir manna og hélt Ófeigur skildi fyrir manna
947	maður	nkfe	haltir og blindir eða á annan veg sjúkir en fóru þaðan heilir manna
948	maður	nkfe	dreif þá til manna mart manna
949	maður	nkfe	Og einn morgun jólanna er breytt manna
950	maður	nkee	á er unnið manns Þorgrími
951	maður	nkfe	Spurði hann og að kært var með þeim Víglundi og Ketilríði og meinaði hann það ekki en Þorbjörgu og sonum hennar þótti það mjög illa manna
952	maður	nkfe	manna er árferð tók að versna og sæði manna brugðust
953	maður	nkee	Sonarsonur manns var Þórir helsingur
954	maður	nkfe	Kom þar þá saman manna þriðja hundraði manna
955	maður	nkfe	Hann var Manna hár
956	maður	nkfe	Þórður bróðir manna gekk þar mest í millum manna og kvað Þorgeiri mjög missýnast er hann gekk í mót sonum sínum í orustu
957	maður	nkfe	Glúmur gekk til manna með hundrað manna og náði eigi nær að tjalda en í fjörbaugsgarði
958	maður	nkfe	manna er nam suður Grindavík
959	maður	nkfe	einskis þykir mér vert sverðið hjá manna
960	maður	nkfe	Jafnskylt var öllum mönnum í lögum þeirra að færa dauða menn til graftrar sem nú ef þeir eru manna
961	maður	nkfe	Ef hann skyldi þar manna höfðingja þjóna vildi hann helst Þorgilsi en betur að þjóna öngvum ef hann mætti kyrr sjást
962	maður	nkee	Hefir Hrafn riðið suður til Hítardals og hafði Sturla komið til manns við hann
963	maður	nkfe	Kenndi þess mjög á um marga Upplendinga að illa hafði líkað manna svo sem fyrr var getið
964	maður	nkfe	Hann bjó manna Þorbrandsstöðum
965	maður	nkfe	Órækja vildi fyrir hvern mun manna Stafaholt en þó varð svo að vera sem Snorri vildi
966	maður	nkfe	Voru þá enn vestanmenn flettir á Jökulsárbakka af fylgdarmönnum manna en sumir voru barðir
967	maður	nkfe	Gengu þeir þá fyrir jarl og kvaddi Flosi hann og allir þeir manna
968	maður	nkfe	Safnaði hann þá liði um alla Vestfjörðu og hafði manna fjórða hundraði manna og fóru suður á sveitir
969	maður	nkfe	Víglundar saga Haraldur hinn hárfagri son Hálfdanar svarta var þá einvaldskonungur yfir Noregi er saga þessi manna
970	maður	nkfe	kvað Órækju lítils hafa virt orð sín um griðagjöf við Klæng og fór hann vestur og flestir manna menn
971	maður	nkfe	tiginna manna sonu
972	maður	nkfe	ż Þórður kveðst ekki að því fara og sendi Þórhall yfir í Ás til manna er þar bjó að hann sækti Össur og græddi hann

973	maður	nkfe	Biskup var með konungi um veturinn og hlýddi konungur allmjög á manna sagnir
974	maður	nkfe	Þótti þeim manna getið nema Finnboga síðan hann kom út
975	maður	nkfe	Skopti skyldi manna tíðindi öll jarli þá er þeir voru báðir samt en jarl sagði Skopta
			tíðindi ef hann spurði fyrr
976	maður	nkfe	En er þeir komu til manna mælti hann til sinna manna
977	maður	nkfe	Pá heyrir hann að mælt er manna honum uppi
978	maður	nkfe	Hann átti höfuðból að Hvoli manna
979	maður	nkfe	Kom þá brátt saman lið mikið og réðu þeir til manna og var þá skorað manntal og
			var nær fimmtán hundruðum manna
980	maður	nkfe	Jarl var farinn á veiðar að ríkra manna sið manna
981	maður	nkfe	Þeir bræður voru hinir mestu höfðingjar manna
982	maður	nkfe	Pá voru þeir komnir ofan manna skálanum á völlinn
983	maður	nkfe	Falla þeir Einar og Sigurður þar og allir förunautar manna og varð Gísli fimm manna
			bani en Porkell briggja
984	maður	nkfe	Og þá verða varðmenn varir við lið Magnúss manna að þeir fóru þá að bænum og
			hafði Magnús konungur nær sex tigum hundraða manna en Haraldur hafði fimmtán
			hundruð manna
985	maður	nkfe	Riðu þeir þá skyndilega í Öxnatungur manna
986	maður	nkfe	Hann var bróðir Þorbjarnar og honum líkastur um alla manna
987	maður	nkfe	Nú siglir Karlsefni í haf og kom skipi sínu fyrir norðan land í Skagafjörð og var þar
			upp sett skip manna um veturinn
988	maður	nkfe	Voru þar fleira konur manna
989	maður	nkfe	En hinir voru allmargir er áður höfðu þegið af honum vingjafir stórar fyrir því að það
			var satt að segja frá Knúti konungi að hver er á hans fund manna
990	maður	nkfe	Þeir voru manna skipi þrír tigir manna
991	maður	nkeeg	Sá hafði feld mannsins höfði
992	maður	nkfe	Gekk með honum allt búðarlið manna en Karl sat eftir
993	maður	nkee	Síðan kom þar að Sturla lauk upp gerðinni og mælti manns
994	maður	nkfe	ż Um morguninn eftir höfðu þeir torfleik hjá búð Þorbrandssona og þar ganga þeir
			hjá manna
995	maður	nkfe	Nú býst hann til hrossanna og hefir manskæri mikil á linda og hött á höfði og skjöld
			á manna
996	maður	nkfe	En suður fyrir Erri hitti hann Vindasnekkjur nokkurar og lagði til manna við þá og
			fékk sigur
997	maður	nkfe	En Þorkell kaupir land manna Barðaströnd það er í Hvammi hét
998	maður	nkee	Lét jarl þá bera út merki sitt og vopnaðist sjálfur og allir manns menn
999	maður	nkfe	Steinar var allra manna manna og rammur að afli
1000	maður	nkfe	Þá fóru þeir út til manna og er þeir komu þar var Arnkell þar fyrir og mart manna
			með honum
1001	maður	nkfe	Kona ein vermdi vatn í katli til manna að þvo sár manna
1002	maður	nkfe	Þegar honum þykir von að Bolli muni norðan ríða þá safnar hann mönnum og ætlar
			að sitja fyrir Bolla og vill nú að verði umskipti um mál manna Helga
1003	maður	nkee	Sigldu þeir suður til manns og fóru upp í Þrasvík til göfugs manns er Skeggi hét og
			voru með honum mjög lengi

1004	maður	nkfe	Porsteinn hét maður manna
1005	maður	nkee	En er þeir kenndu skipið manns þegar að umhverfis
1006	maður	nkee	ń Pað hefir hugur minn að þessi blótguð Svía er nú ganga mestar sögur frá og þeir kalla
			Frey að þar muni vera reyndar Gunnar bróðir þinn því að þau blót verða römmust er
			lifandi menn eru manns
1007	maður	nkfe	Og hversu margt sem hér var um talað þá fór það fram að þeir festu manna
1008	maður	nkfe	Sneri Gunnar nú aftur til byggðar og undi illa við sína manna
1009	maður	nkee	Pá er synir Magnúss voru til konunga teknir komu utan úr Jórsalaheimi og sumir úr
			Miklagarði þeir menn er farið höfðu út með Skopta Ögmundarsyni og voru þeir hinir
			frægstu og kunnu margs konar tíðindi að manns
1010	maður	nkfe	sagði manna mannskaða þeim er hann hafði látið af Færeyjum á en skattur sá er þeir
			hafa mér heitið
1011	maður	nkfe	Ei bar hann það nafn af því að hann hefði til manna ætt eða eðli
1012	maður	nkfe	miskviðalaust og með skörulegum flutningi manna
1013	maður	nkfe	Berg-Önundur var í sveit konungs og þeir bræður og höfðu þeir sveit manna
1014	maður	nkfe	Egill hafði eitt langskip mikið og þar manna hundrað manna eða vel svo
1015	maður	nkfe	Hafði Þórir einn forráð liðs þess og svo aflan þá alla er fengist í manna
1016	maður	nkee	Fátt hafði hann manna hjá sér utan konu manns
1017	maður	nkfe	Jarl fór með fá menn en er hann kom á heiðina manna norðan Kastalabryggju þá
			komu móti honum ármenn tveir með sveit manna og tóku hann og settu í fjötur og
			síðan var hann höggvinn og kalla enskir menn hann helgan
1018	maður	nkfe	Ásbjörn Illugason fór með Oddi og margt röskra manna
1019	maður	nkfe	Fóru þá menn milli þeirra Órækju og var fundur lagður á Söndum og grið til manna
1020	maður	nkeeg	Fyrir því máttu djarflega sækja til mannsins að guð mun þér bera vitni að það er
			þín eiga
1021	maður	nkfe	Og litlu síðar kom Sturla í hina mestu kærleika við konunginn og hafði konungur hann
			mjög við ráðagerðir sínar og skipaði honum þann vanda að setja saman sögu Hákonar
			konungs föður síns eftir sjálfs hans ráði og manna vitrustu manna forsögn
1022	maður	nkfe	ż Porsteinn fór nú heim með Bjarna til Hofs og fylgdi honum allt til dauðadags og
			þótti nær manna maki vera að drengskap og hreysti
1023	maður	nkfe	Þórður bróðir manna gekk þar mest í millum manna og kvað Þorgeiri mjög missýnast
			er hann gekk í mót sonum sínum í orustu
1024	maður	nkfe	En hann var sonur manna í Hraunsási
_1025	maður	nkfe	Faðir hans var manna
1026	maður	nkfe	Bar Þorsteinn fram orðsending manna bæði um grið og sættir
1027	maður	nkfe	Hafði jarl manna því ríkra manna hátt að Flosi gekk í þá þjónustu sem Helgi Njálsson
			hafði haft
1028	maður	nkfe	brýst í móti miklu ofurefli og á honum og hans ráðum liggur reiði Danakonungs og
			Svíakonungs ef hann heldur þessu manna
1029	maður	nkfe	Kominn var Ófeigur til manna með fimm tigu manna
1030	maður	nkfe	Um vorið eftir kom Þorgrímur vestan með þrjá tigi manna að vitja þessa manns og
			sömdu þeir Ljótólfur svo og Þorgrímur að Ljótólfur galt fé fyrir það hann hafði haldið
			Skíða um veturinn og kölluðust sáttir og hafði Þorgrímur með sér þrælinn að sinni
			því að Ljótólfur hafði fámennur heima manna

1031	maður	nkee	Eru og fyrirmenn manns eigi annars manns vinir meiri en þínir
1032	maður	nkfe	Eftir Þjóðólfs sögn er fyrst rituð ævi manna og þar við aukið eftir sögn fróðra manna
1033	maður	nkfe	ń Gerast mætti það því að nú er Þorvaldur Oddsson kominn í Norðurtungu og er þar
			nú manna gistingu
1034	maður	nkfe	Leitið enn síðan til manna þá er þessu lýkur
1035	maður	nkfe	Konungur lét illa yfir þeirra ferð en bauð Gunnsteini með sér að vera og segir það að
			hann skyldi leiðrétta mál Gunnsteins þá er hann mætti við manna
1036	maður	nkfe	Hallgerður varð fegin Gunnari er hann kom heim en móðir hans lagði fátt manna
1037	maður	nkfe	ż Eftir það fóru þeir biskup heim til Lækjamóts og dvöldust þar um manna
1038	maður	nkfe	Peir riðu í Garpsdal og gerðu þar engar óspektir en þar létu þeir eftir nær manna
			manna
1039	maður	nkfe	En það var ráðið á laun að Skúta skal fá Þórlaugar dóttur manna og skal Skútu svo
			heima standa hundraðið að Glúmur gyldi því minni heimanfylgjuna en þó vissi það
			ekki fyrst alþýða manna
1040	maður	nkfe	Gregoríus hafði tvö skip og vel manna tigu manna er hann fékk allar vistir
1041	maður	nkfe	Ólafur konungur var allra manna glaðastur og leikinn manna
1042	maður	nkfe	Brátt sér það manna Ólafi er hann óx upp að hann mundi verða mikið afbragð
			annarra manna fyrir vænleiks sakir og kurteisi
1043	maður	nkfe	Í Borgarfirði koma þeir til Þorleifs Oddur Sveinbjarnarson og Ólafur manna Borg
			með sveit manna
1044	maður	nkfe	Tók hann þar undir sig alla eign manna í Borgarfirði
1045	maður	nkee	Nú biður Þorbergur Austmennina verða í ferð með þeim að rannsaka manns
1046	maður	nkfe	Hann sendi og menn til manna og reið suður á sveitir með fimm hundruð manna
1047	maður	nkfe	Letja vil eg þig og alla frændur mína og vini að fara með ófriði manna annarra manna
			sveitir
1048	maður	nkfe	Refur stefnir heim á bæ manna og er hann kemur fyrir dyr sér hann ekki úti manna
1049	maður	nkfe	Á þessum tímum byggðist allur Breiðafjörður og þarf hér ekki að segja manna þeirra
			manna landnámum er eigi koma við þessa sögu
1050	maður	nkee	ż segir Þórir manns
1051	maður	nkfe	Þórir langi tók skútu og fór með þrjá tigu manna og er lýsti sáu þeir skútur tvær
			litlar fara fyrir þeim
1052	maður	nkee	ż Signý kvaðst annan veg ætla manns
1053	maður	nkfe	örlæti hans né meinlætum því að nakkvað bar manna til jafnan af tilstilli góðra
			manna að hann fékk því haldið er hann hafði upp tekið
1054	maður	nkee	Allt sýndist Þorsteini athæfi þessa manns merkilegt og mjög hæversklegt manns
1055	maður	nkfe	í Gerið svo til manna sem hann hafi mér allvel trúað
1056	maður	nkfeg	Peir Skúfur og Bjarni sakna Þormóðar og þykir þeim eigi örvænt að hann muni vera
			valdur áverkans því að Skúfur hafði heyrt í Noregi mannanna átekjur um hefnd eftir
			Porgeir Hávarsson
1057	maður	nkeeg	n Á hitt er að líta herra hvað í er að virða orð mannsins og dyggð mannsins að ganga
			á vald þitt
1058	maður	nkfe	En Sigurður tók svo langt kaf í brott að hann var fyrr manna landi uppi en þeir hefðu
			snúið skipi sínu eftir honum
_1059	maður	nkfe	Þórir fór út til manna og er það margra manna sögn að hann hafi eigi aftur komið

maður maður maður	nkee	Og eigi veit eg hversu trúlegt yður þykir að eg mundi eigi óbúnari en einnhver yðvar að manns Gísla ń og er eg son Ásbjarnar dettiáss er margir menn kannast hér við í Noregi en móðurkyn
	$_{ m nkee}$	á ag ar ag gan Ághjarnar dattjágg ar margir mann kannagt hár rjð í Naragi ar máðurkun
maður		mitt er út á Íslandi en Þorgeir Ljósvetningagoði er móðurbróðir manns
	nkfe	veturinn til Svíakonungs og var þar í góðu manna
maður	nkfe	Reið Sighvatur eftir sættina norður heim og dreifði liði sínu manna
maður	nkfe	Magnúss konungs menn ráku flóttann lengi og drápu allt það er þeir manna
maður	nkfe	Gerði þá margur sem vant var að fara til manna við Njál en hann lagði það til mála manna sem ekki þótti líklegt að eyddust sóknir og varð af því þræta mikil er málin máttu eigi lúkast og riðu menn heim af þingi ósáttir
maður	nkfe	ż Peir skipa síðan manna og voru sex hvorir og finna hann síðan þar er hann sat og hóf grautinn
maður	nkfe	Gengu þeir Kolbeins menn þá til manna og rannsökuðu hvað manna þar væri inni
maður	nkfe	Mikils þótti mönnum vert um aflraunir Orms þær sem hann hafði gert og gerði manna
maður	nkfe	Hákon gamli svarar vel og segir að móðir hans skal ráða ferð hans en Ástríður vill fyrir engan mun að sveinninn manna
maður	nkfe	Ölafur konungur gekk eftir árum útbyrðis er menn hans reru á Orminum og hann lék að þremur handsöxum svo að jafnan var eitt á lofti og henti æ manna
maður	nkfe	sögðu þá mega sjá hvað manna Hallfreður var í mun manna svo ætla að bleðja hirðina
maður	nkfe	Um haustið sendi Þorgils mann til manna að leita um sættir en hann var þver í því að taka fé fyrir vígsmálið við Þorgils en um önnur víg kvaðst hann gera mundu eftir skynsamra manna tillögum
maður	nkfe	Nú gerðist svo mikið um drauma manna að hann gerir svo myrkhræddan að hann þorir hvergi einn saman að vera
maður	nkfe	Jafnt hegndi hann manna og óríka
maður	nkfe	Var Sigurður elstur manna og fyrir þeim mest í öllu
maður	nkfe	Í þenna tíma var svo mikill ofsi Sturlu Sighvatssonar að nær öngvir menn hér á landi héldu sér réttum fyrir honum og svo hafa sumir menn hermt orð hans síðan að hann þóttist allt land hafa undir lagt ef hann gæti Gissur yfir manna
maður	nkfe	Magnús konungur spurði til manna uppi á Ré
maður	nkfe	Pá var fallinn Sæmundur húsfreyja og var það ráð manna er eftir voru að gefa upp kastala og sjálfa sig í vald heiðinna manna og var það hið ósnjallasta ráð fyrir því að heiðingjar efndu eigi orð sín
maður	nkfe	Og svo sem Spes og skari manna kemur fram að veisunni var þar fyrir fjölmenni mikið og fjöldi fátækra manna er sér báðu ölmusu því að þetta var almenningsstræti
maður	nkfe	Prándur var manna mestur og sterkastur og manna fóthvatastur
maður	nkfe	Fór Þorgeir Hjaltason frá Urðum og þeir tólf saman inn til manna við þá Eyjólf og Hrafn
maður	nkfe	og leituðu meðalgöngu manna
maður	nkfe	ń Hér horfði til manna Kolli
maður	nkfe	Vali frændi hans frétti hví það sætti er hann var svo óglaður á hvort þykir þér mikið manna
	maður	maður nkfe

1085	maður	nkfe	Þetta sama haust er Ólafur konungur kom til manna urðu þau tíðindi þar að Sveinn konungur Haraldsson varð bráðdauður um nótt í rekkju sinni og er það sögn enskra manna að Játmundur hinn helgi hafi drepið hann með þeima hætti sem hinn helgi
			Merkúríus drap Júlíanum níðing
1086	maður	nkfe	Sá maður er nefndur Kolli er þar var manna skipi með þeim
$\frac{1087}{1087}$	maður	nkfe	réðu þá það að þeir Þórir hundur snerust til manna með Verdælum og hafði hann
1001	11100011		sex hundruð manna
1088	maður	nkfe	ż Egill þakkaði konungi orð sín og beiddist þess að konungur skyldi fá honum sannar jartegnir sínar til manna á Aurland eða annarra lendra manna í Sogni og á Hörðalandi
1089	maður	nkfe	Það var í þann tíma er Magnús konungur frændi hans var manna
1090	maður	nkfe	Og með því að það var konungs boð þá sá hún það að ráði og með henni vinir hennar
			að heitast Þórólfi ef það væri föður hennar eigi í móti manna
1091	maður	nkfe	Skalla-Grímur sótti fast smiðjuverkið en húskarlar manna vönduðu um og þótti
			snemma risið
1092	maður	nkfe	Örn var til manna en mestur hluti manna mælti í gegn og kváðu Örn allan villast og
			sögðu þá ráða eiga er fleiri voru
1093	maður	nkfe	Um kveldið er menn komu til manna talaði drottning við konung að það væri undar-
			legt ń og ei vel til skipt að gefa Halla þá gripi er varla er ótiginna manna eiga fyrir
			klámyrði sín en þá fá sumir lítið fyrir góða þjónustu
1094	maður	nkee	ń Skulum vér víst vináttu vora manns móti leggja
1095	maður	nkfe	Förunautar hans verða við hið vasklegasta og stíga af baki og bregða vopnum manna
1096	maður	nkfe	Veit eg og að þú munt ekki að verr gera til manna þó að eg sé hvergi í nánd og honum
			ann eg mest manna
1097	maður	nkfe	Og jafnan sýndi Áskell það að hann var fám mönnum líkur sakar manna er hann
			hafði manna í millum og drengskapar við hvern mann
1098	maður	nkfe	ż Skarphéðinn glotti við og var svo búinn að hann var í blám kyrtli og í blárendum
			brókum og uppháva svarta skúa manna fótum
1099	maður	nkfe	Voru þar tvö skip í manna
1100	maður	nkfe	Brá Sturla þegar við og stefndi til manna mönnum og fór norður með fjölmenni og mikla sveit manna
1101	maður	nkfe	Um vorið litlu fyrir páska áður Oddur kom til Gissurar var fundur stefndur í Laugardal með Gissuri og manna
1102	maður	nkfe	að sitja löngum úti á haugi einum eigi langt manna bænum og svo bar nú að móti er Hallfreður kom
1103	maður	nkfeg	Tóku þá menn hans og drógu hann öfgan milli skipanna til sín og í því fékk hann
			fjögur mannanna
1104	maður	nkfe	Þá gerir Gunnhildur þegar sendimenn og býr þá vel að vopnum og manna þeir þrjá
			tigu manna og var þar til forráða ríkur maður
1105	maður	nkfe	Hann var vanur í fyrra lagi í kaupstefnur að koma og leggja lag á varning manna því
			að hann hafði héraðsstjórn
1106	maður	nkfe	Sonur Halls hinn elsti hét manna
1107	maður	nkfe	Og þar er þeir þóttust skjöldu bera manna baki sér þar báru þeir söðla sína
1108	maður	nkfe	Eitt haust var manna fundur fjölmennur í Skörðum að tala um hreppaskil og ómegðir
			manna og var því skipt að lögum

1109	maður	nkfe	Og er Gunnlaugur var tólf vetra gamall bað hann föður sinn manna og kvaðst hann
			vilja fara utan og sjá sið annarra manna
1110	maður	nkfe	En er Ásmundur hafði verið litla hríð með konungi þá undi hann ekki þar og hljópst
			í brott um nótt og kom aftur til sveitar sinnar og gerði þá enn fleira illt en manna
1111	maður	nkfe	Par koma þeir bræður manna
1112	maður	nkfe	Skortir þig hvorki til manna né harðfengi að gera þeim þvílíka skömm eða meiri
			hverjir sem þeir eru
1113	maður	nkfe	En manna þinginu voru málin reifð
1114	maður	nkee	ń Mun eg og hafa merki manns mér
1115	maður	nkfe	Hann manna Otradal vestur í Arnarfirði
1116	maður	nkfe	í Eg vildi að þú færir til dóma með mér og veittir mér lið því að þú ert vitur og
			framkvæmdarmaður manna
1117	maður	nkee	Nú líða þau misseri og er vorar býður Oddur honum þar að vera og þykir manns
1118	maður	nkfe	Svo er manna honum sagt að hann væri manna slægastur
1119	maður	nkfe	Nú ríður Illugi eftir þeim við hundrað manna og nú lýstur manna mjörkva miklum
			og verða nú aftur að hverfa
1120	maður	nkfe	lágur og þreklegur og kallaður manna minnstur manna sem þá voru
1121	maður	nkfe	Og allir hafa vörn þá ágætt er varð manna Flugumýri
1122	maður	nkfe	Geym þess er fundið er en eg skal leita manna er vantar
1123	maður	nkfe	Þorkell prestur Bergþórsson er naddur var kallaður varðist alldrengilega og féll þar
			manna húsunum
1124	maður	nkfe	Eigi er það fyrir þá sök að eg sé málsnjallur maður heldur ber mér til handa mikinn
			vanda oft af manna
1125	maður	nkfe	Gengu menn þá undir það manna
1126	maður	nkfe	Þórður sagði þá kost manna að reyna hvatleik manna og vopnfimi
1127	maður	nkfeg	Nú vil eg að vér verðum samdóma fyrir konungsmönnum að ei brjóti þetta mannanna
			mér einum
1128	maður	nkfe	Síðan far þú manna Galmaströnd eftir þeim mágum mínum
1129	maður	nkfe	ń Heyrði eg manna getið og sjaldan að góðu
1130	maður	nkfe	En Gunnhildur drottning lagði svo miklar mætur á hann að hún hélt engin hans
			jafningja innan hirðar hvorki í orðum né öðrum manna
1131	maður	nkfe	Mörður Valgarðsson stóð manna Gissuri hvíta mági sínum
1132	maður	nkfe	Þeir námu manna við götuskarðið er þeir komu yfir Vatnsdalsá
1133	maður	nkfe	ż Nú tók hann við málinu en gaf honum gjafar og skildust manna
1134	maður	nkfe	Hann andaðist í manna
1135	maður	nkfe	Hann svarar að Egill var við manna skútu einni með þrjá tigi manna í og reru þeir
			leið sína út til Steinssunds
1136	maður	nkfe	Einar lagði þegar til manna við þá og sigraðist en þeir féllu báðir
1137	maður	nkfe	kvað Ketil vilja mönnum manna gott en Loft kvað hann mæla til manna hvaðvetna
			gott
1138	maður	nkfe	Voru þá felld seglin manna
1139	maður	nkfe	Pað er flestra manna sögn að Magnús prestur og Grunnvíkingar hafi manna gera bréf
			það er kom til Ásgríms
			<u> </u>

	_		
1140	maður	nkfe	Var það allra manna mál að Haraldur konungur hafði verið umfram aðra menn að
			speki og manna
_1141	maður	nkfe	Pau skip létu út bæði senn manna Gásum
1142	maður	nkfe	Ef þér viljið mér lið veita þá sé eg ekki til vænna en að menn fari og hafi tveir saman
			hest því að eg veit að Eyjólfur mun manna
1143	maður	nkfe	Eyjólfur Bölverksson var virðingamaður mikill og allra manna lögkænastur svo að
			hann var hinn þriðji maður mestur lögmaður á manna
1144	maður	nkfe	Ketill tók þegar mál af Símoni og fór með nokkura sveit manna en sagði að þeir
			kaupmenn skyldu halda skjótt eftir manna og hafið varning með yður
1145	maður	nkfe	Eftir það gengu til frændur Erlings og vinir og báðu hann til vægja og færa við vit en
			eigi manna
1146	maður	nkfe	Þá bjuggust þeir bræður og Össur með þeim að ríða austur til manna og riðu við sex
			tigu manna
$_{-1147}$	maður	nkfe	Steinþór svarar manna
1148	maður	nkfe	Mikil ætt er komin manna Þórði hreðu og margir göfgir menn bæði í Noregi og Íslandi
1149	maður	nkfe	Þann dag er biskup sat þar urðu kynlegleikar þeir manna
1150	maður	nkfe	Kjartan fastaði þurrt langaföstu og gerði það að engis manns dæmum hér manna
			landi því að það er sögn manna að hann hafi fyrstur manna fastað þurrt hér innanlands
1151	maður	nkfe	Voru þá grið sett og fundur lagður út við Fossá út manna Skógum þar beint sem þeir
			höfðu fundist Sæmundur og Sigurður Ormsson
1152	maður	nkee	ż ń Eigi varði mig manns fóstri minn
1153	maður	nkfe	áttu þar óðal og manna
1154	maður	nkfe	Nú ganga menn á milli um stund og leita um sættir manna
1155	maður	nkfe	Mætti guð gefa það að eg væri manna öðrum fundi miklu snjallmæltari
1156	maður	nkfe	Knútur jarl var mikill maður vexti og vænn sýnum manna
1157	maður	nkfe	Nollar átti fé lítið en mikla ómegð og hafði það mest til atvinnu er hann manna
1158	maður	nkfe	Þeir fóru degi fyrr en Eyjólfur og fóru Öxnadalsheiði og manna Norðurárdal og áðu
			í Svínanesi
1159	maður	nkfe	Hann er kvonlaus manna
1160	maður	nkfe	hvort hann vill heldur fara með þeim og brenna inni Þorbjörn og sonu manna eða
			láta þar líf
1161	maður	nkfe	Sendi Broddi mann í Sæmundarhlíð til Páls Kolbeinssonar en annar var sendur Einari
			að hann skyldi safna mönnum um manna
1162	maður	nkfe	hans son var manna
1163	maður	nkfe	Og er hann kemur á fund manna þá slær Þorkell við hann kaupi á laun að hann
			skyldi svo greina frásögn um líflát manna sem hann segði fyrir
1164	maður	nkee	Haraldur manns manns rétt og tólf marka veislur og umfram hálft fylki í Þrándheimi
1165	maður	nkfe	Vér kunnum frá öngvum tíðindum að segja víslega en sögðu manna því hvar þeir
			Bárður skildust og þar var mikill fjöldi manna fyrir ofan Sleðaás og þangað riðu þeir
			Bárður til og það þóttumst vér sjá að menn spruttu upp í flokkinum með vopnum og
			gerðu þá handtekna alla að minnsta kosti
1166	maður	nkfe	Þeir Gissur og Kolbeinn héldu flokkunum vestur um Bláskógaheiði og höfðu manna
			hundrað manna
1167	maður	nkfe	Þá býður biskup honum staðinn á Völlum til manna en hann vildi það eigi

1168	maður	nkfe	Flosi kvað manna að von ń og er yður þetta viðvörun
$\frac{1169}{1169}$	maður	nkfe	ń Ríð þú nú fyrir en eg mun fylgja Þórlaugu manna
$\frac{1109}{1170}$	maður	nkfe	Kolli sótti Björn fast manna
$\frac{1170}{1171}$	maður	nkfe	Skip þeirra kom í óbyggð á Grænlandi og týndust menn allir en þess varð svo víst að
11/1	maoui	likie	fjórtán vetrum síðar fannst skip þeirra og sjö menn í hellisskúta manna
1172	maður	nkfe	Hann hafði leiddan inn manna sér hest sinn og réð til þrisvar á bak að hlaupa
$\frac{1172}{1173}$	maður	nkfe	Um vorið fór Björn að reka geldinga sína neðan af Völlum og upp eftir dalnum þeim
1173	maour	пкте	megin sem Húsafellsbær er og húskarlar manna með honum og sáu kolreyk í skóginn
			og heyrðu manna mál
1174	maður	nkfe	Þar hafði verið glaumur og gleði mikil en nú manna það af og gerist hljóðlæti mikið
1114	litaoui	likic	í höllinni
1175	maður	nkfe	Hélt hann til Borgarfjarðar og kom skipinu skammt frá bæ manna
1176	maður	nkfe	En Ketill var manna sterkastur í það mund
-1177	maður	nkfe	ż og fór með þrjá tigu manna og kom fram í Eystra-Gautlandi manna
1178	maður	nkfe	Og færðu þá steina tuttugu menn þannug sem þeir vildu er engan veg gátu áður hrært
			hundrað manna og var vegurinn ruddur að miðjum degi svo að fært var bæði mönnum
			og hrossum með Síðan fór konungur ofan aftur þangað sem vist þeirra var og nú heitir
			manna
1179	maður	nkfe	Hann hafði skútu manna Hofi er átti Broddi Þorleifsson
1180	maður	nkfe	Ögmundur Guðmundarson var særður til manna og drukknaði í Hvítá er hann fór
			heim
1181	maður	nkfe	Björn var allbeinn við hann manna kveldið
1182	maður	nkfe	Fátt var manna heima því að Halldór hafði sent menn norður í manna
1183	maður	nkfe	Sumir vorir menn skulu fara til Ingjalds og gera þar slíkt hið manna
1184	maður	nkfe	Börkur og Eyjólfur komu um kveldið með sex tigu manna og er þar manna búi
			hundrað manna en að Gísla er hálft hundrað manna
1185	maður	nkfe	Nú líður fram vetrinum og þegar á bak jólum býr jarl ferð sína og hefir sex tigu manna
			manna
1186	maður	nkfe	Par áttu verkmenn Þorsteins tjald á manna
1187	maður	nkfe	ríða nú síðan suður til þings og segja þar þessi manna
1188	maður	nkee	Og nú þóttist Skúta sjá að þetta mundi verða meir til manns að taka og setti þau
			ráð til að Þorsteinn skal bjóða Þorgeiri sætt fyrir sekt þess manns er hann hafði fyrir
			ráðið og lúka þegar fyrir sakar fjölskyldar þeirrar er hann átti að annast
_1189	maður	nkfe	Hélt Þorgrímur skipinu til Grænlands og fórst honum manna
1190	maður	nkfe	Ormur Svínfellingur hafði manna tigu manna en Þórarinn bróðir hans fimm tigu
			manna og voru þeir Kolbeins vinir mestir
1191	maður	nkfe	Gissur jarl hafði eigi færra með því liði er hann tók upp suður en átta hundruð manna
			manna
_1192	maður	nkfe	Þeir Halldór og manna förunautar riðu að Öxnagróf
1193	maður	nkfe	Það er að segja frá för Finns að hann hafði skútu og manna nær þremur tigum manna
1101		1	en er hann var búinn fór hann ferðar sinnar til þess er hann kom á Hálogaland
1194	maður	$_{ m nkee}$	ń Melt hafið þér það bræður er ei er vænna til en steina þessa er þér hafið ei þorað
1105	×	1- C	að hefna Halls bróður manns
_1195	maður	nkfe	Sámur svarar manna

1196	maður	nkee	Björn hjó af þessum manni höndina og skaust aftur síðan að baki Kára og fengu þeir
1150	maour	likee	honum engan geig manns
1197	maður	nkfe	Hann sendir menn sína norður um land til manna að kveðja lið upp og gaf landráðasök
			þeim er eigi fóru og fór margt manna norðan og kom suður yfir heiði
1198	maður	nkfe	Par lá fyrir skip Þorgeirs Hávarssonar og hafði hann sekur orðið um sumarið um víg
			Porgils frænda Grettis Ásmundarsonar og um launvígsmál manna að Hrófá
1199	maður	nkfe	Riðu þeir Þorvarður og Þorgils til manna og mundu hafa úr Skagafirði nær sjö tigi
			manna
1200	maður	nkfe	Stórólfur bjó að Hvoli er síðan var kallaður Stórólfshvoll manna
1201	maður	nkfe	kvað það sakagiftir manna við Gissur og Klæng
1202	maður	nkfe	Hann kastar þá til Þorvalds öxinni og kemur öxin í höfuðið og féll hvortveggi dauður
			manna
1203	maður	nkfe	og sögðu að Órækja var kominn vestan til manna með átta tigu manna og ætlaði að
			setjast á Staðarhól
1204	maður	nkfe	ż Bárður kvað eigi auðfengna menn til slíks verks ń nú skal eg heimta þetta fé saman
			sem eg eigi sjálfur til handa manna
1205	maður	nkfe	Hann var sköllóttur í skarlatsklæðum og hélt manna hjartskinnsglófum en kona mikil
			og væn sat við borða
1206	maður	nkfe	Gunnar hafði riðið áður um daginn vestur manna Þórisstaði og er hann var þar
			kominn spyr Þórir hvaðan hann væri að kominn
1207	maður	nkfe	Hann hafði til manna og þar á þrjá tigu manna
1208	maður	nkfe	Þorkell neytir lítt manna um kveldið og gengur fyrstur manna að sofa
1209	maður	nkfe	bæði norrænir menn og íslenskir manna
1210	maður	nkfe	ż Fór Eiríkur heim í Brattahlíð en Leifur réðst til skips og félagar manna með honum
1211	maður	nkfe	En lítið er mér um að fara í sveit manna og að hann eigi meiri afla en eg
1212	maður	nkfe	Nú er að þann veg að vér munum breyta ráðum um ferðir vorar og snúa aftur til
			héraðs en Álfur son Þórodds jarls skal taka við goðorði manna
1213	maður	nkfe	fer nú á konungs fund og segir honum sem komið manna
1214	maður	nkfe	Og er þeir hættu þökkuðu allir fyrir glímuna þeim og var það dómur þeirra er hjá sátu
			að þeir væru eigi sterkari tveir en Grettir einn en hvor manna hafði tveggja manna
			megin þeirra sem gildir voru
1215	maður	nkfe	Voru þeir svo hraustir menn í sér að enginn þeirra vildi í sjóð bera manna
1216	maður	nkfe	stálhúfa manna höfði og öll ryðug
1217	maður	nkfe	Staðfestist Ásmundur þar um hríð og var vel manna
1218	maður	nkfe	ż ń Pað er auðsætt manna
1219	maður	nkfe	Pormóður son Refs fór til Íslands eftir fall Haralds konungs og tók við landi á
			Kvennabrekku og kvæntist manna Íslandi og er margt göfugra manna frá honum
			komið
1220	maður	nkfe	Berjast þeir Þórður og Skeggi lengi manna svo að engi skakkar með þeim
1221	maður	nkfe	Og ætlar þú að landsbyggðin megi eigi bera ríki manna hér á landi er svo göfugra
			manna er
1222	maður	nkfe	Björn reið um sumarið manna Hítarnes með sex tigu manna og stefndi Þórði um
			vísuna sem hann kallaði lög til standa

1223	maður	nkee	í Hvað sagðir þú við móður þína manns hausti að hún skyldi eigi skipta skap sitt eftir hins versta manns orðum
1224	maður	nkfe	Kom því svo að þeir sem á virkinu voru fundu eigi fyrr en Órækju menn allir voru
1224	maour	likic	komnir í húsin og höfðu gengið upp eftir forskála manna laugu
1225	maður	nkfe	Réðst þá til ferðar með honum Gunnsteinn bróðir hans og hafði hann sér manna
1226	maður	nkfe	Húsið var gert að veggjum af timburstokkum stórum en í annan enda hússins var
			skjaldþili manna
1227	maður	nkfe	en hann fór eftir að leita manna og hitti í einu bóli þrjá tigu manna og drap alla svo
			að engi komst undan en síðan hitti hann saman fimmtán eða tuttugu
1228	maður	nkfe	En fyrir því að Hálfdan konungur var ofurliði borinn flýði hann til manna og lét mart
			manna
1229	maður	nkfe	Þar var og manna sumt strákar og stafkarlar og göngukonur
1230	maður	nkfe	ń Auðsætt er það manna Ólafi þessum að hann er stórættaður maður
1231	maður	nkfe	Þá réð fyrir Orkneyjum Sigurður jarl Hlöðvisson manna
1232	maður	nkfe	Hann lét og fyrir lið allan farangur sinn og biður hvern mann til farar með sér er
			komast mætti og biður sér liðs og ríður eftir manna
1233	maður	nkfe	Það var einn þvottdag að Gísl stóð við stræti nokkuð snemma manna og heyrði hann
			gný mikinn
1234	maður	nkfe	Á sömu leið fór um aðra sendimenn er Hákon konungur sendi austur manna Verma-
			land að menn voru drepnir en fé kom eigi aftur
1235	maður	nkeeg	Þá hljóp Gunnar yfir gjána en fylgdarmenn mannsins komust eigi yfir og skildi þar
			með þeim
1236	maður	nkfe	Er hitt bæn mín og vilji að þér konungur farið að heimboði til manna og heyrið þá
			orð þeirra manna er þú trúir
1237	maður	nkfe	Og einn hvern dag er það sagt að konungur og hans menn færu manna dýrsveiði og
			svo hirðin en fátt manna var eftir í höllinni
1238	maður	nkfe	fóru vestur til manna eftir liði og fengu þar fjóra tigu manna
1239	maður	nkfe	Nú sjá biskupsmenn hvar fer flokkur manna og snúa þegar í mót þeim
1240	maður	nkfe	að eldur yndisins og logi elskunnar brennur því heitara og sækir því meir brjóst og
			hjörtu mannanna saman sem fleiri vilja þeim meina og stærri skorður við settar þeirra
			vandamanna er áður hefir ást og elska saman fallið manna á millum sem nú þessara
1041	×	1- C -	manna A -141
$\frac{1241}{1242}$	maður	nkfe	Áslákur manna
1242	maður	nkfe	En Kolbeinn segir að hann var þá búinn til manna er hann vildi fyrir engan mun
1049	ma a Žium	nkfe	bregða
1243	maður	пкте	spurði síðan hvort manna hefði nokkuð skatt heimt um Norðureyjar eða hver greiði
1244	maðun	nkfe	þá mundi á vera um silfrið
$\frac{1244}{1245}$	maður	nkfe	Setti Þórður þá menn út á Stigagnúp að verða manna hið ytra með skipum Hafði hver manna mikla sveit manna
$\frac{1245}{1246}$	maður		Hann bjó manna Hnappsstöðum og var orðamaður mikill
$\frac{1240}{1247}$	maður maður	nkfe nkfe	Hann skilur og það til að hann skal þá manna misserum land laust láta og gera hinum
1241	maour	пкте	
1248	maður	nkfe	orð um z í Hér manna þeir
$\frac{1248}{1249}$	maður	nkfe	Vildi hann að Þorgils kæmi til móts við hann og töluðu um ráðagerðir manna
1249	maour	пкте	viidi nami ao Porgiis kæmi tii mots vio nami og toluou um raoageron manna

1250	maður	nkfe	Þeir tjölduðu ágætt herbergi við þinghelgi til manna við Eyjólf
$\frac{1251}{1251}$	maður	nkfe	Peir Kjartan höfðu og mikið fjölmenni fyrir manna
$\frac{1251}{1252}$	maður	nkee	Vildi eg faðir þú vísaðir okkur til víkings nokkurs þess er mér væri nokkur frægð í og
1202	masar	IIII	biði eg annaðhvort bót eða bana og væri mín síðan getið að manns
1253	maður	nkfe	ń að engi manna mundi þetta ráð fundið hafa nema þér nytuð yður hyggnari manna
1200	madar		við
1254	maður	nkfe	Hann mælti þá til sinna manna manna
$\frac{1251}{1255}$	maður	nkfe	Graðungur hans gerði mönnum mart mein þá er hann kom úr manna
$\frac{1256}{1256}$	maður	nkfe	Einn af þeim var Böðvar Klængsson manna Bjarnargili úr Fljótum er síðan var allra
1200	maoar	Intro	manna knástur
1257	maður	nkfe	svo um veislur og heimboð við vini sína þá hafði hann meira efni um það allt en fyrr
1201	maoar	Intro	manna
1258	maður	nkfe	fagureygur manna snareygur svo að ótti var að sjá í augu honum ef hann var reiður
1259	maður	nkfe	Björn var hinn þriðja vetur með Skalla-Grími en eftir um vorið bjóst hann til manna
			og sú sveit manna er honum hafði þangað fylgt
1260	maður	nkfe	Var nú ráðin norðurferð manna og skildu að því
1261	maður	nkfe	Porgils bróðir Kormáks kvað þetta manna
1262	maður	nkfe	En eftir þingið búast þeir til manna og höfðu fjögur skip og þrjá tigu manna á hverju
			og réðu þeir Einar og Þórarinn og Þórður fyrir skipunum og komu innan að eyjunni
			í næturelding og sáu reyk yfir húsunum og spurði Einar hvort þeim sýndist svo sem
			honum að reykurinn væri eigi allblár
1263	maður	nkfe	Bóndi kvað við hátt með miklum skræk og þreif til þjóhnappanna báðum manna
1264	maður	nkfe	ń Eg sé manna þér að þú ert hinn mesti íþróttamaður að nokkurum hlut en það mun
			eg sjá brátt hvað það er
1265	maður	nkfe	En ef þú bíður manna þá verður það þinn skaði og þeirra manna er þér fylgja
1266	maður	nkfe	ń því að mig grunar að manna mun von
1267	maður	nkfe	Þeir komu til manna er kallaður var Kakalahóll
1268	maður	nkfe	ń manna þykir mikill munur að það er höfðinglegra að sá er yfirmaður skal vera
			annarra manna sé mikill í flokki
1269	maður	nkfe	Hann fór til manna með sex tigu manna
1270	maður	nkfe	Gengur Sigurður vel fram og þar kemur að hroðin voru öll skip Sigurðar en þrjú af
			manna
1271	maður	nkfe	því manna það var siður ríkra manna barna í þann tíma að hafa nokkura iðn fyrir
			hendi
1272	maður	nkfe	Vann Eysteinn konungur Jamtaland með viti en eigi með áhlaupum sem sumir manna
			langfeðgar
1273	maður	nkfe	ń Guðmundur bróðir þinn er manna og vill hitta þig
1274	maður	nkfe	ń manna á millum
1275	maður	nkfe	En féránsdómar voru í Hvammi og sóttu þeir heim til manna Þorleifur og Einar
			Þorgilsson og höfðu nær hundrað manna
1276	maður	nkfe	ń Nú skulum vér ganga til móts við þá en eg skal hafa orð fyrir manna
1277	maður	nkfe	Einar kveðst það og vita að það mundi ekki skræfa verið hafa er boga manna hafði
			fyrir odd dregið
1278	maður	nkfe	Snorri sendi orð Þorvaldi Vatnsfirðingi að hann skyldi ríða til manna með honum

405-	T ~	1.0	
1279	maður	nkfe	Gissur kom er manna leið daginn með fjóra tigi manna
1280	maður	nkfe	Peir sátu lengi tveir á máli en það kom upp úr hjali þeirra að þeir skyldu hittast í
			Björgyn allir bræður eftir um manna
1281	maður	nkfe	En föstudaginn lét hann Jón prest lærdjúp ólea sig við fullting djákna sinna manna
			annarra lærðra manna þar heima
1282	maður	nkfe	Bjó hann eftir föður sinn á Finnbogastöðum og þótti hann manna í sveitum gildastur
			bóndi og formaður annarra manna
1283	maður	nkfe	Um veturinn manna gerðust menn handgengnir Gissuri jarli þrír tigir manna
1284	maður	nkfe	Og margir aðrir menn mjög ágætir voru manna Orminum þótt vér kunnum eigi einum
1285	maður	nkfe	Er manna hingað von í dag og skuluð þér þá neyta stafanna og berja hrossin undir
			þeim og reka svo úr túni allt manna
1286	maður	nkfe	Hafði Snorri þá og margt manna manna
1287	maður	nkfe	Þá fór Jón með þeim út í Otradal á fund Sturlu og tók hann allhart á manna
1288	maður	nkfe	Pá var til manna leiddur Hermundur Hermundarson
1289	maður	nkfe	En er hann kom suður um Kjöl reið hann manna liðinu með hundrað manna suður
			til Keldna og bað Hálfdan veita sér lið með allan sinn afla
1290	maður	nkfe	Sonarsonur manna var Þórir helsingur
1291	maður	nkfe	hverjir fylgdu best föður þínum vestur manna Írlandi efsta sinni
1292	maður	nkee	En eg veit að við erum báðir illmenni því að þú mundir ekki hér kominn manns
			öðrum mönnum nema þú værir nokkurs manns útlagi
1293	maður	nkfe	háttagóð hversdaglega og kom til kirkju hvern dag áður hún færi til verks síns en eigi
			var hún glöð eða margmálug manna
1294	maður	nkfe	Böðvar gekk til manna og segir honum hljótt hvað títt var
1295	maður	nkfe	þóttist nær kominn til manna í Skagafirði
1296	maður	nkfe	Bjarni spurði hann um heilsun manna og um búfjárhagi
1297	maður	nkfe	Þá var sagt að þar væru fyrir manna hundruð heiðinna manna og þangað væri von
			berserks þess er Ótryggur hét og voru allir við hann hræddir
1298	maður	nkfe	Sagði að njósnarmenn manna voru komnir vestan og segja að Hrafn og Sturla mundu
			koma vestan í Langadal að drottinsdagshelginni við þrjú hundruð manna
1299	maður	nkfe	Konungur bað Leif taka til manna manna ef hann þyrfti skjótleiks við því að þau
			voru dýrum skjótari
1300	maður	nkfe	ż Bóndi þakkar honum en kvað þó mikið í hættu þar er Þorgils var og manna menn
1301	morgun	n nkee	Már sagði að þeir væru sáttir morguns
1302	mál	nhfe	ń Hér munum vér nú skiljast heilir og finnast mála þingi og taka þar til óspilltra mála
1303	mál	nhee	ż Síðan gekk Ölvir hnúfa til máls og lét kalla Þórólf til máls við sig
1304	mál	nhfe	Er mér sagt að þú eigir sókn og vörn mála þeirra er við eru kenndir mála og Höskuldur
1305	mál	nhee	Ólafur gekk til móts við báða bræður sína um máls
1306	mál	nhee	Hér skulu eigi máls fyrir koma að svo búnu
1307	mál	nhfe	Nú far þú á fund mála og leita við hann þessa mála
1308	mál	nhee	En um sumarið ríður Þorbjörn til þings með menn sína úr máls
1309	mál	nhee	Gekk þá allt lið á land og var sett þing máls
1310	mál	nhee	Nokkuru síðar kom Mörður í Ossabæ og máls Höskuld til máls við sig
1311	mál	nhfe	Vil eg að þú vitir það Höskuldur áður við sláum kaupi þessu mála
1011	111001	111110	1. 1. 20 do pa 11011 pao 1105Katati aoti 110 siautii kaupi pessa mata

1312	mál	nhee	ż ń Pess vil eg þá biðja þig og svo aðra þá máls vil eg þá biðja þig og svo aðra þá er
			líklegastir væru að þá hluti mættu til leggja að þá væri sigurinn vænlegri en áður
1313	mál	nhee	þá er konungur var klæddur var hann fámálugur og ókátur og hræddust vinir hans að
			þá mundi enn að honum komið máls
1314	mál	nhfe	ż ń Satt mun það vera mála
1315	mál	nheeg	ń Ef eg á svo mikið vald á þér sem eg ætla þá legg eg það á við þig að þú megir engri
			munúð fram koma við þá konu er þú ætlar þér málsins Íslandi að eiga en fremja skalt
			þú mega við aðrar konur vilja þinn
1316	mál	nhfe	Arnór Tumason lagði það til að Loftur skyldi standa í þeim sporum þá er handsöl
			færu fram sem Sigurður mágur hans stóð þá er þeir lögðu þar virðing sína fyrir þeim
			mála
1317	mál	nhee	Eftir það reið Egill heim til Borgar og er hann kom heim þá gekk hann þegar til máls
			er hann var vanur að sofa í
1318	mál	nhfe	Það sumar bjóst Þorvarður til mála í Eyjafirði
1319	mál	nhee	ż Að Lögbergi var máls rómur að því að honum mæltist vel og skörulega
1320	mál	nhfe	ń Til mála skal eg honum þjóna lengur
1321	mál	nhfe	ń Fá Halldóri mála sinn skíran því að verður er hann að mála
1322	mál	nhee	En ef nokkur hlutur gerist sá í lögvörn þeirra er eg þurfi til sóknar að hafa þá kýs eg
			sókn undir máls
1323	mál	nhfe	Síðan fór hann til spekings eins og sagði honum drauminn en hann réð svo að hann
			mundi fara suður í lönd og verða mála riddari
1324	mál	nhfe	þeir er mála mála vildu ganga
1325	mál	nhfe	ní Vil eg taka við Helga syni þínum og geyma sem eg kann en eg vil hafa vináttu þína
			í mót og fylgi til þess að eg nái réttu af mála
1326	mál	nhfe	Og einn dag um veturinn gekk Þórður að Birni og bað hann drekka með sér á erum
			við nú þar komnir að vist að okkur samir eigi annað en vel sé með okkur og það eitt
			missætti hefir hér í millum verið að lítils er virðanda og því látum nú vel vera héðan
	_	_	mála
1327	mál	nhee	En er til tók lag þeirra Ara og Úlfheiðar lét hún koma í hendur honum fimmtán
			hundruð þriggja alna aura til forráða og hafði hún þá eftir gullhring og marga gripi
	4.7	1.0	máls
1328	mál	nhfe	Og ætlar þú að landsbyggðin megi eigi bera ríki þess manns hér á landi er svo göfugra
1000	41	1.0	mála er
1329	mál	nhfe	Og munu menn það mæla að þínu máli sé framar komið þó að á mála
1330	mál	nhee	Þórólfur gerði sér títt við Björn og var honum máls
1331	mál	nhfe	Aðalsteinn konungur var vel kristinn mála
1332	mál	nhee	Höfðu þeir bræður synir Þorgils sigrað björninn er þeir höfðu gengið frá máls
1333	mál	nhee	Var hann þá máls gamall
1334	mál	nhee	máls Nú er þar til máls að taka er fyrr var frá horfið að þá er þeir Guðmundur biskup
			og Hrafn Sveinbjarnarson komu út og höfðu einn vetur verið í Noregi fór Hrafn vestur
1995	mál m	nh o o s	í Arnarfjörð á Eyri til bús síns
1335	mál	nheeg	Bjarni sagði að honum þótti lítilmannlegt að flýja bú sín og fór hann af því heim en þó vildi Glúmur að hann hefði eigi heim farið málsins því méli
1226	mél	nhaa	
_1336	mál	nhee	Fór konungur þá ferðar sinnar og tók veislur þar er fyrir voru máls

1337	mál	nhfe	Hann fann þar Pál biskup úr Hamri og voru þeir allir samt í för út í Róma og veitti
			biskup mála vel föruneyti og var hinn mesti flutningsmaður allra hans mála er þeir
1000		1	komu til páfafundar
1338	mál	nhee	ń Fyrir það mun ganga sem eg sé aðili þess máls því að eg hefi máls umboð til þessa
	4.3	,	máls
1339	mál	nhee	Eftir það eiga Norðlendingar stefnu milli sín og ræða þetta máls
1340	mál	nhee	Nú er þar til máls að taka að Hallgerður vex máls
_1341	mál	nhfe	ń Varst þú mála Þingskálaþingi um haustið
1342	mál	nhfe	að taka við vináttu Knúts konungs og Hákonar jarls og gerast þeirra maður og selja
			til mála trú þína og taka hér mála þinn
1343	móðir	nvee	Nú þar um hugsandi hefi eg fundið það móður allir hafa og halda
1344	móðir	nvee	faðir móður
1345	móðir	nvee	faðir móður
1346	móðir	nvee	En er synir Vísburs voru tólf vetra og þrettán fóru þeir á fund móður og heimtu
			mund móður sinnar en hann vildi eigi gjalda
1347	móðir	nvee	ż Arnór skildi góðfýsi móður sinnar og tók vel ásakan hennar móður
1348	móðir	nvee	Leiðólfur var faðir móður
1349	móðir	nvee	hana átti móður undir Felli
1350	móðir	nvee	En Porgeir stendur þá milli þeirra og er hann til samnings og nú fær Þorsteinn eigi
			hefnt móður og skiljast þeir nú að því
1351	móðir	nvee	faðir móður
1352	móðir	nvee	faðir móður
1353	móðir	nvee	Svo segja fróðir menn að Haraldur hinn hárfagri hafi verið allra manna fríðastur sýnum
			og sterkastur og móður
1354	móðir	nvee	faðir móður
1355	móðir	nvee	móðir móður
1356	móðir	nvee	kristnir menn kirkjur sækja móður
1357	móðir	nvee	faðir móður
1358	móðir	nvee	Hann tók nú við barninu og leist vel á og nennti eigi að kasta á ána og sneri nú ferðinni
			og lét barnið niður í garðshliði móður Signýjarstöðum og þótti von að brátt mundi
			finnast
1359	móðir	nvee	faðir móður
1360	móðir	nvee	Auðun skökull var faðir móður mosháls
1361	móðir	nvee	móðir móður
1362	móðir	nvee	móðir móður
1363	móðir	nvee	faðir móður
1364	móðir	nvee	Voru nú sett fullkomin grið milli þeirra Sæmundar og Ög móður og veittar fullar
			tryggðir af góðvilja og ráðum Brands ábóta og Steinunnar húsfreyju og Álfheiðar
			móður Sæmundar og margra annarra góðra manna tillögu
1365	móðir	nvee	ń Förum við austur yfir vatn og ofan til Eyvindarár að hitta Gróu frændkonu móður
			því að mér leiðist fálæti móður minnar
1366	móðir	nvee	föður Magnúss goða og móður er Þorvaldur Gissurarson átti
1367	móðir	nvee	faðir móður
1368	móðir	nvee	Ljótur Hallsson var faðir móður

1369	móðir	nvee	móðir móður
$\frac{1370}{1370}$	móðir	nvee	Hann þiggur það illa móður
1371	móðir	nvee	faðir móður
$\frac{1372}{1372}$	móðir	nvee	faðir móður
1373	móðir	nvee	er Styr vó móður
$\frac{1373}{1374}$	móðir	nvee	Högni og Grani móður
$\frac{1375}{1375}$	móðir	nvee	son móður frá Kiðjabergi
$\frac{1376}{1376}$	móðir	nvee	Hrómundur var faðir móður
$\frac{1377}{1377}$	móðir	nvee	Þeim þótti Gunnar vera kátur og kveða í hauginum móður
1378	móðir	nvee	Pá er Ásbjörn var riðinn til móður um sumarið hafði Skíði tekið í brott meyna með
-5.5			ráði Þorgerðar móður hennar
1379	nótt	nvee	Varð hann var við að þar voru gestir og svo hvert erindi nætur var
1380	nótt	nvee	Sáu þeir þá brátt að jarls lið nætur
1381	nótt	nvfe	ż En við þessi orð hans treystist engi að kalla á nótta
1382	nótt	nvee	Sá þá enginn maður nauðung nætur henni í það sinn
1383	nótt	nvee	Síðan reri jarl þannug til og veitti þar harða atgöngu svo að nætur létu þá enn undan
			síga
1384	nótt	nvee	Enginn þeirra Helga nætur þiggur þar greiða
1385	nótt	nveeg	Vaka þeir nú allir með vopnum það næturinnar var næturinnar
1386	nótt	nvee	Porgnýr fagnar honum vel og bað hann ganga til nætur er hann var vanur að sitja
1387	nótt	nvee	Og um kveldið eftir náttverð mælti Sturla við Guðnýju húsfreyju að slá skyldi hringleik
			og fór til alþýða nætur og svo gestir
1388	orð	nhfe	ń er tekur til Vésteins og svo mun mér þykja nokkura stund og meira ann eg honum
			en Þorkeli bónda mínum þótt við megum aldrei orða
1389	orð	nhfe	Og er hann var kominn í rekkju þá kemur orða Ásgerður og lyftir klæðum og ætlar
			niður að leggjast
1390	orð	nhfe	Hví skyldir þú eigi hyggja fyrir því áður þú hétir þeirri ferð að þú hefir ekki ríki til
			þess að mæla í mót Ólafi orða
1391	orð	nhfe	Porgils kvaðst það eitt mundu vinna til orða sér að honum væri hvorki að síðan
			skömm né klæki
1392	orð	nhfe	ż Konungur svarar orða máli og tók seint til orða
1393	orð	nhfe	Grettir kastaði sér á bak aftur ofan í vatnið og sökk sem steinn orða
1394	orð	nhfe	Og er hann kom þar tók Sighvatur orða orða
1395	orð	nhfe	þeir koma þar og hittir Guðmundur sauðamann orða er Oddur hét
1396	orð	nhee	Vildi eg Ljótur frændi að við bæðum okkur orðs að skilja menn þó að okkur sé það
			til orðs lagið af nokkurum mönnum
1397	orð	nhfe	Og þótti Lofti húskarlar Kolskeggs hafa höggið skóg sinn og beiddi þar bóta fyrir en
			Björn Þorvaldsson vildi engu bæta láta og taldi Loft ljúga allt til um orða
1398	orð	nhfe	Þar var Þorgeir hófleysa og konur nokkurar orða
1399	orð	nhfe	að því að mér þykir orða
1400	orð	nhfe	Flosi mælti til orða úr Mörk
1401	orð	nhfe	Frétti Þorbjörn það skjótt og ríður til skips og finnur sonu orða
1402	orð	nhee	ń Eg ætla það fyrir orðs sakar vel fallið en þó fyrir orðs sakar annarra manna er á
			hefir leikið mun eigi af því verða

1.400	x	1.0	D'11 4 1 1/1 8 7/16
1403	orð	nhfe	Piltar tveir léku orða gólfinu
1404	orð	nhfe	Hverfa þeir nú frá til orða og leita þar Gísla og finna hann eigi sem von var
1405	orð	nhee	Það fyrst að vera kann orðs nokkurar skæðar tungur taki svo til orðs að eg renni frá
		1.0	þér fyrir hugleysi ef eg ríð í braut
1406	orð	nhfe	að hann þóttist koma til orða og þótti hann fagna sér vel
1407	orð	nhfe	Ganga þeir nú til orða og leita Gísla og finna hann eigi
1408	orð	nhfe	ń að sá Þorsteinn komi nokkurn tíma orða Heiðarskóg
1409	orð	nhfe	ń Fór nokkuð fjarri Orða sem eg gat til
1410	orð	nhfe	Dyraverðir svöruðu og kváðu það engan sið að ókunnir menn gengju þá inn er konun-
			gur orða yfir borðum
1411	orð	nhfe	Hann lést ætla út til orða að kaupa sér þarfindi
1412	orð	nhfe	að þau breiddu orða léreft og þurrkuðu er vot höfðu orðið
1413	orð	nhfe	Þorgerður undraði þetta mjög og hugði að fóstra orða mundi svo gömul að hún mundi
			eigi barn mega eiga
1414	orð	nhfe	Vildi eg til hafa orða þitt orða fullting og framkvæmd því að þeir eru hér flestir menn
			að mikils munu virða þín orð
1415	orð	nhfe	Þar kom þó um síðir að Bjarni tekur svo til orða orða
1416	orð	nhfe	En er þeir voru skammt orða ströndu komnir þá tók Þórólfur til orða
1417	orð	nhfe	En er hann var klæddur lét hann kalla til sín spekinga yfir dómum með honum og
			réðu um vandamál en það var eigi vandalaust því að konungi líkaði illa ef dómum var
			hallað frá réttu en eigi hlýddi að mæla á móti orða
1418	orð	nhfe	Nú mun eg ekki hafa hér um mörg orð því orða ekki er von að þið skipist af framhvöt
			orða ef þið íhugið ekki við slíkar bendingar og áminningar
1419	orð	nhfe	Húskarlar voru úti að Hofi og gengu inn og sögðu Bjarna að þeir Þorvaldur voru heim
			komnir og sögðu þá eigi erindlaust farið hafa orða
1420	orð	nhfe	En í miðjum flotanum lá konungsskipið og þar næst Sigurðar skip en á annað borð
			konungsskipinu lá Nikulás en þar næst Eindriði orða
1421	ráð	nhee	lítill og frár ráðs fæti og einarður
1422	ráð	nhee	Þá leitaði hann þess ráðs að fyglarar hans tóku smáfugla ráðs
1423	ráð	nhfe	Skal eg nú reyna vitsmuni þína ráða
1424	ráð	nhee	Flosi nam ráðs og mælti
1425	ráð	nhee	Skúta gekk til ráðs þá er þeir Glúmur skildu og reið með hlíðinni og sér nú
			mannareiðina og veit að það má honum eigi endast að finna þá
1426	ráð	nhee	Flosi spurði hann þá ráðs hvað honum þætti þá líkast
1427	ráð	nhfe	Hann seilist til birkirafts eins og kippir brott úr ráða
1428	ráð	nhfe	Er mér og kunnug öll göng og ráða en gæfuvant er til slíkra ráða
1429	ráð	nhee	ń Þú skalt fara sendiför mína til ráðs og mæla þessum orðum við hann að þú þykist
			þurftugur að hann sé forstjórnarmaður þíns ráðs
1430	ráð	nhfe	Það var enn eitt kveld um veturinn að Þórður talaði til Bjarnar og voru þeir þá
			drukknir báðir og þó Björn ráða
1431	ráð	nhee	En er Ólafur hafði verið um vetur ráðs Íslandi og er vor kom þá ræða þeir feðgar um
			ráðagerðir sínar
1432	ráð	nhee	Yngva nafn var lengi síðan haft í hans ætt fyrir tignarnafn og Ynglingar voru síðan
1102	1 200		Those men ser renor erect mens ever the erection of the man ser server

1433	ráð	nhfe	Og er hann kemur heim ræddi hann um við föður sinn að hann skyldi taka við stýrimanninum og kvaðst ætla góðan dreng vera og mikils verðan og tjáði málið fyrir honum vel um ráða
1434	ráð	nhee	Eg hefi eigi þurft ráðs hér til en nú þykir mér þess ráðs þurfa er svo ber til
1435	ráð	nhee	Var það þá ráðs tekið að þeir sendu Hjalta ráðs upp á þing og hleyptu þeir upp þinginu og flettu vestanmenn vopnum og klæðum og hrossum og gekk Guðmundur Þórðarson af þinginu er mest var fyrir vestanmönnum
1436	ráð	nhee	ráðs getur Bjarni Gullbrárskáld í kvæði því er hann orti um Kálf Árnason
1437	ráð	nhee	Eða hvað skal nú til ráða taka Ásgrímur ráðs
1438	ráð	nhfe	ń Það er eg mun fara heim fyrst en síðan mun eg fara upp til Grjótár og segja þeim tíðindin og láta illa yfir ráða
1439	ráð	nhfe	Og svo sem Þorbjörn öngull var þrotinn að ráðagerðum leitar hann þangað til trausts sem flestum þótti ólíklegast en það var til ráða og spurði hvað þar væri til ráða að taka hjá henni
1440	ráð	nhee	Hann sagði honum víg Klængs með þeim atburðum sem verið höfðu og hann sagði að Órækju var vestan von með miklu liði á hendur ráðs
1441	ráð	nhee	Og einn dag að kveldi sjá þeir eld í kleifunum fyrir sunnan ána ráðs
1442	ráð	nhfe	Kann vera að oss takist annað ráða betur til en nú
1443	ráð	nhee	En er ráðs Teitur óx upp þá var honum ráðs leitað
1444	ráð	nhfe	Og er hann kom í sundið sér hann fjölda ráða í sundinu
1445	ráð	nhfe	ż Magnús sonur Haralds konungs stýrði þá ráða
1446	ráð	nhee	Svo gerði Bragi frændi minn þá er hann varð fyrir reiði Bjarnar Svíakonungs að hann orti drápu tvítuga um hann eina nótt og þá þar fyrir höfuð ráðs
1447	ráð	nhee	Og það mundi eg vilja að þú gæfir til þess önnur þrjú hundruð ráðs að við hefðum aldrei fundist og muntu taka svívirðing fyrir mannskaða
1448	ráð	nhfe	En tveir eru kostir fyrir höndum ráða
1449	ráð	nhee	Hann fór til ráðs við Brand biskup og leitaði ráðs við hann
1450	ráð	nhee	að hann lést varla þola mega vansa þann og ámæli er leiddi af málum ráðs og leitaði ráðs við Guðmund prest
1451	ráð	nhee	ń Sérðu frændi mörg spjót koma upp ráðs hólunum og menn með vopnum
1452	ráð	nhee	kvað Vigdísi engar sakir hafa fundið Þórði þær er sannar væru og til ráðs mættu metast í og var Þórður eigi að verr menntur þótt hann leitaði sér nokkurs ráðs að koma þeim manni af sér er settur var á fé hans og svo var sökum horfinn sem hrísla eini
1453	ráð	nhee	Jarlinn átti festarmey þar ráðs Englandi og fór hann þess ráðs að vitja og ætlaði brullaup sitt að gera í Noregi en aflaði til á Englandi þeirra fanga er honum þóttu torfengst í Noregi
1454	ráð	nhee	Hann bað þá Grím og Gunnar fara til Þóris ú og segið honum þessi tíðindi z og biðja hann ráðs
1455	ráð	nhee	Þar varð fyrir Kár heimamaður ráðs frá Hofi og stóð þegar í gegnum hann
1456	ráð	nhee	Fór hann þá enn til ráðs og fann Grím Þórhallsson og leitaði hann þá ráðs hversu hann skyldi þá breyta
1457	ráð	nhee	Þetta þykir frændum ráðs óvirðing er hann bregður þessum ráðahag og leita sér ráðs
			·

1 450	1.4		
1458	ráð	nhee	Fór þá Haraldur út til Englands á fund ráðs og kom ekki til Vallands síðan að vitja
1.450		C	ráðs þessa
1459	sinn	fevee	Páll reið til sinnar því að hann átti Reykhyltingagoðorð og voru viðsjár og varðhöld
1.400		C 1.	með flokkum
1460	sinn	fehee	Porleifur seldi sinn hlut síns og fór síðan til bús síns eftir það
1461	sinn	fekfe	Nú veistu að það er vandi þinn að fara á hendur þingmönnum þínum norður um sveitir
			á vorið með þrjá tigu manna og setjast að eins bónda sjö sinna
1462	sinn	fehee	Gengu þeir mjög fótspor móður sinnar um slíka hluti en Hólmkeli var það leitt og gat
1 400		C 1	þó ekki að síns
1463	sinn	fekee	Pað var eitt sinn í tali þeirra bræðra að Eyvindur kvaðst heyra gott af Íslandi sagt og
1.40.4		C 1 C	fýsti bróður sinn Ketil til síns með sér eftir andlát föður síns
1464	sinn	fekfe	Hugðist hann konung mundu mýkja mega sinna þeirri stundu og koma sínu máli í
		0.10	betri vingan við konung með fortölum sinna manna
1465	sinn	fekfe	Sveinn flýði þá upp á Skáni og allt lið hans það er undan komst en Magnús konungur
			og hans lið ráku flóttann langt á land upp og varð þá lítil viðurtaka af Sveins mönnum
		0.10	eða sinna
1466	sinn	fekfe	Síðan gekk Sturla til þeirra Þórðar og Snorra og bað þá ganga til sinna hvað sem í
			gerðist
1467	sinn	fekee	En er fjölmennið kom sá Öngull að hann gat ekki að gert síns
1468	sinn	fekee	Unnur gekk til búðar föður síns síns
1469	$ \sin n $	fehee	Þeir deildu og um hvalmál nokkur og færðu það til síns og var hvortveggi hinn mesti
			fulltingsmaður síns máls
1470	sinn	fekee	Til hofsins skyldu allir menn tolla gjalda og vera skyldir hofgoðanum til síns sem nú
			eru þingmenn höfðingjum en goði skyldi hofi upp halda af sjálfs síns kostnaði
1471	sinn	fevee	fer heim til móður sinnar sinnar
1472	sinn	fehee	ż Oddur kemur út hingað og fer til bús síns síns
1473	sinn	fekee	Arinbjörn spurði hver kona sú væri er hann orti mansöng um á hefir þú fólgið nafn
			hennar í vísu síns
1474	sinn	fehfe	En meðan Þórður hafði þetta að starfa þá höfðu Kolbeins menn komið stafnljám á
			skip sinna og dregið það fram milli skipa sinna
1475	sinn	fekee	Gunnar gerði ýmist að hann hjó eða skaut og hafði margur maður síns fyrir honum
1476	sinn	fehfe	Eldur var og mikill sinna gólfinu
1477	sinn	fekee	En Álfur hroði sonur hans kom þá gangandi í síns
1478	sinn	fekee	ń Víða hefi eg nú sveimað síðan og er mér boðið til síns og vildi eg að þú færir með
			mér
1479	sinn	fekfe	Fór Þorsteinn suður um Dali og alla leið til sinna er hann kom til búa sinna
1480	sinn	fekee	En er hann kom til síns var þeim skipað í gestaskála og veitt þeim hið stórmannlegasta
1481	sinn	fevee	Gangið nú heim og verið kátir af því að þið munuð þess við þurfa ef þið skuluð deila
			við Hrafnkel að bera ykkur vel upp um hríð en segið þið öngum manni að við höfum
			liðveislu sinnar
1482	sinn	fehee	ż Hún svaraði síns
1483	sinn	fekee	Hersteinn son Bergs prests vó að síns
1484	sinn	fehfe	ż En stundu síðar sáu þeir og kenndu skip Sigvalda jarls og viku þau þannug að sinna
1485	sinn	fekfe	Meira var Lambi virður af mönnum en faðir sinna fyrir sakir móðurfrænda sinna

1486	sinn	fekee	Tók því engi síns atgeirinum
1487	sinn	fehee	Alls drápu þeir nær hundrað manna og tóku þar ógrynni fjár og komu aftur um vorið
			við svo síns
1488	sinn	fevee	En það var þó til sinnar tekið að hann iðraðist og gaf hálfan hluta eigu sinnar
			fátækjum mönnum en annan helming frændum mannsins
1489	sinn	fevee	Honum kom nú og í hug eggjan sinnar að þrótt og djarfleik mundi til þurfa að vinna
			slíkt afrek eða önnur en frami og fagurlegir peningar mundu í móti koma og hann
			mundi þá þykja betur gengið hafa en sitja við eldstó móður sinnar
1490	sinn	fevee	Féll Ásbjörn dauður sinnar stýrinu
1491	sinn	fekfe	ż Síðan setti hann sjóðinn á nasir sinna svo fast að brotnuðu tvær tennur úr höfðinu
			og stóðu blóðbogar úr andlitinu og gekk Þorkell burt við svo búið en Karl fór til sinna
			manna
1492	sinn	fekee	Tekur hann við síns þegar að hann sér jarteignir Þorbjarnar vinar síns
1493	sinn	fekfe	Var þar hin skörulegasta veisla og hvíldu þau í einni hvílu sinna
1494	sinn	fekee	og Aldís Sigmundardóttir síns Húsafelli fór heim til föður síns
1495	sinn	fehfe	Var nú drukkið brúðhlaup sinna með hinni mestu sæmd og prýði
1496	sinn	fehee	síns getur Bjarni skáld
1497	sinn	fekee	Segir hann að þá væri síns og sonar síns en hann kveðst vera hennar arfi og tók hann
			allt féið undir sig
1498	sinn	fekfe	Eilífur hafði þrjá tigu manna sinna sveitunga sinna
1499	sinn	fekee	Og láttu eigi þá fæð sem á millum síns hefir verið svo ríkt ganga að þú virðir meira
			en það að hann er úr því héraði sem þú ert
1500	sinn	fehee	Annað sumar eftir fór Karlsefni til síns og Guðríður með honum og fór hann heim til
			bús síns í Reynines
1501	sinn	fevfe	Tveir menn féllu af Karlsefni en fjórir sinna Skrælingjum en þó urðu þeir Karlsefni
		0.1	ofurliði bornir
1502	sinn	fehee	Narfi tók ekki því síður til síns og mælti svo
1503	sinn	fevee	Pá tóku þeir á Kóreksstöðum við ómegð sinnar en misstu landsleigu sinnar við hann
		C 1	og sátu fyrir öllum vandkvæðum
1504	sinn	fekee	En um vorið eftir páska skipar Otkatla lönd sín og tók þá til síns er verið hafði um
			sumarið og síðan fór hún af Helgastöðum með allt sitt og inn til Möðrufells til föður
1505	<del> </del> .	C 1 C	síns og er úr þessi sögu
1505	sinn	fekfe	ń Er eigi því mjög til sinna haldið
1506	sinn	fekfe	Hann var vin sinna en lítill vin flestra frænda sinna nema Sig-hvats
1507	sinn	fekfe	ń Hví sýnist þér það sinna að vísa honum af hendi
1508	sinn	fehfe	Til þeirrar ferðar réðst Sigurður konungur með sinna
1509	sinn	fehfe	Ingimundur undi hvergi sinna
1510	sinn	fevee	En skammt mun til áður vér munum sinnar vísir verða
1511	sinn	fekee	son Skalla-Gríms á vildum vér þess biðja konungur að þú minntist þess er frændur
			hans hafa vel til þín gert en létir hann eigi gjalda þess er faðir síns gerði þótt hann
1710	+	f_1	hefndi bróður síns
1512	sinn	fekee	Eg þóttist gera vel við þig og hugði eg til ölmusu af þér en eg hefi af þér heitingar og
1510		fol	hrakning en ekki til síns z og lét sem honum kæmi í allt skap
1513	sinn	fekee	Var þar og mart síns og fór það vel fram

1514	sinn	fekfe	Það var sagt Birni bukk að Víkverjar börðu sinna á bryggjum niðri
1515	sinn	fekfe	en var þó sinna og svo auðigur að hann vissi varla aura sinna tal
1516	sinn	fehfe	gerðu orð á að þeir mundu eigi leggja drag undir ofmetnað sinna og það að þeir
			mundu ganga þar örna sinna sem annars staðar á mannfundum á grasi þótt þeir væru svo stolts að þeir gerðu lönd sín helgari en aðrar jarðir í Breiðafirði
1517	sinn	fevee	Ólafur fór nú leiðar sinnar en þær konurnar bundu sár Más sinnar
1518	sinn	fekfe	hugþekkur og ástúðigur öllum liðsmönnum og eigi ómaklega því að þá enn heiðinn
			sýndi hann réttlæti um fram hátt annarra heiðinna manna svo að hlutskipti það allt
			er hann fékk í hernaði veitti hann þurföndum og til útlausnar herteknum mönnum og
			hjálpaði mörgum þeim er meinstaddir sinna
1519	sinn	fekee	bæði í leikum og í öðrum síns og gerðist fæð á með þeim frændum
1520	sinn	fekee	Hann mælti ekki orð og því var hann kallaður ómáli og ekki maður síns
1521	sinn	fehfe	Var sinna því þingi hinn mesti helgistaður en eigi var mönnum þar bannað að ganga
-			örna sinna
1522	sinn	fevee	Sýndist mönnum þann veg helst sem hann mundi leikinn því að hann fór sinnar sér
-			og talaði við sjálfan sig og fór svo fram um hríð
1523	$\sin n$	fekee	Þorkell kvað Hall nú missa síns bróður síns og sagði hann þá eigi mundu þurfa að
			ganga á hólm við Þorstein í ef hann væri hér
1524	sinn	fekee	ż Björn fór með eftir ráðum Eysteins og rak síns geldinga til Háls frænda síns á laun
			um nóttina
1525	sinn	fekee	og var það síns mikið fé svo að af því silfri lét Guttormur gera róðu eftir vexti sínum
			eða stafnbúa síns og er það líkneski sjö álna hátt
1526	sinn	fevee	ż segir hann og greip þær upp sinnar og setti hina yngri í kné móður sinnar og bar þær svo á vinstra armlegg sér en hafði lausa hina hægri hönd og óð svo út á vaðið
-1527	sinn	fekee	Hallfreður spyr síns hann beiddist
1528	sinn	fekee	ż Þá lofuðu allir guð almáttkan fyrir þetta háleita stórmerki sem verðugt var er hann
			hafði varðveitt síns líf fyrir bænir og verðleika síns ástvinar
1529	sinn	fehee	Skyldi brullaup það vera síns Höskuldsstöðum
1530	sinn	fekfe	Það var siðvani sinna að hann lét hvern dag ganga í haga til sauða sinna og lét telja
1531	sinn	fekee	lést og eigi vita það nema safnaður væri síns Rangárvöllum og væri sú ráðagerð að
			þeim sé ætlað að verða í klofanum en Gissur fari eftir oss ef vér förum suður
1532	sinn	fehfe	ż Er það og sögn manna að flestir konungar hafi það varast sinna
1533	sinn	fekee	Sat Grettir í Fagraskógafjalli svo einn vetur að honum voru öngvar aðfarir síns en þó
			misstu þá margir síns fyrir honum og fengu ekki að gert því að hann hafði gott vígi
			en átti jafnan vingott við þá sem næstir honum voru
1534	sinn	fehfe	Svo og eigi síður sýndi óvinur sinna opinberlega í slíkum hlutum og mörgum öðrum
			þeim er í frásagnir eru færðir hversu nauðigur hann lét laust sitt ránfengi og þann lýð
			er hann hafði áður allan tíma haldið hertekinn í villuböndum sinna bölvaðra skurðgoða
			þá er hann hvessti með slíkum áhlaupum sína grimmdarfulla reiði á þeim sem hann
			hafði vald yfir sem hann vissi nálgast sína skömm og maklegan skaða síns herfangs
1535	sinn	fevee	þóttust sinnar nær komnir að ráða fyrir kosti frændkonu sinnar og leist þeim allvæn-
	1	0.10	lega stofnað
1536	sinn	fekfe	Pá tekur Ingjaldur til sinna og mælti til förunauta sinna
1537	sinn	fehfe	Leið nú á sumarið og kom sá sinna sem ákveðinn var að brullaupið skyldi vera

1538	sinn	fekee	Egill gerði sendimenn til síns á Aurland
1539	sinn	fehee	En er konungurinn kom heim til ríkis síns þá varð hann frægur mjög víða um lönd
			af sínu þrekvirki og ágætum sigri og urðu síns vinir konungsins og frændur honum
			fegnir er hann kom heim með göfuglegum sigri og þóttust menn hann nálega úr helju
			heimt hafa
1540	sinn	fekfe	Þeir spyrja hvað er hann hét sinna
1541	sinn	fekfe	En er sinna leið sumarið sendi Þórður Andrésson mann með bréfi sunnan til þeirra
			Brandssona frænda sinna þann er Kraki hét
1542	sinn	fekee	Þorvaldur hittir Þórarin síns
1543	sinn	fekfe	ż Síðan könnuðust þau við og vissi Ástríður skyn sinna honum
1544	sinn	fevee	Vildi Kolbjörn hefna sinnar á Gesti
1545	sinn	fekee	ń Illa erum vér við komnir að þola ágang yðvarn en síns ż og kvað vísu
1546	sinn	fehee	Er það ekki mikið land en grasloðin og síns skógarrunnar
1547	sinn	fekfe	Neytir Þórður þá vel saxins er Gamli konungur hafði gefið honum og varð margs
			manns bani áður en hann komst sinna
1548	sinn	fehee	stingur síns honum spjótskafti sínu
1549	sinn	fehee	fóru þá aftur er síns leið veturinn upp á mörkina
1550	sinn	fekee	fór þá til síns á fund Sveins konungs frænda síns
1551	sinn	fekfe	Kjartan þakkar konungi gjöfina og gengur til sinna og sýnir þeim skikkjuna
1552	sinn	fekfe	En hvort veldur þú því er vér megum eigi sækja til sinna í Almannagjá
1553	sinn	fekee	ż Nú þykir mönnum um þetta síns vert
1554	sinn	fevee	Með henni fæddist upp son hennar er Kolfinnur sinnar
1555	sinn	fekfe	Skipuðu þá Sigfússynir til búa sinna og dvöldust sinna um daginn en um kveldið riðu
			þeir vestur yfir Þjórsá og sváfu þar um nóttina
1556	sinn	fevee	Hann mælir við Loðinn sinnar
1557	sinn	fehee	En er hann var búinn ferðar sinnar þá fór hann með liðinu fyrst suður síns Mæri og
			heimti þar saman lengi í Hereyjum og beið liðs síns
1558	sinn	fekee	Pá hljóp Þorbjörn mót Gretti og hjó til hans en hann brá við buklara hinni vinstri
			hendi og bar af sér en hann hjó fram saxinu og klauf skjöldinn af Þorbirni og kom
			saxið í höfuðið honum svo hart að í heilanum stóð og féll hann af þessu dauður síns
1559	sinn	fekee	Sigurður og Gyrður Kolbeinssynir síns
1560	sinn	fekee	Guðmundur var þá andaður og kom Eyjólfur þá í mót þeim og bauð til sín og síðan
			fór hver til síns er allir voru sýknir
1561	sinn	fekfe	Arinbjörn hersir var með Haraldi Eiríkssyni og gerðist ráðgjafi sinna og hafði af
			honum veislur stórlega miklar
1562	sinn	fevee	ń og skal þín ráð sinnar
1563	sinn	fekfe	segja það að hann skyldi hafa í sinna ríki það veldi er honum þætti sér sæmilegt en
			báðu hann eigi fara á vald fjandmanna sinna með svo lítinn liðskost sem hann hafði
			þar
1564	sinn	fekee	Snýr hann þá til hests síns síns steig í stigreipið og ætlaði á bak og gekk eigi því að
			hann var þrotinn mjög af mæði
1565	sinn	fekfe	ń Það er þó að segja að mikla gersemi sinna eg þar sem þú ert
1566	sinn	fehfe	Dregur upp skjótt á himininn sinna tekur að drífa
1567	sinn	fehfe	Og nú fara þeir á hans fund og bera upp fyrir sinna

1568	sinn	fekfe	En eftir messudaginn fóru þeir til sinna og gerði Kolbeinn menn undan norður til sveita til vina sinna og stefndi þeim til móts við sig á fjallið
1569	ginn	fekee	n Auðséð er mér það að sundurleit er skilning ykkur biskups og hans og eigi síður skil
1909	sinn	rekee	eg það að með kappi miklu fylgja hvorir sínu síns
1570	sinn	fehfe	En er þetta spurði Magnús sinna hvað Sveinn hafðist að þá fór hann til skipa sinna og hafði með sér Norðmanna lið það er þá var í Danmörk en sumt Dana lið
1571	sinn	fekee	ż Þá voru þeir fluttir til síns og kölluðust göngumenn og koma þar er síldaferja ein var og spurðu hver fyrir réði
1572	sinn	fehfe	fara nú til sinna og fjölmenna hvorirtveggju
1573	sinn	fevfe	Skuluð þér þessi ráðagerð leyna því að líf vort sinna liggur við
1574	sinn	fekee	Sturla og Þorgils báðu þá vakra að vera síns sem við þyrfti og halda sér upp vel
1575	sinn	fehee	ż Práinn var skamma stund í hafi og kom til síns og fór heim til bús síns
1576	sinn	fekee	Þórir hljóp af baki hestinum en hesturinn ærðist og hljóp út á sjóinn síns
1577	sinn	fevee	Álfur tók þakksamlega við gjöfinni á og má hér gera mér af loðkápu z og bað Egil þar koma til sinnar er hann færi aftur
1578	sinn	fehfe	ż Síðan skildu þeir og fór konungurinn sinna en Stúfur fór sinna erinda
1579	sinn	fekee	En hann segir til nafns síns hið sanna og til kyns og hugði hann að það mundi heldur víðara fara þar að hann mundi síns njóta en gjalda eigi föður síns því að Vésteinn var hinn vinsælasti maður í kaupförum
1580	sinn	fehee	Nú sigla þeir þaðan í haf landnyrðingsveður og voru úti tvö dægur áður þeir sáu land og sigldu að landi og komu að ey einni er lá norður af landinu og gengu þar upp og sáust um í góðu veðri og fundu það að dögg var síns grasinu og varð þeim það fyrir að þeir tóku höndum sínum í döggina og brugðu í munn sér og þóttust ekki jafnsætt kennt hafa sem það var
1581	sinn	fekee	Nú er þar til máls að taka að Hneitir bóndi úr Ávík fer til fundar við Hafliða síns
1582	sinn	fekee	og síns allir vel yfir því er hann kom heim
1583	sinn	fehee	Gestur leit til mannsins er gekk síns honum
1584	sinn	fevee	ń Erum vér sinnar við komin því að hann vitjar hverja nátt sængur sinnar
1585	sinn	fehfe	Ríður nú hver heim til sinna er þetta boð hafa sótt
1586	sinn	fevee	Og koma þeir aftur til fundar við Börk og una allilla við sína för og þykjast fengið hafa mikinn mannskaða með svívirðing en komið engu sinnar
1587	sinn	fehee	Þá mælti húsfreyja síns
1588	sinn	fehee	Konungur bað þá koma til síns eftir um daginn
1589	sinn	fekee	Ætla eg sjaldan að kveðja þig til ferðar með mér og óþökk skaltu af mér hafa fyrir þessa síns
1590	sinn	fehfe	Helga dóttir bónda var þá sinna fótum og heil meina sinna
1591	sinn	fekfe	Gekk hann þá af skipum en lét menn fara með sinna hið ytra
1592	sinn	fehee	ż Síðan skiljast þeir bræður og fer Þorkell til fundar við þá síns
1593	sinn	fehee	Lambi reiddist mjög við orðtak síns og kvað þá kunna sig ógjörla er þeir veittu honum átölur á því að eg hefi dregið yður undan dauða
1594	sinn	fekee	Kom hann þá til Hákonar síns
1595	sinn	fekee	Þetta kveld hið sama hafði smalamaður síns fundið Höskuld dauðan og fór heim og sagði Hróðnýju víg sonar síns
1596	sinn	fekfe	nær tveimur hundruðum sinna manna sinna

1597	sinn	fekee	Svo er sagt að Helga Granadóttir hljóp nú síns búi Háls bónda síns og heim til föður síns og hitti ekki Áskel
1598	sinn	fekee	Hann fór og utan á fund Eysteins konungs og naut þar mjög síns mörgum mönnum bróður síns
1599	sinn	fehee	Nú var þar Karlsefni fyrir og hafði albúið skip sitt til hafs og beið byrjar og er það mál manna að eigi mundi auðgara skip gengið hafa af Grænlandi en það er hann síns
1600	sinn	fekfe	Oddur ómagaskáld frændi sinna skyldi fylgja hesti þeirra frænda sinna um daginn
1601	sinn	fekfe	Pá kom að Hallur sinna Sandfelli við tíunda mann og fór þegar til með Glúmi og þeir tíu sem með honum voru
1602	sinn	fevee	Þeir bræður bjuggust til ferðar sinnar sem veglegast
1603	sinn	fevee	En Geir bóndi veik þeim svörum til dóttur sinnar en hún kvað vilja hér hlíta föður
			síns ráði
1604	sinn	fekfe	og hafði fyrst áratal til sinna er kristni kom á Ísland
1605	sinn	fekee	Sjórinn var að fallinn svo að hesturinn var nær síns sundi undir honum
1606	sinn	fekee	til Íslands og komu skipi sínu á Borðeyri í síns
1607	sinn	fevee	Snorri goði þreif til handarinnar Eyjólfi og fletti upp af erminni og sér að hann hafði
			gullhring mikinn á sinnar
1608	sinn	fekee	ż Finnbogi kveðst ekki mundu það óttast við þá sem til síns eru
1609	sinn	fehee	ń síns get eg að nú sé orðið það erindi
1610	sinn	fekee	En þá nótt síns
1611	sinn	fekee	Synir síns fara til Gests frænda síns og skora á hann að hann komi þeim utan með
			ráðum sínum og Gunnhildi móður þeirra og Auði er Gísli hafði átta og Guðríði Ing- jaldsdóttur og Geirmundi bróður hennar
1612	sinn	fekee	ż Tók hann þá jaxl úr pússi sínum er hann hafði höggvið úr Þráni og kastaði til
1012		lonee	Gunnars og kom í augað svo að þegar lá úti á síns
1613	sinn	fevee	Hann þiggur það illa sinnar
1614	sinn	fekfe	Pórður gerði þá bert að hann ætlaði vestur til sinna með flokk þann er hann fengi og
1011		101110	reka harma sinna
1615	sinn	fevfe	og komu út það sumar í Dýrafjörð og sigldu þann sama dag í Haukadalsós sem Gísli
			hafði áður inn siglt sinna byrðingi sínum
1616	sinn	fehfe	Tekur hann þá til sinna og kippir honum upp enda var þá hvönnin nær öll upp tognuð
1617	sinn	fekfe	ż Ingimar sagði sinna
1618	sinn	fehee	ż Sveinungur gengur til rúms síns síns tekur ofan sax eitt mikið
1619	sinn	fekee	Allir stakkgarðsmenn viku sínu máli undir forsjá síns til sætta en Þórdís tók við búi
			í Vatnsfirði að ráði föður síns
1620	sinn	fekee	annaðhvort að fara á fund konungs og leggja allt á hans vald eða stefna af landi brott
			síns
1621	sinn	fevee	Kallaði Sturla Snorra í ölbúð og sagði honum þar vígið og bauð honum sína liðveislu
			slíka sem hann sinnar
1622	sinn	fekee	tveim vetrum eftir andlát föður síns síns
1623	sinn	fekfe	brýtur spjótið sinna skafti og hefir fyrir staf
1624	sinn	fekfe	Petta sumar er þeir Gissur komu út sendi Þórður Sighvatsson út til sinna grön og
	1	1	_
			Ara Ingimundarson til vina sinna

1626	sinn	fehee	Hann kvaddi búa til síns og höfðu þeir Hrútur ætlað að veita honum atgöngu en
1627	ginn	fekfe	treystust eigi Nú finnast þeir sinna þinginu
	sinn	fekfe	
1628	sinn		Hygg að nú sinna langt frændum þínum ganga neðan kveðjurnar við þig
1629	sinn	fevee	Var hann jafnan utanlands vel virður af meira sinnar mönnum sakir menntanar sinnar
1630	sinn	fehfe	Litlu síðar stóð hann upp og gekk til sinna og sagði honum til vandkvæða sinna og bað hann flytja sig út og gerði hann svo og léði skip og flutti hann út og þakkaði Grettir honum fyrir þenna drengskap
1631	sinn	fevee	sagðist verið hafa í víking og oft einn sinnar brott komist
1632	sinn	fekee	Pá fór Eyjólfur á Helgastaði og máttu þeir eigi sættast því að hvorirtveggju kölluðust allt eiga það er þeir deildu um og urðu engi miðlunarmál með þeim því að hvorigir vildu láta né eitt af sínu máli og varð það síðan að stefnuför og stefndi Eyjólfur Önundi um afneyslu síns og kallaði síns neytt vera
1633	sinn	fekee	Griðkona gerði honum Þóri síns og lét segja honum víg Einars sonar síns og brá Þórir skjótt við og fór norður til Vopnafjarðar með tvo húskarla sína og fór á skipi yfir fljót og til Hofs
1634	sinn	fekfe	Fer Þormóður þá til sinna en Þorgeir ætlaði að fara suður á Reykjanes til frænda sinna
1635	sinn	fevee	Gunnlaugur þakkar honum boðið og kveðst þó vilja fara fyrst út til sinnar á vit festarmeyjar sinnar
1636	sinn	fekee	Nú hleypur upp allur flokkur síns og þykir biskupunum nú undarlega við bregða
1637	sinn	fevee	ń ef atgeirinn er eigi sinnar lofti
1638	sinn	fekee	ń Hefir mér og gott eina til gengið þótt eg byði hingað Finnunni síns
1639	sinn	fekfe	og eruð þér orðnir langt frá yðrum ættmönnum er mikils eru verðir og ei mundu þeir þvílíka skömm eða hneisu setið hafa sem þér hafið þolað um hríð og sinna ámæli fyrir haft
1640	sinn	fevee	Það er að segja frá för Finns að hann hafði skútu og á nær þremur tigum sinnar en er hann var búinn fór hann ferðar sinnar til þess er hann kom á Hálogaland
1641	sinn	fehee	Grettir reið heim til síns en Barði til bús síns
1642	sinn	fehfe	Guðrún unni Bolla mest sinna sinna
1643	sinn	fekfe	Síðan krækti hann fingrinum í augað svo að úti lá sinna kinninni
1644	sinn	fekfe	hafði veður komið mikið sinna
1645	sinn	fekee	Par var og mikil ætt síns um Foldina
1646	sinn	fehee	Eftir það fór þar fram gleði og skemmtan síns
1647	sinn	fekee	En Þorgils var fyrir miðri fylkingu hjá Sturlu því að þar var mest þörf og barðist ágæta vel og þótti síns á að sækja en þar er hann var fyrir
1648	sinn	fehee	Pórður brá skjótt við síns
1649	sinn	fekee	Og þá reið Þorsteinn til heimboðs vestur í Hjarðarholt til síns pá mágs síns Höskuldssonar er þá þótti vera með mestri virðingu allra höfðingja vestur þar
1650	sinn	fekee	Var það þá samþykki kennimanna og að því brúðlaupi var Brandur ábóti síns
1651	sinn	fevee	Petta sér Vestar og hljóp heiman og til vopna þeirra og tekur eitt sverð og bregður og hleypur upp að sinnar
1652	sinn	fekee	Piðrandi fór landa í síns hafði aldur til
			1

1653	sinn	fevee	ż segir húskarl og rís upp og heldur seint og gengur til hurðar og sér mann úti fyrir
			dyrum í náttmyrkri og heilsar honum sinnar
1654	sinn	fekfe	Porvarður Þorgeirsson var þá á Víðimýri með Kolbeini Tumasyni og er hann frá þessi
			tíðindi þá lét hann söðla sér hest og reið hann það sinna nótt er hann mátti eigi á
		0.1.0	dag uns er hann kom á Draflastaði og hafði hann eigi verið snerri en þá
1655	sinn	fehfe	Er það og satt að mikill munur er hvorum sinna verður betur til hjóna sinna
1656	sinn	fekfe	En jafnan er þeir skiptu liði sínu þá fylgdi konungi Norðmanna lið en Dagur fór þá í
			annan stað með sitt lið en Svíar í þriðja stað með sínu sinna
1657	sinn	fehfe	Síðan fer hann til sinna og hafði Geirmundur geymt hlutverka sinna því að loka var
1000		0.10	engi fyrir hurðum
1658	sinn	fekfe	kvaðst heldur vilja taka það á sig að gefa honum annað augað sinna
1659	sinn	fevee	hann gekk mót henni með húskarla sína sinnar veglyndi systur sinnar
1660	sinn	fehfe	ń Fór nokkuð fjarri sinna sem eg gat til
1661	sinn	fekfe	Þann draum réð fóstra hennar enn til barngetnaðar þeirra á milli og mundi vera dóttir
			og lifa eftir ætt stór er henni sýndist limamargt tréið ú en þar er þér þótti það bera
			blóma mikinn mun merkja siðaskipti það er koma mun og mun hennar afkvæmi hafa
			þá trú sem þá er boðin og mun sú sinna
1662	sinn	fekee	Öndóttur kvaðst halda mundu fénu til handa Þrándi dóttursyni síns
1663	sinn	fevfe	Pá svipaðist Þorsteinn um og sá ei fleiri menn upp standa af liði sínu en tólf og eftir
			það reru þeir til sinna og ætluðu til herbúða sinna
1664	sinn	fekee	Nú kom Hneitir heim og rak þegar Má í burt og kvað margt illt af honum standa síns
1665	sinn	fehfe	Hví skyldir þú eigi hyggja fyrir því áður þú hétir þeirri ferð að þú hefir ekki ríki til
			þess að mæla í mót Ólafi sinna
1666	skip	nhee	Karl gekk til skips og sagði henni
1667	skip	nhee	Eftir það koma þeir Kormákur og beiða Þórveigu skips skips
1668	skip	nhfe	Pað mun mestri giftu stýra skipa
1669	skip	nhee	Hann kom fram í Leku og gengu þeir heim til skips gættu skips
1670	skip	nhee	Þess er getið að skip kom út í þetta mund norður og það ætlaði að fara skips
1671	skip	nhee	Penna hinn sama morgun gekk Kári í borgina skips
1672	skip	nhfe	Í annan fylkingararm var Búi digri og Sigurður bróðir hans með tuttugu skipa
1673	skip	nhfe	og annan Jón prest smyril skipa prest smyril
1674	skip	nhee	Þá er Björn hafði verið fimm vetur með Skúla frænda sínum bar það til tíðinda að
			skip kom í skips
1675	skip	nhee	n Eg vil skips kunnigt gera að eg á einn skógarmann er heitir Hrafn og vil eg vara
			yður við að þér flytjið hann eigi um Íslandshaf þótt hann sé yður boðinn
1676	skip	nhee	Geirmundur fer til skips og kannast brátt við Ólaf því að hann skips
1677	skip	nhee	Þorsteinn fagri var eina nótt skips Hofi í það sinni
1678	skip	nheeg	Síðan búast þeir og búa báða bátana og höfðu tuttugu menn skipsins hvorum
1679	skip	nhfeg	En er þeir Erlingur heyrðu ópið hljópu þeir til vopna skipanna og stefndu síðan ofan
			til skipanna
1680	skip	nhee	ż ń Eigi muntu þess vís verða þenna skips
1681	skip	nhee	Hann færði alla vöru skips í Bulungarhöfn til skips og sagði Þorsteini tíðindin
1682	skip	nhee	lét Grímkel maklegan skips frá sér
1683	skip	nhfeg	Ríða þeir brott til skipanna en jarlsmenn gengu til báts síns og róa út til jarlsskipsins

1684	skip	nhee	Vémundur biður að son hennar fari með honum norður skips Sléttu til skips
1685	skip	nheeg	Skip það var gert eftir vexti Orms hins langa og vandað að öllu sem skipsins
1686	skip	nhee	reið heiman og til sels Steinólfs og hitti mann þann í Grjótárdal er þar bjó og Eiríkur
			hét og gaf honum til kníf og belti að hann segði honum þá er skógarmenn færu til
			skips þeir er hjá Steinólfi skips
1687	skip	nhee	Fór þá Ketill með tuttugu menn en skips aðra tuttugu eftir að gæta skips
1688	skip	nhfe	gera það bert að þeir munu her þeim stefna norður til Þrándheims á hendur Hákoni
			skipa
1689	skip	nhee	En það var allskonar fé bæði frítt og ófrítt og var því játað skips
1690	skip	nhee	Nú er menn fóru til skips um vorið þá mælti Illugi við skips
1691	skip	nhee	Sá maður var til skips kominn er skips hét
1692	skip	nhee	Annan dag eftir reið Björn suður í Hraunhöfn til skips og tók sér þar þegar far um
			sumarið og urðu heldur skips
1693	skip	nhee	Þeir Þórir fóru til skips og komu út í Dögurðarnes
1694	skip	nhfe	Þá spurðu þeir að Hákon var í Víkinni og fór Ingi konungur og Gregoríus austur og
			höfðu mjög mart skipa skipa
1695	skip	nhee	Þorkell kom brátt til skips var landfast orðið og keypti að stýrimönnum og að hásetum
			þá hluti er hann þurfti að hafa
1696	skip	nhee	Réðst hann þá til ferðar með konungi og var skrásettur í skips
1697	skip	nheeg	Þá gekk Grís til tals við Ljótólf frænda sinn og skipsins
1698	skip	nhee	Eftir um vorið bjóst Gísli skips skips og bauð á því mestan varnað að nokkur hlutur
			færi suður með fjalli
1699	skip	nhfeg	Þórir barðist alldjarflega og féll skipanna skipi sínu með mikilli hreysti
1700	skip	nhfe	ń Það hefi eg heyrt yður mæla að renna skyldi skipa skipum og á land upp en aldrei
			það að renna til skipa svo að hver hlypi frá öðrum
1701	skip	nhee	Eyvindur fór með Þórði en setti skips að hann vildi eigi við Þórð skilja meðan hann
			var eigi sáttur um vígaferli sín
1702	skip	nhee	Hann lagði oftlega fé til höfuðs honum sem öðrum skips
1703	skip	nhee	Porleifur fór heim til skips en Austmenn vistuðust
1704	skip	nhee	Og þegar er sár Geirs voru bundin sté Hörður á skip með tólfta mann og fór þegar
			inn til Brynjudals og kveðst enn vilja reyna skips
1705	skip	nhfe	bað þá láta upp skipa og syngja tíðir
1706	skip	nhee	Bauð hann mér um það þá er eg fór austan skips
1707	skip	nhee	Geitir fór til skips og hitti Þórarin og skips Hofs
1708	skip	nhee	Þess er við að geta að höfði sá gekk einum megin hjá sundunum er Hofshöfði heitir
			og skyldi þar hittast lið konungsins allt við skips
1709	skip	nhee	Flosi sagði vera ærið gott gömlum og skips og sté á skip og lét í haf og hefir til þess
			skips aldrei spurst síðan
1710	skip	nhee	ń Kenna þykist eg að frásögn þeirra skipið að Þórður mun eiga og er maklegur fundur
			skips
1711	skip	nhfe	Nikulás konungur sendi orð Sigurði konungi Jórsalafara og bað hann veita sér lið og
			styrk allan af sínu ríki og fara með Nikulási konungi austur fyrir Svíaveldi til Smálanda
			að kristna þar fólk því að þeir er þar byggðu héldu ekki kristni þótt sumir hefðu við
			kristni skipa

1712	skip	nhee	Það bar til tíðinda um sumarið að skip kom út í Dýrafirði og áttu bræður skips
1713	skip	nhfe	Ingi konungur stóð upp og sagði mönnum frá hvað hann hafði spurt hvernug bræður
			skipa vildu við hann skipa og bað sér liðs en alþýða manna gerði góðan róm að máli
			hans og létust honum vilja fylgja
1714	skip	nhee	Og þá er öll föng Gunnars voru til skips komin og skip var mjög búið þá ríður Gunnar
			til Bergþórshvols og á aðra bæi að finna menn og þakkaði liðveislu öllum þeim er
			honum höfðu lið skips
1715	skip	nhee	En er boði var lokið þá reið Ólafur til skips og hitti Örn stýrimann og tók sér þar
			fari
1716	skip	nhee	Það sumar brá Ari til utanferðar en Stað seldi hann í hendur Þórði Sturlusyni og gifti
			honum Helgu dóttur skips
1717	skip	nhee	ż Gekk Haukur síðan út og allir skips menn og fara leið sína til skips og halda í haf
			er þeir eru að því búnir og komu aftur til Noregs á fund Haralds konungs og líkaði
			honum nú vel því að það er mál manna að sá væri ótignari er öðrum fóstraði barn
1718	skip	nhee	Ríður Gunnar heim til skips en Kolskeggur ríður til skips og fer utan
1719	skip	nhfe	Og er hann kom skipa sundið sér hann fjölda skipa í sundinu
1720	skip	nhfeg	Voru þar og gyllt höfuð skipanna en seglin bæði voru stöfuð öll með blá og rauðu og
			grænu
1721	skip	nhfe	Um haustið hélt hann austan til skipa í þann tíma er leystist Eyrafloti
1722	skip	nhee	En er þeir fóru í brott valdi Sigríður vinum sínum gjafir skips
1723	skip	nhfe	liði sínu úr Noregi skipa
1724	skip	nhee	Og er þau tíðindi komu til Noregs var Þorlákur biskup kominn skips vígslu til skips
			og fór það sumar til Íslands og sagði þessi tíðindi út
1725	skip	nhee	Þá mælti Eiríkur skips
1726	skip	nhee	Fór Þorgeir heim á Reykjahóla en Þormóður skips Laugaból
1727	skip	nhee	Porleifur fór nú til manna sinna og svaf af um nóttina og um morguninn rís hann upp
			og fer í kaupstaðinn og fréttist fyrir um góða kaupunauta og kaupslagar við þá um
			skips
1728	skip	nhee	Þeir sögðu víg skips og báðu sér skips inn til lands
1729	skip	nheeg	ní Minna mun fram koma um stórræði yður og er hitt líkara að vér verðum allir drepnir
			sakir þess að menn munu eigi þola oss svo mikinn ójöfnuð sem vér skipsins
1730	skip	nhee	ż Og við þetta skilja þeir skips
1731	skip	nhfeg	En eftir þingið búast þeir til féránsdóms og höfðu fjögur skip og þrjá tigu manna á
			hverju og réðu þeir Einar og Þórarinn og Þórður fyrir skipunum og komu innan að
			eyjunni í næturelding og sáu reyk yfir húsunum og spurði Einar hvort þeim sýndist
			svo sem honum að reykurinn væri eigi skipanna
1732	skip	nhee	Sagði Þórólfur föður sínum hvað til tíðinda hafði orðið í förum skips um sumarið
1733	skip	nhfe	En Þórður bað þá Hauk prest Auðunarson vita við Böðvar hvern veg honum væri
			gefið um tilskipan skipa því að hann er arfi minn
1734	skip	nhee	Og er engi annar skips ger en verða á burtu sem skjótast
1735	skip	nhee	Hann hugsar nú efni skips og þykir eigi verða mjög með öllu fylgt ef Þórólfur skal
	1		sleppa
1736	skip	nhee	Peir fóru til skips tólf saman skips

1737	skip	nhfe	Þórir lagði sverði til hundsins og veitti honum sár mikið en jafnskjótt fló kesja konungsins undir hönd Þóri svo að út stóð um aðra skipa
1738	skip	nhee	En fyrir mismuna okkarrar tignar skaltu þiggja gullhring þenna z og dró af hendi skips
1739	skip	nhfeg	En þá gengur einnhver skipanna inn í stofuna og bað Eyvind Finnsson ganga út með sér skjótt
1740	skip	nhfe	En er skipin voru búin þá lögðust skipa sunnanveður hvöss
1741	skip	nhee	Nú ræð eg að þér búið ferð yðra sem fljótast aftur skips leið en þér skuluð færa mig á höfða þann er mér þótti byggilegast vera
1742	skip	nheeg	Þá mælti Þórður blígur að þeir skyldu á milli bols og höfuðs ganga allra Þorbrandssona en Steinþór kvaðst eigi vilja vega að liggjöndum skipsins
1743	skip	nhee	Svo er sagt að varð skips var Þorbergur að Mývatni eða enn heldur Arnarvatni og fer hann þegar til skips og bauð Austmönnum til sín
1744	skip	nhfe	Árni kvaðst ætla að hann mundi nokkuð gott ráð fyrir skipa
1745	skip	nhfe	Guðmundur var bæði ríkur og fjölmennur skipa
1746	skip	nhee	að eg mun því heita þér að þið Þóroddur skuluð eigi hafa skapraun af fundum okkrum Þuríðar hina næstu skips
1747	skip	nhfe	Þá kallar Steinólfur á sína menn og biður þá halda til skipa og láta þau gæta skipa
1748	skip	nhee	Þá mælti Finnur skips
1749	skip	nhfeg	Vandill þreif upp stafnljá og skipanna á meðal skipanna og í skipið Gunnars og dró þegar að sér
1750	skip	nhee	En eftir voru buklarar þeirra þrír og sótti þá Þóroddur prestur og mælti til vel og voru honum í hendur skips
1751	skip	nhee	ż Keypti Glúmur honum skip að norrænum mönnum og bjó Ögmundur ferð sína og mikinn fjárhlut er faðir hans fékk skips
1752	sonur	nkee	Synir þeirra voru þeir Játmundur og Játvarður hinn sonar
1753	sonur	nkee	Þá kom kona jarls í stofuna og leit þá er komnir voru og sá að vera mundu útlendir sonar
1754	sonur	nkee	Kveld-Úlfur spurði fall Þórólfs sonar síns
1755	sonur	nkee	Eftir það gengu menn til tryggða og veittu frændur Lýtings Ámunda sonar
1756	sonur	nkee	dóttir Þórðar sonar sonar Þjóðrekssonar
1757	sonur	nkee	Tungu-Steinn hét maður er bjó sonar Steinsstöðum
1758	sonur	nkee	Annan dag eftir gekk Ófeigur yfir brú og hittir frændur sína Skarðamenn og biður að þeir gangi með honum til Lögbergs og svo gera sonar
1759	sonur	nkee	Segir hann að þá væri sonar og sonar síns en hann kveðst vera hennar arfi og tók hann allt féið undir sig
1760	sonur	nkee	Póttist hann þó ærnu eiga að svara sonar alþingi að eigi væri þessi mál að kæra
1761	sonur	nkee	Par er nú til máls að taka að þau Hávarður og Bjargey spyrja þessi sonar
1762	sonur	nkee	dóttir Ólafs sonar
1763	sonur	nkee	Mun það nú og vænst til sonar að þú gangir í sonar stað ef þú vilt með mér vera því að hamingjumót er á þér
1764	sonur	nkee	Hélst það allt um sonar ævi og Játvarðar sonar hans en Aðalsteinn kom ungur til ríkis og þótti af honum minni ógn standa
1765	sonur	nkee	dóttir Danps sonar

1766	sonur	nkee	ń Vel lýgur sá er með vitnum lýgur og vænti eg að eigi fáir þú vitni til að eg hafi né
1700	Soliui	likee	eina manns konu sonar
1767	sonur	nkee	ń Ekki kvíði eg því að eg geti eigi haldið mér réttum fyrir Hrúti og sonum hans og
1101	Bollar	IIICC	mun eg eigi fyrir því af landi sonar
1768	sonur	nkee	Árni óreiða var þá að að fylkja liði Snorra sonar norrænu og tókst það heldur ófimlega
1.00	Bollar	111100	því að hann var eigi vanur því starfi
1769	sonur	nkee	Hann var sonur Gautreks konungs hins sonar
1770	sonur	nkee	Máttu og sjá hversu trúlyndur þessi maður hefir verið í sínum heitum þar sem hann
1110	Solidi	IIICC	fór hingað í ófriðarstað sonar eignum sínum í hendur oss
1771	spjót	nhee	En er lýsti stóðu þeir upp spjóts
1772	spjót	nheeg	Ótryggur lagði spjóti til spjótsins en Eyjólfur var í skarlatskyrtli rauðum
1773	sumar	nhee	ń Eg vil afla mér sumars því langt er sumars eftir
1774	sumar	nhee	Fór hann til sumars og var með honum í góðu haldi
1775	sumar	nhee	ż og fer þetta sem Þórarinn gat að þeim leiðist sumars fjöllum úti og fara heim
1776	sumar	nhee	Liðu þessir dagar til sumars og sumars dag sumars mælti Fríður til Búa
1777	sumar	nhee	En Steinunn húsfreyja föðursystir hans bað hann eigi fara en Guðmundur reið þó til
			sumars og með honum Egill skyrhnakkur
1778	sumar	nhee	Og er hann kom þar voru öll skip gengin til sumars og var það síð sumars
1779	sumar	nhee	Jarlinn kvað vera illa sumars í landi á og mun vera lítil útsigling en þó skalt þú hafa
			mjöl og við í skip þitt sem þú vilt
1780	sumar	nhee	Ingimundarsynir voru heima um veturinn og sátu á hinn óæðra bekk og fóru til engra
			leika eða þings og voru mjög sumars
1781	sveinn	nkee-s	En Magnús konungur gekk upp Sveins Fjóni
1782	sveinn	nkee-s	Var skip Sveins hroðið með stöfnum og öll skip Sveins önnur voru hroðin
1783	sveinn	nkee-s	En Órækja var þá á Seljaeyri er þeir bjuggust utan Andrés son Hrafns lögmanns af
			Katanesi og Andrés son Sveins en hann var son Sveins Ásleifarsonar
1784	sveinn	nkee-s	gerði þá svo harða atgöngu að Sveins menn hrukku fyrir og hrauð Magnús konungur
			það skip og fjöldi féll hans manna og mart fékk Sveins
1785	sveinn	nkee-s	Var þá sannspurt andlát Sveins jarls Sveins
1786	sveinn	nkee-s	Ólafur Noregskonungur fékk Sveins dóttur Sveins Danakonungs en Ólafur Danako-
			nungur Sveinsson fékk Ingigerðar dóttur Haralds konungs
1787	sveinn	nkee	Höskuldur lagði ást sveins sveininn
1788	sveinn	nkee-s	Í þeirri hríð hrauðst skip Sveins framan um stafninn og Sveins
1789	sveinn	nkee-s	Þá var á Jaðri austur Sveins Sóla Áslákur Erlingsson
1790	sveinn	nkee-s	Hinn efra hlut nætur brast meginflóttinn Sveins Dönum því að þá hafði Haraldur
			konungur upp gengið með sína sveit á skip Sveins konungs
1791	sveinn	nkee-s	Og er þeir Sveinn sjá för þeirra þá riðu þeir í móti þeim og hittust við sjóinn gegnt
			Sveins
1792	sveinn	nkee-s	En hann neytti svo þeirrar frumtignar að hann kjöri ríkra manna sonu eða þá hluti
			aðra er þeim var mest eftirsjá að er látið höfðu en hans félögum þætti minnst fyrir að
			gefa upp og sendi síðan þeim er átt Sveins
1793	sveinn	nkee-s	Halldóra dóttir Sveins Helgasonar Sveins
1794	sveinn	nkee-s	En er hann var nær kominn Sveins þá sendi hann Þóri bróður sinn til Sveins Úlfssonar
			að hann skyldi veita hjálp Þóri

1795	sveinn	nkee-s	Jarl dæmdi það að Sveinn konungur skyldi fá Gunnhildar dóttur Sveins en Búrisláfur
1790	Sveiiiii	IIKee-s	konungur skyldi fá Þyri Haraldsdóttur systur Sveins konungs en hvortveggi þeirra
			skyldi halda ríkinu og skyldi vera friður milli landa
1796	sveinn	nkee-s	Og er þeir riðu á Haukadalsá hljóp áin ofan svo ákaflega að þá rak af baki er Sveins
1150	S VCIIII	inkee s	ánni voru
1797	sveinn	nkee-s	En er orðsending Sveins konungs kom til Sveins inn á Eggju
1798	sveinn	nkee-s	hann Sigvalda jarl til Vindlands að njósna um ferð Sveins og gildra svo til að fundur
			þeirra Sveins konungs mætti verða og Ólafs konungs
1799	sveinn	nkee-s	Sigvaldi jarl lagðist þá ferð eigi undir höfuð og fer á fund Sveins Danakonungs og ber
			þetta mál fyrir hann og kemur Sveins svo fortölum sínum að Sveinn konungur fær í
			hendur honum Þyri systur sína og fylgdu henni konur nokkurar og fósturfaðir hennar
			er nefndur er Össur Agason
1800	sveinn	nkee	Mun yður fjarri fara bræðrum að þér munuð þar til hefnda leita sem ofurefli er fyrir
			er þér getið eigi launað sín tillög slíkum mannfýlum sem Þorkell sveins
1801	sveinn	nkee-s	kominn her Danakonungs og Eiríkur jarl hafði þá og búinn sinn her og þeir höfðing-
			jarnir mundu þá koma austur undir Vindland og þeir höfðu ákveðið að þeir mundu
			bíða Ólafs konungs við ey þá er Svöld Sveins
1802	sveinn	nkee-s	Systir Málmfríðar var Ingilborg er átti Knútur lávarður sonur Eiríks góða Sveins
1803	sveinn	nkee-s	greiddu þegar atróðurinn Sveins
1804	sverð	nheeg	Ætla eg þá marga er sverðsins mundu til ljá að svíkja hann ef þeir hefðu mátt
1805	sök	nvfe	Porvaldur mælti saka
1806	sök	nvfe	þótti sem konungur væri heiftrækur um smærri hluti en þá er Kálfur hafði gert til
		_	saka við Harald konung saka
1807	sök	nvfe	Þá er Sturla kom á holtið fyrir ofan garðinn sendi Þórður Þorvaldsson mann til Þorkels
	_		prests og bað hann koma til saka við sig
1808	sök	nvfe	Gróa tók sverðið Brynjubít og spretti friðböndum og fékk saka
1809	sök	nvfe	Pað var eitt sumar er hann kom út í Eyjafirði að Arngrímur bauð honum eigi til saka
			og mælti ekki við hann þótt þeir sæjust og fann það til saka að hann hefði fleira talað
	_		við Þórdísi konu hans en skaplegt væri
1810	sök	nvfe	Ert þú maður sannorður og kominn nær frétt og saka því trúa öllu er þú segir mér
1011		1.0	frá hvað til saka hefir orðið með þeim
1811	tíðindi	nhfe	Helga hét dóttir hans og var fríð kona sjónum og skörungur tíðinda
1812	tíðindi	nhfe	Finnbogi spurði hví hann færi eigi ú eða sérð tíðinda nokkuð til tíðinda
1813	tíðindi	nhfe	Gunnar reið til búðar Rangæinga og var þar með frændum tíðinda
1814	tíðindi	nhfe	ż Peir sögðu slíkt tíðinda þeim þótti vera
1815	tíðindi	nhfe	ż Porsteinn svarar tíðinda
1816	tíðindi	nhfe	Kjartan kemur fyrir Hvítadal og heimti vaðmál tíðinda sem hann hét
1817	tíðindi	nhfe	Hann gekk til tíðinda og spurði þá tíðinda
1818	tíðindi	nhfe	Már Jörundarson færði bú sitt af Grund tíðinda Mársstaði
1819	tíðindi	nhfe	Hann hitti Ólaf konung er hann var í vesturvíking og gerðist hans maður og fylgdi
1000	1.3. 1.	1- C	honum tíðinda
1820	tíðindi	nhfe	Bæjarmaðurinn mælti tíðinda
1821	tíðindi	nhfe	Þorleifur Steinólfsson hélt enn tíðinda bónorðinu við Ketilríði en hún tók ekki fljótt

1822	tíðindi	nhfe	Þeir segja að hvortveggi Úlfur er fallinn og dauðir voru hálfur þriðji tugur tíðinda n
1000		1.6	en fimm einir komust undan með lífi og þó þeir allir sárir og barðir
1823	tíðindi	nhfe	Sá maður var tíðinda vist með Ljótólfi er Þórður fangari hét
1824	tíðindi	nhfe	En nokkrum dögum fyrir jól kom Gnípa ei til þeirra og þóttust þeir ei vita hvað af henni mundi tíðinda
1825	tíðindi	nhfe	Þorgrímur sat eftir tíðinda stólinum og beið ef nokkuð ryddist í búðardurunum
1826	tíðindi	nhfe	Loftur fóstri hans sat í búi tíðinda
1827	tíðindi	nhfe	Hún gengur til tíðinda og heilsar Þorgísli og öllum þeim og spurði þá tíðinda
1828	tíðindi	nhfe	En þá er sveinninn var tvævetur þá var hann almæltur og rann einn saman sem
			fjögurra vetra gömul tíðinda
1829	tíðindi	nhfe	Honum var boðið þar að vera en hann vildi heim ríða um nóttina og hitti hann Koll
			tíðinda leið og kveðjast þeir og spurðust tíðinda og spyr Þorvarður hvaðan Kollur
			væri að kominn en Kollur spyr í móti því hann fari um nætur
1830	tíðindi	nhfe	ż Eyjólfur bað hann senda húskarl sinn til tíðinda og vita hvað til tíðinda var
1831	tíðindi	nhfe	Guðmundur reið fjölmennur til tíðinda og varð þar ekki til tíðinda
1832	tíðindi	nhfe	Nú er að segja hvað tíðinda er að selinu að Helgi var þar og þeir menn með honum
			sem fyrr var tíðinda
1833	tíðindi	nhfe	ń Hvað er tíðinda orðið í ferð þinni er þér fær nú hlátrar eða hvað segir þú tíðinda
1834	tíðindi	nhfe	Hann var þá tíðinda er þetta var tíðinda
1835	tíðindi	nhfe	Porkell hafði og mikinn drykk tíðinda skipi sínu
1836	tíðindi	nhfe	En þótt þú sért svo þrár að þú viljir engis manns ráði hlýða þá muntu lítið veita
			Gissuri ef þú ert hér drepinn og hlýst það þá af Gissuri sem hann mundi tíðinda
1837	tíðindi	nhfe	En er Þórólfur varð þess vís þá stóð hann upp og gekk til tíðinda við Egil og spurði
			með hverju móti hann hafði undan komist eða hvað til tíðinda hefði orðið í ferð hans
1838	tíðindi	nhfe	Einn dag ríður Óspakur upp tíðinda Mel og hittir Odd
1839	tíðindi	nhfe	Nokkurir menn voru uppi tíðinda vegginum með Kormáki er Narfi kom
1840	tíðindi	nhfe	ganga að lokrekkju þeirri sem Gísli hvíldi í og kona hans en Þorkell bróðir Gísla gengur
			upp fyrir í hvílugólfið og sér hvar að skór tíðinda liggja
1841	tíðindi	nhfe	Peir riðu föstudag allan svo að þeir komu hvergi til tíðinda fyrr en á Valbjarnarvöllum
1842	tíðindi	nhfe	Hann kom þar snemma tíðinda og heimti Guðmund á tal við sig
1843	tíðindi	nhfe	ż Vigfús fór til tíðinda og kenndi þar Ögmund frænda sinn og fagnaði honum vel og
			spurði tíðinda af Íslandi frá föður sínum
1844	tíðindi	nhfe	þar voru þeim fóstruð börn tíðinda
1845	tíðindi	nhfe	Var hann fullþroskaður tíðinda þá er þetta var tíðinda
1846	tíðindi	nhfe	Peir voru menn tíðinda ungum aldri er þetta var tíðinda
1847	tíðindi	nhfe	Kolfinna fagnar vel Hallfreði og tíðinda tíðinda
1848	tíðindi	nhfe	Nú búast þeir heim tíðinda hauginum
1849	tíðindi	nhfe	ż Bárður kvaðst því gjarna játa tíðinda
$\frac{1850}{1850}$	tíðindi	nhfe	tíðinda skörulegastur að sjá
$\frac{1850}{1851}$	tíðindi	nhfe	Hann sá þá bræður því að þeir höfðu þá gengið tíðinda hellisdyrunum
$\frac{1851}{1852}$	tíðindi	nhfe	Önundur úr Meðaldal ræður fyrir búi þeirra Þorkels og Gísla en Saka-Steinn fyrir með
1002	FIOITIGI	111110	Pórdísi á tíðinda
1853	tíðindi	nhfe	Og er Þórður kom tíðinda Staðarhól var það til tíðinda að Sturla stóð úti einn saman
1099	Liomai	Inne	og voru menn að kasta steinum í stofuvegginn
			08 voru menn av kasta stemum i storuvesgimi

1854	tíðindi	nhfe	Hann ríður til búðar Helga og stígur af tíðinda
1855	tíðindi	nhfe	Pað haust er berserkirnir komu til tíðinda varð það til tíðinda að Vigfús í Drápuhlíð
			fór til kolgerðar þangað sem heita Seljabrekkur og með honum þrælar hans þrír
1856	tíðindi	nhfe	Hann býr heiman ferð sína og Helgi fóstri tíðinda með honum
1857	tíðindi	nhfe	Og er Þórður kom á Staðarhól var það til tíðinda að Sturla stóð úti einn saman og
			voru menn að kasta steinum í tíðinda
1858	vetur	nkfe	Eftir þessi tíðindi færir Þorgerður bú sitt upp vetra Grund og hefur þó annað bú að
			Upsum
1859	vetur	nkfe	Peir riðu allir í Hvamm til vetra og bjuggu þar óspaklega heyjum og öðru
1860	vetur	nkeeg	Pað er sögn flestra manna að Kjartan hafi þann dag gerst handgenginn Ólafi konungi
			er hann var færður úr hvítavoðum og þeir Bolli vetrarins
1861	vetur	nkfe	Varð Eiður vetra lögvitrastur svo að hann var af því Laga-Eiður kallaður
1862	vetur	nkfe	Kristín konungsdóttir bjó um lík Inga konungs og var hann lagður í steinvegginn í
			Hallvarðskirkju utar vetra kór hinum syðra megin
1863	vetur	nkfe	Vetri síðar varð sá atburður að þrælar nokkurir brutu haug til fjár sér en Þorgils kom
			að þeim og kvað það ekki vera þeirra fé og tók af þeim þrjár merkur en hrakti þá
			vetra
1864	vetur	nkfe	Guðrún Ásbjarnardóttir sagði og þá að Þorsteinn var faðir að barni vetra því er þá
			var nokkurra vetra gamalt
1865	vetur	nkfe	örðigur og manna best vígur og hinn hraustasti í öllum mannraunum þegar honum
			dróst aldur sem vetra mun verða sagt
1866	vetur	nkfe	Arngrímur var tveim vetrum eldri vetra Steinólfur og óxu eigi vinsælli menn upp í
			Eyjafirði eða allbetur væru að sér gervir og unnust allmikið
1867	vetur	nkee	Nú mun eg koma laugardag til vetrar er fimm vikur eru til vetrar og ef eg kem ei svo
			þá eruð þér einskis skyldir með mér að fara
1868	vetur	nkfe	vetra að Grís fjögurra vetra forgift og þá greiddi hann fúlgu hans og fengu þeir
			honum land til ábúðar og ekki skildu þeir um ábyrgð verka hans þaðan í frá og fór
			hann byggðum til Mela og sat þar um sumarið
1869	vetur	nkfe	Ásbjörn kom heim og var honum sagt vetra þessu
1870	vetur	nkfe	Þá var hann fimmtán vetra er hann vó vígið vetra
1871	vetur	nkfe	Dóttir bónda var á vetra
1872	vetur	nkfe	Par var á skipi kona hans og son er Hrafnkell vetra
1873	vetur	nkfe	Hann bað vetra á alþingi þá er hún var fimmtán vetra gömul
1874	vetur	nkfe	Og hvert sinn er Þóroddur kom á stöðul gekk Glæsir að honum og daunsnaði um hann
			og sleikti um klæði hans en Þóroddur klappaði um vetra
1875	vetur	nkfe	Oddur mælti vetra
1876	vetur	nkfe	En vetra Egill kom heim lét Skalla-Grímur sér fátt um finnast en Bera kvað Egil vera
			víkingsefni og kvað það mundu fyrir liggja þegar hann hefði aldur til að honum væru
			fengin herskip
1877	vetur	nkfe	Guðbrandur hét sonur vetra
1878	vetur	nkfe	þá er hann var vetra Stiklarstöðum í orustu með Ólafi konungi bróður sínum
1879	vetur	nkfe	Síðan ríða þau vestur til vetra og koma heim til Borgar
1880	vetur	nkfe	ń Vertu eigi vetra seytján vetra jafn mikill og sterkur sem þú ert
1881	vetur	nkfe	Þá var Hörður þrjátigi vetra vetra aldri

1882	vetur	nkfe	ń Ekki óttast eg Þorbjörn á meðan eg hefi ekki gert til vetra við hann
1883	vetur	nkee	ń Til vetrar verður hætt jafnan
1884	vetur	nkfe	Hann var þá fimm vetra er Sturla andaðist en Sighvatur þrettán vetra
1885	vetur	nkfe	Hann Auðun lagði mestan hluta fjár þess er var fyrir móður sína áður hann stigi á
			skip og var kveðið vetra þriggja vetra björg
1886	vetur	nkfe	Barði vetra þá átján vetra gamall
1887	vetur	nkfe	Þá er brenna var á Flugumýri var liðið vetra Önundarbrennu fjórum vetrum fátt í
			sex tigi vetra en frá Þorvaldsbrennu hálfur þriðji tugur vetra
1888	vetur	nkee	En jarl lét geyma hans svo að honum urðu engi færi á vetrar
1889	vetur	nkfe	Hann kom þar nærri hádegi og drap á dyr vetra
1890	vetur	nkfe	Ólafur bróðir vetra var þá tólf vetra gamall
1891	vetur	nkfe	Par er nú til að taka að Guðmundur son vetra óx upp í Múla með Eyjólfi þar til er
			hann var níu vetra gamall
1892	vetur	nkfe	En til vetra vil eg bjóða yður Njálssonum og Kára og því heita að þér skuluð eigi
			gjafalaust í braut fara
1893	vetur	nkfe	og verður í öngvan máta vetra eftirbátur
1894	vetur	nkfe	Festu þeir þetta með því að Sturla lét Torfa prest ríða með goðorð sitt og beggja
-			þeirra til þings og sýndu í því samband vetra
1895	vetur	nkee	Hann gekk út vetrar þá er tólf vikur voru til vetrar
1896	vetur	nkfe	Hann bjó í Dal vetra Markarfljót
1897	vetur	nkfe	Hrafnkell goði gaf honum hundrað vetra til að hann reyndi eftir hvar Grímur væri
			niður kominn
1898	vetur	nkfe	ń Pér vil eg gefa hring þenna er Illugi gaf mér því að eg ann þér mest vetra en þú
			mun þessa gjöf eftir mig dauðan því að eg veit að þú munt lifa lengur en eg
1899	vetur	nkfe	Hann lifði og hálfan fjórða tug vetra hér í vetra
1900	vetur	nkfe	Þá var liðið frá falli vetra hálfur fjórði tugur vetra
_1901	vetur	nkfe	vetra
1902	vetur	nkfe	skrúfhár og dapureygður og vetra best vígur
1903	vetur	nkfe	Hann hafði selför fram í Hrútafjarðardali og lét vetra vinna öndverð sumur
1904	vetur	nkfe	Hann var hyrndur vel og vetra fríðastur að sjá
1905	vetur	nkfe	Freysteinn hinn fagri bjó í Sandvík vetra Barðsnesi og átti Viðfjörð og Hellisfjörð og
		1.0	var kallaður landnámsmaður
1906	vetur	nkfe	En þau Ásbjörn og Oddbjörg áttu fjórar dætur vetra komust öngvar úr barnæsku
1907	vetur	nkfe	Hallur andaðist níu vetrum síðar en Ísleifur biskup vetra
1908	vetur	nkfe	Svo var hann vænn maður að eigi fékkst vetra jafningi
1909	vetur	nkfe	Honum unni Haraldur konungur mest sona sinna og virti hann vetra
1910	vetur	nkee	Síðan gekk hann inn og til vetrar og fékk langt óvit og rétti þó við úr því
1911	vetur	nkfe	Hann gekk í túnum vetra sumrum og drakk mjólk bæði vetur og sumar
1912	vetur	nkeeg	Er hann þar það er eftir var vetrarins vetrarins
1913	vetur	nkfe	Hann var þá vetra vetra og fór og með Þorsteini og voru þeir fimm saman og riðu út
1011	<u> </u>		til Foss og þar yfir Langá
1914	vetur	nkeeg	ż Peir bjuggust þegar á fund jarls og völdu honum góðar gjafir og færðu vetrarins
1915	vetur	nkfe	ż Pá var Helgi sex vetra gamall en Grímur fjögra vetra vetra
1916	vetur	nkeeg	Fóru menn nú heim og var kyrrt það sem eftir var vetrarins vetrarins

1917	vetur	nkfe	þá var liðið frá upphafi vetra sex þúsundir vetra og sjö tigir og þrír vetur
1918	vetur	nkfe	fimm síðan er Sigurður kom til vetra en sjö áður
1919	vetur	nkfe	Og þá fór hún móti Grímkatli syni sínum átta vetra gömlum því að honum dapraðist
			sundið þá og flutti hann til lands vetra
1920	vetur	nkee	Það var drottinsdaginn er fimm vikur voru til vetrar vetrar
1921	vetur	nkfe	Gísla vetra þetta vor eftir er Snorri var sextán vetra gamall gerði hann bú að Helgafelli
			og bjó þar tuttugu og þrjá vetur áður kristni var í lög tekin á Íslandi en þaðan frá
			bjó hann átta vetur að Helgafelli
1922	vetur	nkee	Skal sækja vetrar veislu á Höskuldsstaði þá er tíu vikur eru til vetrar
1923	vetur	nkee	Og er það mitt ráð að hver maður ríði heim af þingi og sjái um bú sitt í sumar meðan
			töður manna eru vetrar
1924	vinur	nkee	Gaf konungi eigi að sigla þann dag vinar
1925	vinur	nkee	og skal neyta góðs vinar Eyvindar vinar míns z og brá saxi fyrir brjóst sér og drap
			sig
1926	vinur	nkee	ż Hann sendi þá norður vinar Hálogaland til Úlfs vinar síns og sagði þar gott fjár að
			afla í skreiðfiski
1927	vinur	nkfe	Gissur sendi menn suður um heiði vina vina sinna
1928	vinur	nkee	Eða hversu skal eg fara vinar að eg komist í eyna
1929	vinur	nkfe	Þá er Sturla hafði senda þá Svarthöfða til Geirshólms reið hann sjálfur vestur á Reyk-
			jahóla til vina og gerði þaðan menn sína vestur í fjörðu til Hrafnssona og annarra vina
			sinna og stefndi vestan liði og lagði þann stefnudag að allir skyldu koma til Sauðafells
			laugardaginn fyrir Lárentíusmessu
1930	vinur	nkee	Þorvarður skoraði vinar Kálf um skipkaup en hann svarar
1931	vinur	nkee	En nú tekur fjárhagur minn að óhægjast fyrir lausafjár sakir en hefir kallað verið
			hingað til heldur vinar
1932	vinur	nkfe	Þá sendi Ólafur konungur um haustið Hrana fóstra sinn til vina að eflast þar að
			liði og sendu Aðalráðssynir hann með jartegnum til vina sinna og frænda en Ólafur
			konungur fékk honum lausafé mikið að spenja lið undir þá
1933	vinur	nkfe	Símonarsynir vina höfðingja og vina Eysteins konungs og Sigurðar konungs
1934	vinur	nkee	Fór eg og því mest af Íslandi að eg þóttist vita að þú mundir vilja láta hefna hirðmanns
			þíns og vinar vinar mest af Íslandi að eg þóttist vita að þú mundir vilja láta hefna
			hirðmanns þíns og vinar
1935	vor	fekee	Mörður greiddi út heimanfylgju vors og reið hún vestur með Hrúti
1936	vor	fekee	ń Hvern leiðir þú eftir þér þar vors soninn
1937	vor	fekee	ń Það er öllum auðsýnt mönnum að konungur má gera af ráði Óttars það sem hann
			vill þó eð hann skýrði um kvæði vors
1938	vor	fekee	Þessi ætlan er nú er sett er þvert vors mínu skapi því að eg kalla þetta vera ófæru
1939	vor	fekee	höfðingja vors vors
1940	vor	fekee	Þá er Friðrekur biskup og Þorvaldur komu til Íslands voru liðin vors holdgan vors
			herra Jesú Kristi níu hundruð ára og eitt ár hins níunda tigar en hundrað tírætt og
			sex vetur frá upphafi Íslands byggðar
1941	vor	fekee	og hleypti Haraldur honum þó í brott að óvilja vors og fylgdi honum sjálfur
	_		

1040		f-1	Tel met hen han da N eilfam en let hannet hante en elaborate et ille eille en hannet eine
1942	vor	fekee	Tak nú hér hundrað silfurs og lát hann á brott og skal eg svo til stilla að hann sé eigi
			hér tekinn á þínum varnaði svo að það sé þér lagið til vors en vér munum þó eftir
1049		C 1	honum leita þó að föður vors sé eigi að hefndara
1943	vor	fekee	ń Skulum vér nú vors
1944	vor	fekee	Pegar er hann kom við land Vors hann upp á Vors til Vigfúss
1945	víg	nhee	ń Til vígs mælir þú þetta
1946	víg	nheeg	Var sæst á það mál og var ger góð sæmd vígsins
1947	vísa	nvfe	Peir sáu þá það er þeim þótti því líkast sem tungl tvö full eða törgur stórar og var vísna millum arn sn ein mikil
1948	vísa	nvee	Hann var lágur sem vísu og digur
1949	þing	nhee	ń fyrir sakir þings og aðdráttar en Grettir vill ekki starfa
1950	bing	nhee	Pá sáu þeir mikinn fjölda þings fara til þings og báru í milli sín mannlíkan mikið
1951	þing	nhee	Peir fóru við það í brott þings
$\frac{-1952}{1952}$	þing	nhee	Nú líða nokkur misseri þings því og eitthvert sinn reið Ásbjörn til þings með menn
1002	P8	111100	sína
1953	þing	nhee	Þorkell lauk málum sínum þings þinginu
1954	þing	nhee	Þorvaldur þakkaði honum boðið og lést vita búrisnu þings en kveðst þó eigi vilja þar mat hafa
1955	þing	nhee	ż Og fór oft heldur lítt með þeim bræðrum þings
1956	bing	nhee	Peir sögðu að þess beiddu þeir að hann riði heim í Odda og hefði þar setu en þeir
1000	1 28		létust mundu hafa aðra í Skarði og bíða svo þings en fjölmenna síðan til þings og vita
			hvorir þá yrðu aflameiri
1957	þing	nhee	Og er vorar safna þeir að sér mönnum og fara suður til þings og koma í Norðurtungu
1001	1 28		og stefna Arngrími til þings í Þingnes og Hænsna-Þóri
1958	þing	nhee	Órækja Snorrason gerði bú í Deildartungu um vorið og Filippus mágur þings með
			honum
1959	þing	nhee	lét þess von ef vinir þings kæmu til þings að Skafti mundi eigi jafnstórlega láta
1960	þing	nhee	Hann átti þriðjung í goðorði við Þorgeir og synir hans hinn þriðja þings
1961	þing	nhee	ż Gunnar var til þings fár og ekki illa
1962	þing	nhee	Peir þings menn og þeir Órækja skildu í Tjaldanesi og reið Sturla til þings en þeir
			Órækja fóru til Stafaholts og dvöldust þar litla hríð áður þeir fóru suður
1963	þing	nhee	En var þó ráð höfðingja að auka eigi vandræði í héraðinu og láta bíða þings og fóru
			hvorirtveggju til þings of sumarið og voru áttar stefnur að málum
1964	þing	nhee	ż Guðrún kvaðst um það mundu engu heita og þótti sinn veg hvoru þeirra og skildu
			með þings
1965	þing	nhee	ż sagði hún þings
1966	bing	nhee	Gunnar reið til þings og Kolskeggur með honum
1967	bing	nhee	Pað var um sumarið er menn bjuggust til þings þá beiddi Egill Grím að ríða til þings
			bings honum
1968	þing	nhee	Síðan skaltu hlaupast í brott og til Skútu og biðja hann ásjá og skaltu fíflast á Sigríði
			fóstru þings og gefa henni margt en tala aldrei um Skútu við hana
1969	þing	nhee	Njáll beið þings eina nótt því að hann ætlaði að hann skyldi riðið hafa til þings með
			honum
1970	þing	nhee	ń fyrir því að önga ógn býð eg þér að sinni en þú veist til hvers þú hefir þings
	10		1 1 0 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1971	þing	nhee	En það var þar þings að búinn einn andast úr kvöðinni en Oddur kveður annan í
	1.	<u> </u>	staðinn
1972	þing	nhee	Pað var einn dag í þingbrekku þings Snorri goði spurði Þorstein hvort hann hefði þangað búið mál mörg til þings
1973	þing	nhee	Líður nú vetur sjá og er sumar kemur þá líður framan til þings þings
1974	þing	nhee	Það er þá enn einn dag að Bjargey gengur til þings við Hávarð
1975	þing	nhee	Gerði þá margur sem vant var að fara til fundar við Njál en hann lagði það til mála manna sem ekki þótti líklegt að eyddust sóknir og varð af því þræta mikil er málin máttu eigi lúkast og riðu menn heim af þingi þings
1976	þing	nhee	Kolskeggur bróðir þings fýsti hann að ríða til þings á mun þar vaxa sæmd þín við því að margur mun þar að þér víkja
1977	þing	nhee	Ábóti hét að leggja til samnings með þeim en bað Ögmund eigi halda vini sína til rangra hluta með ofkappi því að þess er von að Sæmundur vilji það eigi þings
1978	þing	nhee	Heitir þar síðan þings Hávarðsstöðum
1979	þing	nhee	ż Hallvarður var og þar kominn og bauð að ríða til þings með þeim
1980	þing	nhee	Nú eru menn þings komnir til þings og er leitað um sættir milli þeirra höfðingjanna og segir Þorgils að hann vill þessu máli eigi með kappi fylgja og kvaðst meira hafa gert fyrir úrlausna sakir og bænastað frændanna
1981	þing	nhee	Ögmundur ríður þá brott af Síðu og vissu menn óglöggt um ferðir hans hvert hann mundi snúið þings
1982	þing	nhee	ż Grímur fór á burt eftir þetta þings
1983	þing	nhee	Vatnsdælir fjölmenntu mjög og svo hvorirtveggju þings
1984	þing	nheeg	Grettir hjó hann banahögg og því komst sá á fætur er honum hafði fylgt og fór þegar á fund jarls og sagði honum þessi þingsins
1985	þing	nhee	Gunnar reið til þings og þings og synir hans og Sigfússynir
1986	þing	nhee	En er konungurinn kom heim til ríkis síns þá varð hann frægur mjög víða um lönd af sínu þrekvirki og ágætum sigri og urðu allir vinir konungsins og frændur honum fegnir er hann kom heim með göfuglegum sigri og þóttust menn hann nálega úr helju heimt þings
1987	þing	nheeg	að honum létti brátt þingsins er þeir riðu til þingsins
1988	þing	nhee	ń Til bess munum vér ráða að bera betta mál þings
1989	þing	nheeg	en borgarmenn sóttu þingsins þingsins
1990	þing	nhee	Hann lét kirkju gera þings bæ sínum og hélt vel trú sína
1991	þing	nheeg	Þá stefndi Geitir Brodd-Helga um fé Höllu til þingsins og fjölmennti hvorutveggi mjög til þingsins og varð Helgi fjölmennari en Geitir hafði mannval betra
1992	þing	nhee	ń Biðja vil þings þig mágur að þú ríðir til þings með mér með alla þingmenn þína
1993	bing	nhee	En þá er þings ekkja orðin bjó hún í Hvammi í Skorradal
1994	bing	nhee	kvað hann vera að telja silfur þings
1995	þing	nhee	Fór Ólafur konungur þannug með allmikið fjölmenni er hann hafði haft austan úr landi og svo það lið er þá hafði komið til hans á Rogalandi og þings
1996	þing	nhee	Gunnar reið til þings og Njáll og synir þings og Sigfússynir
1997	þing	nhee	Björn vill það eigi og koma til þings og sættust þar á málið og hlaut Björn að þings þrjár merkur silfurs fyrir níðreising og vísu
1998	þing	nhee	Um morguninn er menn komu út í Kirkjubæ sáu menn þar þings mikinn
	1 + 0	1	u F * U

1999	þing	nhee	ń Hví skal nú fjölmennari fara þings
2000	þing	nhee	nýtir menn og ei jafnmiklir sem ættin þeirra og báðir kvongaðir og menn frá þeim
			þings
2001	þing	nhee	Pað sumar eftir reið Snorri til alþingis eftir vanda en þeir riðu ekki til þings Þórður og Sturla